ਬਿਧਿ ਜੈ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸੁਣਿਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਾਣ ਤੀਪ
ਈਡਾ॥ ਜੇਹੁ ਦੇਤ ਸੁਣੀਐ ਤਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰ॥ ਤੁ
ਬੋਲਣਾ ਡੋਇਆ॥ ਆਜਤ ਅਗੁਰੁ ਸੁਣਚਡਾ॥
ਜੈ ਕਿਛੁ ਪੁਛਾ ਡਿਗ ਸੋ ਤਿਸ ਕਰ ਸਾਹੁਰ ਬਛਨੀ॥ ਤ
ਆਜਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੈਸ ਚੇਪਾ ਤ
ਸਾਡਿ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਿਰਸਾਨ ਅਡਾਉ॥
ਜਿਨਿ ਗਾਇ ਉ ਧਾਲੀ ਡਾ॥ ਆਖੇ ਅਨੌ ਡੁਰ
ਣਡਾ॥ ਤਿਸ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕਿ ਡਾਰੁ ਡਡਾਰਿ॥

ਤਾ ਬੋਲਣਾ ਤੇਆ ਸਿਆ ਬਾ ਸਤੁਰੁ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਕੀਆ
ਸਿ॥ ਬੁਲੀ ਬਾਬਾ ਸਤੁਰੁ ਤੇ ਪੂਛੀ॥ ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ ਤੇਈਆ॥
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਖਾਸ ਹੋਤ॥ ਰਾਗਾ ਵਿਚੋ ਸਰਬ ਰਾਗੁ
ਮ ਧਨ ਬਾਨਤਾ ਪੂਰਣੇ ਰਾਗੁ ਸਆਗਾ ਵਿਚੋ॥ ਸਭ
ਨ॥ ਧੁਨ ਪੂਰਣ ਰਾਗ ਅਗਾਸ ਸਤਿਸੁਕੈ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਰਾਗ ਹੋ॥ ਅ
ਪੇਆ ਪਹਿਲਾ ਸੁਰਾ ਸੁਰਗਨ ਨਦਰ ਰਾਸ ਕਰਿ ਹੀ
੧॥ ਤਿਸ ਕਰ ਸੁਰਗਸ ਧਰਮ ਬਚਨ ਪੰਪੂਰਣ ਰਾਗ ਵਿਚਿ ਦਾਸੁ
ਸ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਰਹ ਦਸੀ॥ ਓ ਰਾਗੁ ਪਰਮ ਸਰੂਪ

ਸੋਤਿਸੁ ਏਕੋ ਸੀਹੁ ਨਰ ਗ ਤੋਰੁ ਕੋਈ ਨ ਸੀ॥ ਜੇ ਕੋ ਏਹੁ ਸਿਟ ਦੀ
ਸਿਤ ਜਣੈ॥ ਭੁਣ ਚਾਸਾ ਤਿਬ੍ਰ ਅਪੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮੁ
ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪੁਰਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਅਨਿਕ ਖ੍ਰ
ਪ ਅਨਿਕ ਭੁ ਤਿਆ ਨਿਕਠ ਗਧਸ ਗਧਸੁਹਿਆ॥ ਤਿ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਹੁ ਤੀਕਨੁ ਕੀਤਾ ਜਨ ਗਸੁ ਦ
ਸਗਨ ਕੀ ਮੁਤਿ ਅਵਤਨ ਤੀ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਸਾ ਤਿ
ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਤਾਣ ਬੈਠਾ॥ ਜਿਨ ਟਰਿ ਗਸਨਾ ਦਿਤਾ ਤੇਨ
ਣਾਰੁ ਤਿਸਾ ਸੁ ਸਤੁ ਤਾਇਆ॥ ਤਿ ਮਹਿ ਸਟ ਬ੍ਰਸ ਤੀਏ

ਆਾਪੇਹੁਅਨੁ ਘਟੈਜਾਸੈ ਜਿਸੁਨਿਹਰਿਅਨੁ ਡੇਇਆ
ਅਨੁਪਰਤੀਤਿ ਆਈਆ ਵਡ੍ਹਜਸੈਨੀ ॥ ਤ੍ਰਿਨਚੀਤ੍ਰੀਪਾ
ਰਗਿਰਾ ਮੀਡਿਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜਾਸਾਪਤਾਰਿ ਜ
ਗਾਦਿਨਿਝੰਖੇਠ ਸਗਲਾਪਰਿ ਈਸੁਸਾਤੀਆ ਪੰਕਰਿ
ਚੀਪਤ੍ਰਿਪੁਰਗਾਸਿਆ ਕਤੁਸੰਨਕ ਸਰਮੁਨਜਾਨ
ਡਿਚਾਤੀ ॥੨॥ ਤਿਸਕਿਪਰਸਾਰ੍ਖਾ ॥ ਝਨ੍ਹਸਾਤਿਜ
ਗਾਦਿਕਿਠਰਸਿ ਡਜਾਸੈ ਪੜਸੈਸੀ ਗੁਹੁਕਰਮਣਡ
ਰਚੀਜੋਤਿ ਖੇਲੀ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਤੇਡੋ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਤ੍ਰ

ਅਪਰਿ ਜੋ ਕੋਈ ਟਹਲ ਸਾਨੌ ਲਗਾ ਸੋ ਸਭੁ ਪੂਰਿ ਹੋਇ
ਆ॥ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੈ ਬਹੁਤੁ ਲਗੀ॥ ਸੁਤਰਾਂ ਤੇਆਂ
ਸੋਹਿ ਸਦਾਂ ਸਬਦ ਤੇ ਹੋਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕੇ ਸਗ
ਲਾਏ ਦਾ ਇਸੁ ਪਰੈ ਹੀ॥ ਸੁਣੁ ਅਰਿਗੁਣੁ ਸਬਦ
ਵਿਚਿ ਆਇਆ॥ ਜਿਨ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆ ਅਗਮ
ਨਿਦਸਾਇਆ॥ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਅੀਤਿ ਕੁਲੈ ਦੀ ਪੁਰ ਪਰਗਾ
ਸਿਤੋਇਆ॥ ਅੀਪਿ ਅਗੁ ਸਭੁ ਸੁਣਿਆ॥ ਅਤੈ
ਜਿਨਾ ਮਨਿਆ ਨਾ ਤੀ ਸੇ ਹੁਤੇ ਹੋਏ॥ ਸਗਲੁ ਭੀਆਂ

ਸਿਖਨਿ ਡੀ॥ ਉਨਹੁ ਤਿਡ ਜੁਗ ਜੁਗ ਆਏ ਧੇ ਡੀਸਦੇ
ਪੁਰਹੁ ਤੇ ਇਕੁ ਸਡੀ ਦਿ ਚੈ ਆਂਈ॥ ਆਂਣ ਖਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਭੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ਕੁ ਇਕ ਰਟੀ ਕੀ
ਤੀ॥੧॥ ਕਥਾਂ ਐ ਹੈ ਕਲਜੁਗੁ ਡੈਸ ਸਤ ਜੁਗੁ ਡੇ
ਕਲਜੁਗ ਕੋ ਇਥੈ ਸਤਜੁਗ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਤ ਧੋ ਡੇ ਹਗਾ
॥ ਗੁਰੂ ਨਾਇ ਧੁਰਗਰੀ ਭੁਗਾਤਰ ਡੀ ਆਇ ਗੋ॥ ਹੁ
ਉਿਟਾ ਜਾਂ ਸੇ ਗੁਰੁ ਸਾਡੇ ਖੁ ਜਾਂ ਦੂਰ ਸਾਂ ਧਰ ਡੀ ਐ
ਗਾ॥ ਜਗੁਰੁ ਨਾਦ ਜਾਂ ਸਾਂ ਧ ਡੇ ਹ ਸਾਂ ਤਾਂ ਖਰ ਭਾਂ ਸਾਂ

ਸੋਮੁਤੋਦੈਗਾ॥ਗੁਰੂਤੇਰੇਦਾਸਾਤਿਬੈਠਾ॥ਜੈਸੇ
ਤੂਦੇਗਾ॥ਸੁਸਕਰੇਗਾ॥ਪਰਤਾਗਾਸੋਗੁਰੁਕਰੈਗਾ॥
ਸੁਅੰਗੁਰੁਤਸਕੀਤੇ॥ਜਿਤਿਸੁਅੰਗੀਸੁਅਗੁਕਰ
ਣਤੇਆਪਣਾਤੁਖੁਬੁਦਲੈਗਾ॥ਤਿਸਨਕਈਲ
ਪਨਕੈਗਾ॥ਨਾਤੀਜੈਏਤੁਕਉਣਤੋ॥ਇਸਗਦਸ
ਤੁਖੁਦਣਾਦੇਗਾ॥ਤਾਜਗਤੇਜੋਣਾਸੀ॥ਸਿਆਣਾਸੀ
ਕੈਈਨਾਤੀ॥ਸੁਅਗੀਦੀਗਦਸਤੁਖੁਦਣਾਦਸੀ॥

ਜਟੀਐ ਗਾਜਡੀਜੈਏ ਡਿਠੋਅਸਿਖੁਜਾਥਾਅਬੇਤ੍ਰਲਜ
ਗੁਰੂਵਿਜਾਗੁ॥ ਸਿਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਦੇਖੁ ਕੇ ਕੁਬਾਨੇ ਗੋ॥
ਸਿਦਿਅਕਮਨਗੋ॥ ਤਿ ਸਕਾਰੁਕ ਦੇਸੁ ਖੁਡਸਿਗਾ॥ਅ
ਗੁਸ੍ਹਪਨਗੁਰੂਕ ਗਿਬੁ ਤਾਲਟ ਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੁਲਿਜਾ ਨਗੋ॥ ਜੇ ਦੁਕ੍ਰ ਸਾਤਿਬੁਤੇ ਦ੍ਰਿਗਰਗਜਾ॥ਏ
ਤੰਆਜਿਤੇਅਗਟਾਨਕੀਤੀਆਸ ਚੇਪਾਤੇਸਾ ਤੁ
ਤੁਕਚੰਦ੍ਰ ਸਾਤਿਬੁਤੋ ਜਿਸਦੀਆਏ ਤਗਜਾਏ

ਤੈਨਿ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਨੋ ਤਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਅਪੇਰ ਨਾ ਬੀਨਾ ਕਡਾਨਿਸੁ ਨਨ
ਤਰਤਾਨਿਰਾਂਰ ਕਾਂਡੁ ਸੋਗਿਨਬ੍ਰਨਾ ॥ ਤੇਕੀਸਾਂਤਿਨਸ
ਨਸੁਦਿਗਨਾਕਿਤੁਨਨ ਡਾਕਿਪੀਕਛਿਨਕਡੈਤੁਕਦੁ
ਕਾ ॥ ਡਜਰਤੁ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਟਨਤੀਆਂ ਦੇਤੋਬਸ
ਗਤੇਰਤ੍ਰਾ ॥ ਗੁਮਾਨਨਿਰੰਤਅਸਡਣਾਨਿਦ ਸੁਕ੍ਰਿਸ
ਅਦ ਜਾਂ ਬੂਣੋ ॥ ਕ੍ਰਨਾਨਕਅਬਕਭਪੀਤਰਨਾਕਪੁ
ਸਪੁਤਤੁ ਦਿਰਣੋ ॥੨॥ ਤਿਸਦ ਪਰਮਸੁਖਾ ਆਦਿ

ਪ੍ਰਸ੍ਰ ਅੰਧਸੰਪਤ੍ਰ ਕਰਤ ਜੋ ਤੋਸੋ ਕਹੁੰਦੇ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਮੋਸ
ਤੌ॥ ਸੋ ਸ੍ਰਧਾ ਤੌ॥ ਜੋ ਕਹੈ ਧੀਰਜ ਦੇਨ ਹਿਤੈ ਦੇ ਤੇ॥
ਸੋਗੀ ਸਾਂਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਉਕਾਰ ਕੋਰਾ ਜਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਕਾਰ ਕੋ ਉਸ
ਦੇਧ ਪ੍ਰਭੂ ਤਰਤਾ ਕਿ॥ ਜਿ ਉਪਜਸ ਲ ਜੇਹਲ ਗਾਦ
ਸੇਸ ਹ ਤ੍ਰਾਸਿ ਨਿਹਚੇ ਤਾ॥ ਇਹਿ ਸਾਧ ਸੰਧੁ ਤੇ ਦੇ ਤੇ
ਤੇ ਸਾਦ ਧ੍ਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੇ ਤਰ ਸਾਇ ਸਾ ਤੇ॥
ਹੁਤਸ ਧੇ ਦੇਨ ਤ ਸੁਧ ਗਾਤਾ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ ਤੇ
ਸੇ ਤਲ ਤੀਕਰ ਦੇ ਤਾ॥ ਸ੍ਰ ਗੁਧਨ ਸੋ ਤ ਸਮਹੁਦੇ ਤੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਾ॥ ਸੁਰਕ ਤੁਸੀ ਗਿਣਾਈਨ ਤ ਸਾਕਿਹੈ ਕ

ਗਿਆਨ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਮਨਿ ਕਿਸੀ ਦੀ ਨਿਆ [illegible] ਨ ਡੀਆ ਤਿ
ਦੀਆ ਉ ਅਕਲ ਚਤੁਰਾਈਆ ਸਭ ਤਿਖਸਿਆ ਦੇਦੀਨ ਡੋ॥
ਸਤੁ ਸੰਗ ਖਤ ਪ੍ਰਸਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਚਰਣਾ ਤੋ ਜੁਦਾ ਨ ਹੋ॥ ਬਿਨ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦੋ ਤਰੀਜ ਤਿ ਕਉਣ ਜੁਦਾ ਅਬ
ਗੁਰ ਕਉ ਦੁਰ ਡੀਓ ਚਿ ਤੁਰਕ ਉਦੁਰ ਡੀਆ॥ ਜਿਉ ਲ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਏਨੁ ਹੋਇ ਆਪ ਗੁਸਾਂਇ ਲੈਤੇ ਉਸ ਦੁਰ ਪੁਸੇਰ
ਤੋਸੁ॥ ਓਤੁ ਜਪ ਅਸੁਰ ਤੁਸਾਨਕ ਹੋਇ ਮਲੇ ਪੁਦੇ।
ਤ ਚਬੁ ਲਿੰਦੂ ਡੋ॥ ਉਸ ਦੀਆ ਤਕੀ ਹੁਣ ਹੋਇ ਸੀ
ਦਦੋ॥ ਓਤੁ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਰਲ ਦਾ ਨ ਡੋ॥ ਤਉਪ

ਔਸਰੁ ਹਿਤਾ ਬਿਧਿ ਪਿਗ ਡਹੁ ਡੋ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੀ ਮਤਿ ਕਿ
ਦੁਰਡੋ ਮਿ ਡੋਜੇ ਦੀ ॥ ਅਰੁ ਓਡਡ ਗਰੁ ਭੀ ਡੋ ॥ ਜੇ ਡਕ
ਰੁ ਡੋ ਸਾ ਵਿਹੁ ਵਰਗਿ ਡੋ ॥ ਕੁ ਓਸਿ ਰਤਨ ਵਾ ਦਿ ਵਿਚ ਜੀਰ
ਪੁਦੇਦਾ ਡੋ ਅਰੁ ਓਡ ਬੋ ਲਣ ਓਰ ਦਾ ਡੋ ॥ ਸ ਪਦਾ ਕਿ
ਮਿਆ ॥ ਜਾ ਓਡ ਪਰ ਮਸਰੁ ਇਸ ਪਾਹੁ ਈ ਵਿਚਿ ਓਆ
ਪੁਣੀ ਜੋ ਤਿਪ ਦੇ ਦਾ ਡੋ ॥ ਤ ਓਡ ਭੀ ਬਿਲ ਓਰੁ ਦਾ
ਡਾ ਆ ਪਦੀ ਭੁਮਿਆ ॥ ਪ੍ਰਿਤੁ ਬ੍ਰਿਪਿਗ ਡਹੁ ਡੋ ॥ ਪ
ਸ ਪਨੁ ਅਤੇ ਰੁ ਜਤਿ ਜਡ ਮਕੀ ਡਾ ॥ ਅ ਪਦੇਡ

ਗ੍ਰਿਦਨਗੋ॥ਸਕ੍ਰਦ ਪੈਨਣ੍ਹਰਾਂ ਅਖਨਸੀਤੈ॥ਸਤੁਜਤੈ
ਸਤ੍ਰਿਗੁਣ੍ਹ ਤੈ॥ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਾਰੂ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾ ਵਾਦਸ ਤੈ॥ਅਠ
ਰੂਨ੍ਹੂਠਤੀਨਿਆਂ ਰੈ॥ਸ੍ਰਿਠਜਤੈ ਸ੍ਰਿਸੂਪਨੇਡਡਾ॥ਸਤੈ
ਸਤਸੋਤੰਜਹੂਤੈ॥ਪ੍ਰਬੇਅੰਤੁਤੈ॥ਕਟਰਖੀਸਰਖਜੈ
ਤਸੀਅਤੇਖਕਨਿਗੋ॥ਤ੍ਰਿਸੂਦ੍ਰ ਤਿਰਦਰਪਰੁਧਾਇਆਨ
ਡੀਜਦਾ॥ਕਡੈਨਿਕਕਦਜੁ ਬਾਬੀਤੈਰ ਕੰਅੰਤੁਸ
ਰਦਗਾ ਤੀ॥ਸਕੈਕ॥ਨਖਾਕਿ ਸਾਨਿਨਬੀਸਭਸ
ਕੀਤੈਕਾਨਿਕਟਨਕਪੀਜ ਦੋ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਰ ਚਰਣੁ

ਤਾਂ ਅਗਿਅ ਪ੍ਰਭਤੁ ਸਾਈਂ॥ ਦਸੰ ਦੇਹੁ ਕਾਗਦੁ
ਤਾ ਸਵਾਰਾ ਤਲਾਤ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਡਰਨੀ ਕੜਾਨ ਗਵਾਹੁ
ਤੁਆ ਗਾਤੁ ਆ ਮੇ ਦੇਹੁ ਕਰਸੀ ਦੇ ਰਜਾਸੁ ਪੁ ਪਛਾਨੋ॥
ਪ॥ ਤਾਂ ਅਜਿਤੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥ ਨਿਰਖੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਡਿ
ਜਿਵੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨੁ ਡਰੁ ਗਾ ਅੰਕੁਸੁ ਦੀਲਾ ਮਨ ਮਰੋਗਾ
ਜਿਤੁ ਰਸੁ ਕਰੀ ਤਾ ਦੇਗਾ॥ ਤਾ ਸਾਦ ਪਏ ਕੁਖਾ॥
ਤਾ ਬੁਸਨ ਡਿਆ॥ ਬੜਾ ਤਿਨ ਦਾਸ ਫਿਨ ਖਾ ਨਿਰੰਜ
ਨ ਤਾਹਿਗਾ॥ ਤਸਦੀਸ ਭਾਇ ਸਦ ਆਪ ਤ ਡਦੇਗਾ॥

ਤਿਸਗਲੀਰਨਾਮੁਤੇਰਾਗਾ॥ਤਿਤੁਕੈਪਰਸਾਦਿਪੂ
ਜਨੁਦੇਵਗਾਨਾਡੀ॥ਉਸਨੁਕਹੀਲਾਖਸਵੈਗਾਭੀਨਾਡ
॥ਨਉਚਿਆਰਚਲਤੁਤੁਦੇਵਗਾਜੋਕਿਆਤੇਦੇਵਗਾਤ
ਬੂਨਾਦਜਾਸਮੁਹੁਪਡਤੋਗਾ॥ਤਬਬਡਤੁਬਲੁਮ
ਤੇਦੇਗੀ॥ਮੁਹੁਕਾਬੂਡਨੁਸੋਨੇਗੀਨਾਡੀ॥ਆਪਟੀਆ
ਪਟੀਆਨਾਅਤਿਚਲੈਗੀ॥ਜੇਹਿਆਪੈਆਪੀਮੁਹੁਕਰਬ
ਜਾਗੇ॥ਚਨਾਣੁਫਲੁਲਗੇਨਾਡੀ॥ਕਿਫਤੁਸੂਨਾਗੋ॥
ਤੁਲੀਦਿਤੈਪੈਦਨਗੋ॥ਸਨੁਮਨੁਮੁਹੁਕਡਨਾਮ॥ਸ੍ਰੀ

ਸੁਣਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਸਨ ਭੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ
ਭੁਖਰਤਗਾ ॥ ਦਸਦੇਆ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੈਗਾ ॥ ਗੁਰੂ
ਸਾਹੀਆ ਪਣੋਜਾ ਸੋਤ ਭੀਆ ਲਿਪਾਤ ਹੋਏਗਾ ॥ ਦੂਸਰੇ
ਸਤਲ ਸਤਿ ਬੋਲੈਗਾ ॥ ਉਤਭੂ ਤਨੁ ਏਕਹੁ ਪਤਦੇ
॥ ਅਰੂਡ ਜਾਂਇਆ ਦਿਚਿ ਬੋਲੈਗਾ ॥ ਤੀਸਰੁਨਕ ਦੇ
ਲਥਿਨਾ ਨਾਡੀ ॥ ਸਤਗੁ ਅਤੇ ਗੋਰ ਸਤਗੁ ਸਭਕਰ
ਗਾ ॥ ਕਲੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਆਗੋ ਚਰੁ ਕਰ ਈਦਿਨ ॥
ਸੰਪੂ ਪੜਨੌ ॥੫॥ ਜਦ ਨਾਦ ਜਾਂ ਆ ਪਾਤੇਗਾ ਆਹੁ

ਨਸਕਾਥਾਇਹਿਸੁਖਮਿਤੀਹੁਖਾਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਦੇਸੜੀਪਰਦੇਸਹੁਜਿਤੁਮਿਲੀਦਵੈਮਾਧਿਗੀ
॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਵੇਲਾਸੁਹਕਹਿੜਾਜਿਤੁ
ਪ੍ਰਭਕਰਿਪਾਈ॥ਸੋਸੁਹਤੁਕਲਾਸਿਜਿਤੁਡਰਿ
ਹੀਅਭੋਗੁਨਸਾਈ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆ
ਈਐਮਨਾਇਛਪਨਾਈ॥ਦੇਵੈਭਾਗੀਸਤੁਸੰ
ਗੁਡੋਇਨਿਦਲਾਗਾਪਾਈ॥ਅਨਦਰਸਨਕੀ

ਸਿਹ੍ਰੀ ਮਃ ੧ ਪਹਿਲਾ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ ਤਾਗੀ ਤ੍ਰਿਨ
ਨ੍ਹਨੁ ਨੇ ਤਜਿ ਕਥਾ॥ ਤਜਿ ਜਨੁ ਕਲਿ ਖਾਤਿ ਬੇਅੰ
ਤ੍ਰਿਨੇ ਤਤਿ ਸੇ ਤਥਾ॥ ਪ੍ਰੇਤੇ ਪਰਪਾਸਾਨਿ ਦੰਦ
ਤਿ ਪ੍ਰਤਸਥਾ॥ ਚਗਨਿ ਪੁਨੀਤ੍ਰਿਯਾ ਦਿਤ ਚਾਟ
ਤਿ ਪ੍ਰਤਪਥਾ॥ ਸੰਤੁ ਸੰ ਗਿ ਹਪੁ ਕੁਸਗ ਲਾਟ ਖੁ
ਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤ੍ਰੀ ਦੇਹਿ ਟੇਕੁ ਕਰਟ
ਤ੍ਰਿਹਿ ਅਟੈ ਸੈਜ ਗਪੁਰ ਟੇਤਾ॥ ਗੁਪਤਿ ਕਾਲ
ਭਟੰ ਸ੍ਹੁ ਓ ਲਨਨਕ ਸੰਸੁਰਤਾ॥੧॥ ਕੀਸ

ਲੋਗਾ ॥ ਕਿ ਸੀਕ ਤਿਨਿ ਚਾਰਿ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾ ਡੀ ਅਭ
ਤਨਗੋਜ ਗੁਰੂ ਅਬ ਦਿ ਖੇਦੇ ਕ ਤਿਨ ਡੀ ॥ ਅਗੁਰੁ ਅ
ਨਿ ਡੀ ॥ ਏਤੁ ਜਾ ਆ ਖਨ ਗੋਸ ਈ ਅਗਾਨੁ ਕਡੀ ਐਗਾ
ਰੈਸ ਦਿ ਪੰਗੁ ਪਾਰਿ ਜ੍ਰਾ ਜਾਰਿ ਗਾਨਾ ਡੀ ॥ ਅਗੁਰ ਰੀਦਿ
ਸੰਪ ਢੂ ਦੇ ਗਾ ॥ ਸੋ ਕਿ ਉਕਾ ਰੂਪ ਢਟੇ ਗਾ ॥ ਜੋਸੀ
ਗੁਜੀ ਨਭ ਦੇਗਾ ॥ ਤ ਖੀ ਜਰ ਖੋਗਾ ॥ ਨਦੇਸਿ ਰ ਖੇਤ੍ਰ
ਸੰਦੇ ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਗੁ ਢੂ ਡੋਂ ਭਾਣੇ ਟਾ ਖ ਸਾ ਨੁ ਡੋ ॥ ਅ
ਤਿਆ ਭੰਦੇਸ ਕਰੈ ਜਡੋ ਮਨ ਸਾ ਤੇ ਡ ਢਲ੍ਹਾ ॥ ਤਾ ਅ

॥

ਹਿਲੈ ਨਕੀਤੀ॥ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿ ਜਦਪਹੁਤਾ
ਲਾਹਿਗਾਤੁਤੇਗਏ ਪਿਛੈਸਿਖ ਭਰਹਕਾ ਲਿਹਰਗੇ ਤ
ਏਤੁਰੂਪਾਕਿਛੁਕਾਰਿਡੋ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਣੇ ਡਾਹਿਆ॥ ਅੰਤ
ਨਕਰਣਾ॥ ਕਿਛੁਨਹੀ॥ ਮੇਰ ਪਹਲੁ ਸੁਖਰੁ ਡੋ॥ ਸਤ
ਨਿਕਾਰਿਕਪਾਈ ਐਸਮਝੀ॥ ਧਾ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਮਰਜੇ
ਗੁਰਪਿਛੋਹਿਆ ਦੋਲਤ ਗੁਰੂ ... ਆਂ॥ ਕਰਮ ਕਰ
ਤਖਣਾਕੇ ਸਬਗੋਨਾਸੋਹਿਆ ਨ ਫਲਤ ਹੂਆ॥ ਅੰਤ
ਗਰਕਾਰਿਡਿਆ ਸਾਹਿਡਿ ਸੋਨਿਖ ਤਗਹਭੁਲ ਨਾ॥ ਤ

ਕ੍ਰਿਰਿਨਿਰੰਤਰਿਜਨਮਖੈਜਸੈਸਚੋਸਬਾਦਿਸਸਾਸਾਗੁਰਿ
ਰੈਥਿੜ੍ਹਾਨਚੀਟੀਂਕਾਪਤ੍ਰੁਤਸਾਤਿਰ੍ਹਿਪਛਿਆਸਦ
ਗੀਾਂਜੋਕੋਵਰਮੁਨਪਰਮੁਨਸਾਇਆਅਖਿੜਨ
ਨਖਆਠਪਤਰੀਲਿਦਤਗੀ(ਗ)੮॥ਤਿਸਦਾਪਰਸਾ
ਸੁਆਜਿਤਿਆਜਾਗੁਰਜਾਅਾਖੁਦਲੋਗਾਤਆਗੋਸਖ
ਤੁਦਗਾਅਤਾਸਥਗੁਖਤੁਗੋਜਗੁਰੁਨਸਾਅਗੁ
ਗੋਰਿਜਸਗਾਥੀਆਜਤਸੁਆਦਟਦਨਪੁਤਾਕਾ
ਦਗੁਾਜਸੋਕਤਿਸਾਖੁਤਫਲੁਕੋਗੀਬਾਚਿਤ

ਨਰਮਹਕ [illegible] ਗਾਰਸੀਜਾਮਕੁਨੀਸਿਖੁਕ੍ਰਿਤਰਮਨਕੋ
[illegible] ਜਿਸਮਹਿਹੁਇਜਿਤਅਵੀਤਾਜਗੁਤਜਤੁਹੋਇਅ
ਖੁਰੋਤ੍ਰੇਖਰਮਕੀਤਾਜਨੋ॥ਅਤੇਖੇਲਜਤੇਮਧਰਮੁਤੋ॥ਏ
ਤ੍ਰਮਧਰਮੁਕਰਾਤਿਗੋਇੰਦ੍ਰਫਤੁਲਗੋਗਾਮਤੋ॥ਸ੍ਰਿ
ਰਤੁਜਾਂਤ੍ਰਿਭੁਲਜਾਮਗਾ॥ਤੁਮਰੁਰਚਮੂਲਿਲੋਗਮਤਅ
ਅਤੇਅਧਮਗੋਜਗਤੁਹੁਅਸਹਾਪੁਦੇਖਕਰਦੇ
ਸਾਧੀਅਕਰਿਕੇਰਮਹਿਗੋ॥ਅੋਸਿਖੁਕ੍ਰਿਤਮਸਮਹਿਨ
ਗੋ॥ਨ੍ਰਿਪਗਾਰਕਕਾਰਲੋਅਸੇਨੇਹਾ॥ਛੁਤਫਲੁਲਾਗੋ

ਗ॥ ਅਣੈਹੋਵੈਧੀਸਧਾਰੈਬੇਜੁਵਾਇਜੋਨੈਸਸਪ
ਰਿਦੈਸੰ ਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕ[illegible]
ਧੀਅਜਿਨਿਤਿਆ ਸਚੁ ਸਚੁਜਸ ਤਸਸਾਤਗੁਰਗਾ॥ਉ
ਹੁਕਮੁਸਿਉਗਾ॥ਇਕਾਬਾਣੀਸਮਾਇਆ॥ਉਕਾਬਿਤਮ
ਸੁਜਤਮਾਸਿਧਾਕੁਬਤਅਕੀਜਾਤ॥ਨੇ॥ਉਤਪਗੀਬਤ
ਸੁਹਦਾਤਾ॥ਅਤੋਟਿਦਾਪੁਰਖੁਤਸਾਸੂਗੁਰਤੇ॥
ਸਲੋ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆ ਤਾ॥ ਸਖਸਗਾ॥
ਕਉਸਦਕਰਮਾਵਿਕ੍ਹਤੀਨੇਤਾਹਿਗਾ॥ ਅਸਟਪਦ

ਪ੍ਰਤੀਜਨੋ [illegible] ਆ। ਅਤੈ ਤ੍ਰਿਸੀਸਖਿਆ ਹਉ ਭੀ ਨੇਤ੍ਰਿ
[illegible] ਜਨ ਖੀਜੇਤੇ ਸੁਪਨੁ ਤੋ। ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਭੀ ਕੇ
ਤੇ ਹਿਗ। ਤੂ ਆਜਿਤੂ ਅਉਰਦੇ ਸੁਖੀਤੀ। ਸਚੈ ਪਤਿ
ਸਾਤਕਿ ਤੇਗੁ। ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਤੇਆ। ਅਠ ਪਤ
ਅਪਣੇ ਸਾਤ ਗੁਰੂ ਉਪਿ ਆਜੀਤੋ। ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਜ
ਸਕਨੁ ਉਸ ਤਨਤੋ। ਉਸ ਸਤਾ ਆਤੇ ਉਨ ਕੇ
[illegible] ਤਗੁ। ਵੜਨ ਨਕ ਅਠ ਪਤਗ। ਤਿਦੇ ਤਉ
ਨਉ ਉਖ ਭੁਗਤ ਹੀ ਲਿਦੇ ਲਗ ਗਏ ਤੋ। ਤਾਂ ਓਹ ਮੀ

।ਜਿਤੈ ਆਖਿਤੈ ਅਗਨ ਸੁਕੀਤੀ॥ [illegible] ਤਨ
ਨਾਮ ਏਤੇ ਰਖੀਐ॥ ਹਰਿ ਤੇਰ ਤੁਸੇ
ਸੋਈ ਹਰਿ ਤੀ॥੫॥ ਗਰਭਾਨਿ ਕਾਸਿਐ ਸਭਾਧਿ
ਮਨ ਇਕਿ ਮੈ ਪਗਾ ਖੇਲੀ ਪਰਾਪ ਪਾ॥ ਭਏ ਕਸਾਈ
[illegible] ਤ ਦੀਪਕ ਜਲੋ ਖਿ ਤਗਾ॥ ਕਵਲ
ਕਵਲ ਅਖ ਪਤੀ ਜਿਹ ਹਿਤਿ ਅਕਿ ਸੁਕਲ ਗਾਰੂ
[illegible] ਤੁਟੀ ਤੈ ਤਰਖ ਖਕੀ ਪਤੁ ਨਿ ਨ ਸੇ
ਇ ਕਤੁ ਨਿ ਕਏ ਸੁ ਆਗ ਤਾਖਿ ਨ ਅਖ

ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਤਿਥੈ ਜ ਵੇਗ ॥ ਏਸਾ ਦਰਬਾਰੁ ਹੈ ਕਾ

[illegible] ਮਨੁਆ ਗਾਡ੍ਰਿ ਰੀਝਿਆ ਨਿ ਪ੍ਰਚਾ ਰਿਤੁ ਤੇ ਵੇਖੁ

ਜਾਣਿਆ ਤਰ ਤਤ ਗੁਣ ॥ ਜਨ ਅਗਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਾਰ

ਗ ॥ ਹਰਿ ਦਿਤਾ ਹੁਕਮਾਰਿ ਮੀਰ ਪਿਰ ਭਾਗ ਮਨੁ ਰਾਗ ॥ ਜਿਸੁ

ਮਿਲਾਇਆ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਸ਼ੁਤੋਸ਼ ਅਚਰ ਮਸੀਤੀ ॥ ਸ ਦੇ

ਪਾਤਿਸਾ ਹੁਤ ਜਨ ਨਸਾਇ ਦੁ ਨਾਨਾ ਸਭ [illegible] ਹੁਕਮ

ਤ ਦੇਹ [illegible] ਰਸਪੁਰੇ ਗਾ ॥ ਇਨ ਜੀਅ ਕਾਰਜ [illegible]

ਲੁਤੇ ਦੇਗ ॥ ਤੁਹ ਤੁ ਕਰਮੁ ਨਿਆਤ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁ[illegible]

ਤਪਹਿਲਤਗਿਨਿਜਪਹੁਚਿਹੀਨਿਜਖਾਹੁ॥ਨਦੈਮਤਲਿਨਨ
ਵਾਹੁਗੁਰਸਤੁਅਪਾਰਅਨਾਹੁ॥੮॥ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਾਂ॥ਅਜ
ਤਿਆਈਏਨਜਾਣਿਆਮਨਿਤ੍ਰਗਣਹੁ॥ਤਿਸਦੀਆਤੇਤਮਨਮ
ਕਤੈਅਸਹੁਸਦਾ॥ਸਚਾਈਏਨਦਾਸਦਾਨਲੋਕਾਤੇਦਤਾਨ
ਬੀਏਕਸਤੁਪਹਿਚਾਨਤੀਏਦਾ॥ਅਤੇਅਪਹੁਚਦਭੀਤ॥
ਤਖਮਨਾਈਏਲੈਦਾਨਿ॥ਪਹੁਚਿਦਾਨਾਸੁਹੈਦ॥ਆਈਏਤਪ
ਸੀਆਜਤਮਖਦਾਸੁਏਦਤਾਨ॥ਸਦਖਦਖਾਂਸੁਖਰ
ਤਾਨਿਮੇ॥ਅਹੁਦੇਖਦੇਖੀਭੀਫਿਰਿਜਨਗੋ॥ਜਿਹੁਪਏ

ਦਵਾਰਣਾਪੁਛਿਣਅਗੈਠਤਾਣਾਗਣੀਫਿਰਿਤਾਣਾਤੇ
ਤਸਚੀਨਿਆਹੀਹਿਸਦਅਤਿਸੁਆਂਮਮੁਹਿਮਭਾਸਿ
ਹਜਾਇਗੀਅਹਿਮਪੁਰੁਜਾਇਗਸੁਖਿਜਾਤਸਕਿਸਾਤੇ
ਸੁਖੇਮਸਤਾਸਿਨਾਸਪਾਹਿਸਿਨਾਇਉਰੁਧਾਸੁ
ਅੰਹਿਧਪੁਰੁਤਦਤੇਮੋਅੰਹਿਮਾਤੇਸੁਸਤਸਆਸ
ਸਾਤਹਿਦਠਮਕਿਸਨਦਮਸੁਆਗੁਫੁਰੁਸਦ
।।ਅਹੁਰਜੀਅਧੁਤਸੁਤੇ।ਫਿਜੀਜਾਸਾਜਤਸਾਹਿਜ
ਤੋਮੈਸਬਦੁਤੋਸਚੁਸਦਅਤਿਸਬਦੁਫਿਠਗੀਸਿ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਹੂ ਤੇ ਦੇ ਗਏ॥ ਅਹੈ ਪੁਰੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਦਲ
ਨਜੀਕਿ ਆਏ ਦੇਖੇ ਗਏ ਤਉ ਸੀ॥ ਸਭੁ ਲਸਕਰ ਦਲ ਤੇ ਦੇਖਾ॥ ਆਇ ਕੇ
ਭੁਇ ਮਹਲੁ ਦੀਆ ਤੇ ਦੇਖਿ ਗਈਆ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਰਦਨੁ ਕਰਤੇ ਜਤੋ
ਸਭੀਂ ਸੰਗਤਿ ਸਭੁ ਧਰਤੁ ਤਾ ਸ ਛਬਿ ਤੇ ਦੇਖਾ॥ ਫਿਰ ਜਾਇ ਭੀਤਰਿ
ਮਨ ਰੋ॥ ਅਤੇ ਆਪ ਰਦਨੁ ਕਰਤੁ ਜੇ ਡਸਾ ਕਿਸ ਦਾ ਜਿਦਾ ਦੇ
ਨਾ ਤੀ॥ ਓਹੁ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਆਪੁ ਕਤੈ॥ ਪਰੁ ਕੁਝ ਦੀ ਉਹ ਗਲ ਕੀ
ਕਿਰਗਿਹ ਦਾ ਸਹੁ ਕਰੇ ਸੁਖ॥ ਸੁਣਿ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਜੀ ਕ
ਲਦੀਨ ਤੀ॥ ਫਿਰਿ ਆਜਿ ਤੇ ਆਰਦ ਸੇਕ ਤੇ॥ ਕੁਝ ਜੀ

ਧਾਨੇਹਨ ਚਕਰਗਤਿਗ ਸੰਭੂ ਨੇਤਿਕਰਗਤਿਗ ਜੋ
ਦੁਆਨੀਅੰਸੂ ਭੂਲਣਨਰੀਆ ॥੪॥ ਛੋਰੀਆ ਜਿਤੇਰੰਧ
ਅਹਟ ਸਕਤਿ ॥ ਸੋ ਧਾਤਿਸੂ ਤਿਹੁ ਕਿਛੁ ਖੋਟ ਧੂੰ
ਭੀਤੇ ਕਿਨਤੀ ॥ ਤੁ ਖੂਲਟਤੇਆ ॥ ਬਚਾ ਕੁ ਕਰਰੁ
ਟਆਨ ਰੂ ਤੋਰ ਥੇਮੂ ਰੂ ਧੀਅਣੁ ਕਿਛੁ ਲਤਾ ॥ ਸੰਭ
ਅਧਾਖੁ ਧੈ ਘੁੜਬਾਨ ॥ ਕਿਛੁ ਧੀਐ ਨਖਾਈ ॥ ਨੀ ਚ
ਚਠਿਨੀ ਚੁਨਾ ਤ੍ਰਿਸਾਤਿ ਰਗੁ ਗਤਿਆ ॥ ਬਿਲਾਸ ਹੀ ਕੁਆ ਗ
ਪ੍ਰਿਅ ਰੁ ਚਾਰਿਆ ਛੀਟ ਸਗ ਤਾ ॥ ਨਨ ਰਪ੍ਰ

ਸੁਖਿਉ ਉਰੇ ਕੈ ਸਬ੍ਰਾ ਦੇਵਤੇ ਮਾਨਿ ਗਿਆਨਾ ਇਅਤੇ ਸਰ ਪ
ਗਮਾਰਖਾ ਆ ਜਿਤੇ ਆ ਪਜਿ ਥੇ ਗਹੁਰ ਆ ਸਹੁ ਡਾ ਸਿਥੇ
ਖਰੁ ਪੀਅਟੁ ਕਿਛੁ ਨ ਡੀ। ਸੈਖ ਰੁ ਪੀਅਟੁ ਕੀ ਤੇ
ਪਉਂ ਪਰਿਕਿ ਰਿ ਟੁਰ ਬ੍ਰਾ ਪਕ ਛੁਪੇ॥ ਹੁ ਸਗੋਂ ਥਮਹੁ ਕਪੋਨ
ਡੀ। ਓਕੈ ਸੂਹ ਡੀਸ ਰਤੇ॥ ਸਹੁ ਜਸ ਡਸਨ ਰੁ ਡੋ। ਸ
ਖੀ ਸੁਗਿਗਾ ਦੇ ਗਡਿਆ ਡਾ। ਅਤੈ ਆ ਪਰੇ ਡੀਆ ਪਰੁਹੁ
ਸਡਾ। ਡਿਰ ਸਟ ਗੀਸ੍ਰਾ ਇਆ ਗ੍ਰੀਸੂ ਟ ਨ ਡੀ। ਕ੍ਰਤੈ ਆ
ਮਪਪਹੁ ਕਰਨ ਕਛੂ ਆ ਗੁਹੁ ਓ ਥ ਡਸ ਡੀ। ਸ ਆ ਪਟ

ਕੀਆ ਪ੍ਰਤੈ ਸੰਖੁ ਦੁਸਮੁ ਕੋ ਸ੍ਰਿਆ ਜੀ॥ ਅਤੈ ਨੀਚ ਅੰਦਰ
ਗੁਪਤ ਜਤ ਸਕਉ ਫਿਰਦੇ ਹੈ॥ ਅਤੈ ਓਸਦੀ ਨੀਚੁਸ
ਤਖਤ ਦੇ ਚੇਠਾ॥ ਜਾ ਤਿਜੁ ਤਸਕਾ ਤੇ ਖੰਜਾ ਸਦੇ
ਉਪੁਮਾਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਣ ਤੇ ਚਤੇ॥ ਅਗੁ ਬਿਲਾਸੁ ਭੀ
ਦਤੇ॥ ਸੁਆ ਦੁ ਸੁੰਗਾਮਰਤ ਮਤ ਬਿਸਰਦੇ ਤਾ॥ ਹੁਸਸ ਧਾ
ਕਦ ਨ ਭਾਵੈ ਛੁਭਾਰਦੇ ਤੇ॥ ਸੁਆ ਗਾਸੁ ਅਭੁ ਮਚ
ਹਿਆ ਤਾ॥ ਨਕਤ ਜਗਜ ਗਾ ਸੁਆ ਗਾਵਰ ਦੇ ਆਪ
ਆ ਤਾ॥ ਅਤੇ ਜਗ ਜੋ ਗਾਵਰੇ ਹਾ ਭੀ॥ ਵਲ ਜਗਾਵੇ

ਰ ੧ ਰੈਗਤੀ॥ਤਿ ਸਤੇਸਭਸ ਤਮਿਹ ਇਗ॥
ਸਰਹਿਤੁ ਰਰਿਹ॥ਸੁਗ॥ਸੁਨਿਜਨਸਿਧ ਧਾਰਸੁ ਡਸੁ
ਗ॥ਸਿਧ ਸੁ ਧੀ ਸਭ੍ਰੀ ਸਤੁਭਿਜਨਗੋ॥ਅੰਰਵੀ
ਤਰਸੁਮ੍ਰਿਤਡ ਗ॥ਸਕਲਰੰਤੈਸ॥ਰਤਸਨਹਿਰੁ ਸਸ
ਸੁਸੰਸ ਸੁਵਟਸ ਤੁਸਰੀ॥ਸਗਜ ਗੁਸੁਸਖਰੋ॥ਸੁ
ਰਤੀ ਰਤੁ॥ਸਤੇਸ ਧੁਰਕ॥ਬਜ ਤ ਸ॥ਜਰ ਤੁਰ ਤਗ॥ਸੁ
ਸੁਹੁਤ॥ਆਪਣੁ ਅਪੁਬਤ ਇਟਨ ਡੀ॥ਤਥਡੰਸ ਰ
ਸੁਤੁਟਜਰਤੁ॥ਸਕਗਸ ਤਿਵਗੀ॥੮॥ਤਅਸਿਤ

[illegible] ਪ੍ਰਥਮੈ ਜੈ ਸਭ ਕਉ [illegible] ਗੁਰ [illegible] ਤੇਜੋ [illegible]

[illegible] ਪਰਮ [illegible] ਅਰਹਿ [illegible]

[illegible] ਆਪਿ [illegible] ਤਿਨਿ ਆਪ [illegible] ਸ੍ਵਾਮੀ

[illegible] ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ [illegible]

[illegible] ਜਨ ਤਉ [illegible] ਰਾਮ [illegible]

[illegible] ਸਦਾ [illegible]

॥ਗੁਰ [illegible] ਆਪੁ ਆਪਿ [illegible]

[illegible] ਜਾਣੈ [illegible] ਤਿਨਾ ॥੧॥ ਤਿਨ [illegible]

ਦਾਪ੍ਰਸੰਨਹੋ॥ ਆਜੀਤੇਆ ੧੮੧॥ ਸਜੋ [illegible] ਸੋਆਏ
ਗੁਰੂਨੇਦੀਤੇ॥ ਅਤੇ ਸੋਦਰੁ ਤੀਪਉਦਾਤੇ॥ ਜਿਥੈ
ਤੀਦਿਚਿਸੋਉਕੈਪੈਦਾਤੇ॥ ਇਤ੍ਹਾਉਸਨੁ ਭੀਪਤੁਚਦੀ
ਤਾਪੁਰਾਖਿਨਸੋਦ [illegible] ਖਸਤ ਦੀਨਤੀ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
[illegible] ਨੇਤੀਨਾ॥ ਮੇਨੈਸੀ॥ ਅਤੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਤਨਠੋਜਾਪੈ [illegible] ਤੀ॥ [illegible] ਸੋਦਖਤ੍ਰੁ ਸੀ
ਭੂਲਜਾਤੁਸੀ॥ ਸੁ੧੦॥ ਤੇਆਜੀਤਿਆ ੧੮੨॥ ਸਮਾਪਤੀ॥

ੴ ਮੁਰ ਮ੍ਹ॥ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾ ਡੀਠਿ ਹੁ ਪਿਨ ਜੀਐ
ਦਉਪਰੁ ਡਏ ਗਨੁ ਡੀ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਬੁਣੈ ... ਡੀਆ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਖ ਕਰਣੀ ਦਿਨ ਦੇਖੀਸ ... ਕਰਣੀ
ਆ॥ ਤੇ ਕਰਣੁ ਗੁਰੁ ਕਰਣੁ ਚਾਹੀਐ ਲਗਾ ... ਰਕਾ ਸ
ਹਿ॥ ਤੁਰਮੁਡੀਆ ਪਸ ਮਗਾਹਿ ਕਹਿ ਕਾ ਫੜੁ ਨਗਰ
ਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਕਹੁ ਮੇਮਾ ਲਿਖੁ ਪੀਐ ਦਾਦੇ ਪਰ
ਕਰੀਆ॥ ਮਾਇਆ ਸਤ ਸਡਣੀ ਤਾ ਸਿਖਿਲ
ਗੀਲੀਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਾਨ ਪੁਗੀਆ ਠਗਿਨ

ਨ ਕਸਿਧ ਮਤਿ ਗੋਸਟੀਆ ॥੨੧॥ ਤਿਸ ਦਸ ਪਸਾਰ
ਸੁ ॥ ਅਜਿਤਿਆ ਢਿਗ ਦੇਵਲ ਖਨ ਕੇ ਮੈਲੀ ਸੋਤੁ ਜਿੰਮੇ ਖੇਸਵੀ
ਹੈ ਵਹਿਟ ਸੋ ॥ ਜਿਨੀ ਪਗ ਅਸੁ [illegible] ਅਨ ਤੀ ॥
ਅਹੁ ਛੂਤ ਅਹੁ ਛੂਤ ਅਹੁ ਤੀ ਜਾਪ ਸੋਤ ਆਸੀ ਅਕ ਸਤਿ
[illegible] ਸਿੰਘ ਦੇਵਕੀ [illegible] ਸੌ ॥ ਅਹੁ [illegible] ਪੰਵਤੇ ਦੇ
ਦੇਸੇ ॥ ਹੋਆਸੀ ਤੀਦ ਕੂੜ ਤੇ ॥ ਅਸਢੇ ਧੰਧੇ ਜਤ ਕਰਾਈ
ਤੇਆ ਤਨ ਤੀਪਿ ਗਾ ॥ ਕੈ ਕੀ ਚਿ ਤੁ ਦੇਦ ਧਾਤਿਆ ਸੀ ॥
ਗਇ ॥ ਗਦਿ ਪੰਸਿਸੀ ਕਰਟ ਤੇਗ ਢਿਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਅਹੁ ਤੇ

ਇਹੁਭੀਨਿਕਾਰਪਾਏ॥ ਤੁਨਹਿਲੋਕਲਪਹੁਚਿਅਸ੍ਰੁਨਾ
ਦਿਸੁਰੁਭੀਬੀਪਤਿਗਏਆ॥ ਅਉਸੇਤਭੀਬੀਤਾਟੈ ਗ
ਇਆ॥ ਤਾਂਸੀ [redacted] ਟਿਆ॥ ਇਆਨਾਂਭਿ ਹੀ
ਗੁਰੂਨੁਰਦੂਡੇਏਪਰਬਾਂਏਹਿਰਲੋ॥ ਅੰਦਰ ਜੋ
ਸੀਹੁਤਨਕਾਤਾ॥ ਸੁਮਿਤਰਸੁਕਨਾਸਟਪਰਿ ਤੁ
ਚਿਨਦਲਾਗਿਆ॥ ਤੀਤਪਰਬਾਂਏਚਹਿਨਿਰਲੋ॥ ਤ
ਪਰਸੁਗਾਇਰੁਭੁਕਸੁਤੇਆ॥ ਰਿਨਜੀਅਟਕੀਤਦ
ਸ੍ਤੇ॥ ਤਾਂਪਰਮਸਾਏਕਤਿਆ॥ ਸਠੇਪਾਤੇਸਾ

ਨਤੋਇਸਕਰਤਾਨਿਨਾ ਤੋਇਸੁਰਗਾਤਾਨਿ [illegible] ਭਾਗਿ
ਅਾਨਿਸਡਕੇਟਡਾਨਿ। ਤਾਤੁਕਸੁ ਉਨਿਸੁ ਪੂਜਾ ਇਨਾ
ਨੀਸਿ ਕਤੁ ਸੰਗਿ ਲਲੇ ਜਾਤੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰ ਡਦ ਲੋ
ਕਹੁਤਾ। ਜੇ ਪੁਨਾ ਨੁ ਸਪ੍ਰਪਚੇ ਟੇ॥ ਇਨ ਦੇ ਸਾਤਿਕੁਸ
ਤਦੋ। ਤਾਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾਡਿਆ॥ ਜਨੀ ਦੇ ਦੇ ਪਟੀਕ
ਨੀਅੜੇ॥ ਇਨ ਦਾ ਰਿਜ ਕਭੀ ਕਿਉ ਸਿ ਲੋ॥ ਏਕੁ ਪ
ਕਹੁ ਤਾਨਿ॥ ਤੁਰੀ ਤੁਕਹੁ ਡਾਇਆ॥ ਜਬ ਬਾਜਾ ਇਨ
ਕੋ ਜਕੁ ਜਡ ਨਤਰ ਡੀਤਾ ਜਿਤਾ॥ ਤਾ ਸੀ ਸਾਤਿਗੁਰੂ

ਜੀਅਮਰਦਾਸ ਕੀਤੀ।ਜੋ ਪ੍ਰਿਥੀਦਾ।ਜਿਤੇਗੰਢਠਹਰੀਆ
ਭੀ ਡਾ।ਪੂਰਨਹੋਵਮੂਡਦੇਸੀ।ਸਿਖੋ।।ਏਆਖਿ
ਓਸਮੁਤਰਵੇਲੋਕਡਾਰਿਨਗਵੀ।ਤਉਮਸੂਡਓਭਲਾ
ਜੀ।ਜੋਕਿਛੁਤੁਸਾਕਾਡਿਆਸੂਏਸਾਮਾਨਿਆ।ਅਜਿਤ
ਅਜ੍ਰਕਿਛੁਸਤਿਗੁਰੂਦੇਮੂਡਾਨਿਕਲੀਸਦੇਗਗਡਾਲਿ
ਮੂਲਈ।।ਓਡਾਥ੍ਰਿਯਾ।ਉਨਾਦੇਸਿਰਤਲਚੀਨਡੀ।
ਜੋਅਗੋਦਈਭਾਦੇਸਕਗੀ।।੧੧।।ਤਆਹੈਤਅਮਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਸ੍ਰਚੋਪਾਤਿਸਾਡੀ।ਤੋਰਜਭਗਤਡਾਤਿਨਦੀ

ਗਣਿਕਿਹਕਿਗਿਤੌ॥ਸਲੋਕੁ॥ਭੁਗਾਤੁਲੋ[illegible]ਆਗਿਆ
ਭਈਲੋਤੀਰਲਾਂਟਾਅਸਾਂ॥ਆਪੇਜਗਾ[illegible]ਤਾਂਪ
ਜਨਮੈਰਠਲਾਗਾਏਨੈਤਿ॥ਟੀਵਸਬ੍ਰਾਦਿਜਨਾਂਹਿ
ਅਖਰਮੈਪਾਰਮੈਬੰਧ॥ਗੁਰਸਬਦੀਨਤੀਦਿਦ੍ਹੁਤੈਰੁ
ਤੁਕਮਾਦਤਿਅੰਧ॥ਕਮਕਸਹੁਟੀਤਖਕਾਗਿਸਾਗੀਣ
ਆਵਾਗਾਮੇਟਿ॥ਨਨਕਹੁਕਮੁਣਾਇਆਨਮਿਲਿਆ
ਪ੍ਰਤੁਸਹਿ॥੧੨॥ਪਰਆਰਥੁ॥ਕੁਗਾਤੁਨਆਗਿਆਭੁਈ
ਸੋਹਿਆਭਉਪੀਤੁਸੀਜਗਾਮਾਤਿਜਾਤੁ॥ਜਗੁਸੇਤਸਮਰੁ

ਤੈ ਪਰਸੂਜ ਹੋਇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਚਿਤ੍ਰ
ਦਿਸਪ੍ਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਲਲਜ ਤਾਨ ਸਰੀਤੇ ॥ ਅਸਿਲੁ ਬ੍
ਹੋਤਮ ਜਗੁ ਤੇ ॥ ਸਿਧਿ ਰੂਪ ਤਜਕਾ ॥ ਤੀਰਥ ਲਜਤ
ਨਿਸ ਪਰ ਮਹੁ ਬਾਈਐ ਸਤਰੁ ਜੀਵਤੋ ॥ ਏਤ ਬਸਹੁ ਰ ॥
ਤ੍ਰੁਟਿ ਸਲੀ ॥ ਜਗ ਮਾਤਿਆ ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੰਠ ਜਲ ਜਾ ਏ
ਸਰੀਲ ਰਗੁ ਏ ॥ ਉਨਿ ਨਲਿਆ ਤਰੁ ਹੁਬਾਬਸ ਤੁਏ ॥
ਅਤੇ ਪੀਰ ਜਜ ਰਾਹੁ ਈਆ ਸਸਿਧਿ ਰੂਪ ਤਸਕੀਜ ਤਰ
ਜਕਾਇਆ ॥ ਓਪਜਾਤ ਰਗੁਰਜੀ ਸਦਾਇਆ ॥ ਉਨਿ ਸ

ਪਾਨੁ ਹੁਸਨਾਲਿ ਮਨਤੁ ਭਾਇਆ॥ ਦਗਸਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਿ ਤਉ
ਆਂਜਨੁ ਦੁਈ ਤ੍ਰਿਨ ਨਸਿ ਲੈਗਾਸ ਸਾਤਿ ਓਮੁ ਕ ਹੁਇ ਪਛੈਆ
ਅਤੇ ਜਕ ਦੀਸ ਬਚਣ ਕੀਤਿਆ ਕਠੇਗਾਨ ਡੀਆ ਸਸਾਤਿ
ਗੁਰੁ ਨਸਿ ਲੈਗਾਨ ਡੀਆ ਹੁਸ ਭਰਚੀ ਨਿਆਈ ਬੈਪਛ
ਡਸੌ ਐਗਾਪ੍ਰ ਗਬੁਤੀ ਨਾਲੋ॥ ਬ੍ਰਿਨ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਛਲੁ
ਏਗੁਨ ਡੀਆ ਅਤੇ ਜਾ ਕ੍ਰਿਛੁ ਚਹਿਕ ਸਾਂਦਗੁ ਗੁਸਭੀ ਨਿ ਛਗੁ
ਜਾਗੁ॥ ਅਤੇ ਦੁਹੁ ਦੁਕ ਡੀਤੁਸੁ॥ ਕਨੁ ਜਤ ਸਕੀ ਟਨਿਕਲੁ
॥ਨੈਇ ਬ੍ਰਿਨਠਕਾ ਦ੍ਰਿ ਚੇਜਾ ਹਿਸਜਾ ਇਦੀ ਕਠੋ ਗਾ॥ ਫਿ ਰ

[illegible]ਨਗੋ॥ਅਤੈਸੋਰਖੁਤੇਖੁਲਜਾਂਨਗੇ॥ਅਰੁ
ਜੋਸਿਖੁਪਨਾਜਿਹਤਿਨਾਂਦਾਸਤੁਲਾਗਿਜਾਂਗੁਰਾ॥ਪੁਰਖਆਖਿ
ਤ੍ਰਿਆਤਿਨਾਂਦੀਆਸਭਪੁਰੀਆਨਾਡੀ॥ਨਿਗਸਜਾਂਨਗੇ॥
ਜਰਬੀਮੁਦਾਤੇਪੁਰਦਸਾਇਹਿਰੁਤਾਂਬਚਨਸੁਣਿਆ
ਸਾਲਿਖੁਦਿਲੈਦਾਡੇਤਿਹੁ॥ਤਿਨਾਦਾਸੁਦਰਸ਼ਨਖੁਸ਼ੀਹੋਇਦਾ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਂਸਪੁਰੀਆਂਫਿਰਿਨਸੂਲਸਿਖਗਡਿਗੁ
ਕੀਆ॥੧॥੨॥ਦ੍ਰਾਂਫਿਰਿਜਾਂਜਿਤਾਅਰੁਦਾਸਕਾਰੁ॥ਸਚੁਪੁਰਿ
ਸਾਂਡਾ॥ਫਿਰਿਨਦੇਕਰੇਹੇਕਾਬਜਾ॥ਜਨਪੜੁਬਾਰਿਆਂਸ[illegible]

ਡੀਪ੍ਰਿਅ॥ਪ੍ਰਭਚੋਰੁ॥ਤਿਸਾ॥ਡਿਠੇਰੋਗਸਭੁਦੁਖਸਭੀਪਹੁਚੇ
ਗ॥ਉਚਪਹੁਦੂਟਦੂਸੋਕਿਹ੍ਹ॥ਇਨ॥ਜੀਆ॥ਨੇਡਾਥਿਆ॥ਉਗੁ
ਕਿਨਡੀ॥ਤੂਥਲਟਦੂ॥ਤਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਡੋਖਖਉਏਬੁਨ
ਡੀਦੀਸੈਜਦੀਸੋਸਕਪਟਿਤੁਗਾਤੇ॥ਮ:ਗੁਪਾ॥ਇਗਾਹੀਨੁਗ
ਏਕਿਸਨਿਆਏਹੁਮਰੀਆਤੇ॥ਸਮਸਪਭ੍ਰਉਲਿਆਤਰਪਰਹੁ
ਦੀਸਮਤਜੀਉਨਰੀਕਉਨਗਾਤ੍ਰੇ॥ਕਤੁਨਸਕਪ੍ਰਭੁਅਗੋ
ਹੁਅਗੋਚੂਮਕਿਨਹੁਨਜ੍ਰੀਡਾਇਤੁਗਾਤ੍ਰੇ॥੧੬॥ਪਗ
ਅਉਖ॥ਤਿਸਦੇ॥ਖਖਰੁਜੋਮਕੀਡਾ॥ਇਕਜੁਡਸਪਗਉਖੁ

ਸੁਧੁ॥ਕਛੁਕਿਛੁਅਨਡਿਠਾ॥ਡਿਠਾਦਟਾਪਾਵੈਗਾਨਡੀ
ਅਤੇਭਗਾ॥ਤੇਭੀਜੇਕਦੀਕਰਉਸਕਧਟਾਦੀਡੀਕਰਉ॥ਸੋ
ਆਪਣੀਪਰਤੁਰਤੇਦਸਤੇ॥ਜੁਤੈਭਲਕੜੀਆ॥ਅਤੇ
ਸੁਰਅਕੁ ਤੇ ਸ ਸਨੇ॥ਅਤੇਰਗੁਰਨਡਸਸਬਦੁਡਾ॥ਰਗਨੀ
ਤੇਸਰਜਗਾਬੁਡੇ॥ਸਰਜੁਗਾਮਦਏਸਤੇਸੁਟਦਨਗਾ॥ਅਤੁ
ਥਦਪੀਅੈਟਚੈਸੁਲਾਡਨਗੋ॥ਸੋਸਗੁਸੁਅਚੀਲਰਗ
ਲੁਗਾਅਰਗੁਰੁਦੀਜੁਤਿਜੁਡਸਧਗੀਰੁਚੀਡਾ॥ਸੋਰੁ
ਡਾ॥ਨਸੁਦਨੁਸੰਤਪੁਸੀਦੁਸਹੁਨੇਜਨੁਬਤਾਉ

॥ਸਮੁੰਦ੍ਰੋ ਪੁ ਸੋਭੁ ਪ੍ਰੋਤੁ ਪਰਗਟਿ ਛਡਿ ਦੇਵਣੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਪਰ
ਮੁਣੀਦਿਣ ਦੇਵਣੀ ਹੈ॥ ਜਿਉਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਪ ਪਾਤੁ ਸਦੀ
ਜੋ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਤਿਸ ਕੁ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਅਨੁਭਵੀ ਰਾਗੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਸੋਕਿ
ਤਿਕਰਿ ਰਾਗੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਸੁਕਰਮਾ ਦੀ ਪਾਤੁ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਰਿਆ
ਕਰਮਾ ਤੇ ਸੁਰਮਾ ਦੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖੁ ਤੇਦਾ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋ ਸਕਮਾ ਦੇ॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇ ਕੇ ਸਾਖੀਆ
ਕੀ॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅਨੁਭਵੀ ਰਾਗੀਆ ਸਾਦੇ॥ ਅਤੇ ਏ ਤਕ
ਜੋਈਆ ਦੇ ਨਾਂਡੀ॥ ਤਾਂ ਕਰਮਾ ਦੇ ਬਾਣੀ ਤੀਕੁ ਰੂਹਦਵ

ਮੁਖਿ ਮੁਸ੍ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁ ਜੌ ਤੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ॥ ਸੁ
ਤੇ ਗਾ ਮੁਸ ਤ ਸਗਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਕੰਤੁਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਤੇ ਖਿ
ਦੋਖੁ ਖ੍ਹਿਕਾ ਕੇਗ ਮੁਝੈ ਸੁਖੁ ਗਫ਼ ਰਾਇ ਹੋਗੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਇਆ ਸ ਤਤ
॥ ਸਾਇਆ ਸਤੁਸ ਤ ਸਥੀਤਾ ॥ ਸਾਗਿ ਸੁਤੁ ਕਟਖ੍ਹਾਂ ਗੁ ਦ
ਗੀਆ ਕਪ੍ਰਿ ਤਗੁ ॥ ਤਿਸਤਾ ਨਿਆ ਗਤਾ ਇੰਗਤਾ ॥ ਗਿ
ਸਸਿ ਕਿ ਸਤੁ ਲਾ ਢੇਗਾ ਸਤੀ ॥ ਸਿੰਧੁ ਗਬੁਤ ਸੁਕੁਸ ਸਾ ਸੇ
ਤੁਗਾ ਚੈ ਗਤੇਗਾ ॥ ਵਧ ਸਤਿ ਸਾਇਆ ਕ ਛਾਪਾ ॥ ਹਾ
ਸੇਵ ਤੁਤੇ ਗੁਗੁ ਤੇਦਤਿਗੇ ॥ ਸੇਵ ਸੇ ਤਦਤਿਗੇ ॥ ਕੁਗਾ

ਸਾਂ ਅਨੁ ਮੋਤ ਸਾਂਇਆ ਤੈ ਗਇ ਸਤ ਮਤਿ [illegible] ਸਾਂਤੋ॥
ਲ ਗੁਰ ਤੇ ਰਗਾ॥ ਸਤੁ ਅਮ੍ਰਿਆ ਤੀਖਤ ਵਰਿਤਿਗੋ॥ ਅਰ
ਗਮਜਰੁ ਤੋਗ ਸਭੁ ਸਕਰਗ ਤਿਗੋ॥ ਜੋਸਾ ਇਤਿ ਜਗ ਰੇਤੈ ਚੁਆ
ਪਰਕਿਤੁ ਜੁਗ ਗਾ ਨ ਤਏ ਤ ਵਰਿਤਿਗੋ॥ ਕੋਇ ਖਵਰ ਤ ਉਚਲ
ਤਿਗੋ॥ ਜੋਜਖੁ ਤ੍ਰਿਕਗ ਤਿਗੋ ਸ ਨਰਕ ਗਾ ਸ੍ਰੀ ਟੀਮਾਂਕ
ਗ ਤਿਗੋ॥ ਅਤੇ ਸੋ ਸਾਂਉ ਹਿਨ ਨੁ ਪੂਜੋਗਾ॥ ਕੋਈ ਭੀਨ
ਕਗਾ ਮੀ ਤ ਦੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜਿਤ ਨੁ ਕੋਧ ਤਨਿ ਤੀਰਥ
ਤਨਿ ਤਨਿ ਦਾ ਏ ਤੁ ਦੇਗ ਤਾ ਗਾ ਦੇ ਹੋ ਤੇਗਾ॥ ਅਨੁ ਤਕਨ

[illegible] ਗੁਪਰਤਾਂ ਕਲੋਭੁਨ ਮੋਹਿਆ ਜਾਈ ਸੋ
ਤੁਨਾ ਦੇਖਾਂ ਖੇਹ ਹੈ ਤੂੰ ਤੇਦੇਟੀਡੇ ॥ ਰਿਡਿ ਮਿਟਦੇ ਦੀਨ ਤੂੰ
॥ ਸਾਤਿਗੁਰ ਦੇਖੁ ਚਨ ਮਾਰਦੇ ਤੁਡਾ ਹੈ ਟਲਟੇ ਦੇਨ ਤੀ
॥ ਅੜਾ ਇਕ ਤੁੰ ਤੁਸਾਮੇ ਖੁੰਦਾ ਹੂੰ ਠੋਗਾ ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦੇਤੂ ਕ ਮਾਸਿ ਤੁਨ ਠੋਗਾ ॥ ਤੁਸਾਦਨ ਮੁਸਾ
ਮਾਨਕ ਡੀਮੇ ਗਾ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸਨਾ ਆਪਟੀ ਖੰਦਗੀ ਸੇ
ਕਰਿ ਤੇ ਖਾਮ ਸੀਐਗੀ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸਭ ਅਭਖ ਪੁਰਖੁ ਕੁੰ
ਦੇਗਾ ॥ ਅਗੂ ਤੁਸਾਰੋਕ ਜਾਟੇ ਗਾਨਡ ॥ ਜਤ ਜਤ

ਮੁਹੁ ਤੇਰੇ ਕਾ ਸੋਹੁ ਮਿਸੋਟੇ ਤਦ ਲੈ ਤੇਰੇ ਮੁਕਤੀ ਮੈਗਾ॥
ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੇਵੇ ਤੁਰ ਕਾਸਿਹੁ॥ ਹਿਸਾਦਿ ਚਹੂ ਟੇ ਚਕਨ
ਹੁਤੁ ਤੋਨਿ ਗੋ॥ ਚਕਨ ਹੁਰ ਤੇਦਨ ਗੋ ਸੁਹਿਦੁ ਤੇਦਨੋ
ਜੋਤ ਜਤੂਹੁ ਤੇ ਦੇਗਾ ਅਗੁ ਸੂਠੇ ਗੁਰੁ ਤਦਨ ਗੋ ਤੂਨ
ਗੁਖਿ ਪੰਸ ਟੇ ਦੇਗਾ॥ ਟੋ ਕੋਰੇਗਾ॥ ਅੱਤੇ ਜੋਟੇ ਸੁਠਕੇ
ਰਬਿ ਹੁ ਤੇਨਿ ਕਿਅ ਤੋਂ ਖਾਕਿਆ ਸਹੀਆ ਕੈਅ ਥੀਹ
ਖੋਤੇ ਸਾ ਤਿਰ ਧੀਤਿਮ ਜਰਕ ਸੁਠਕੀਆ ਠਦੂ ਹੂ
ਕਾ ਦਟੇ ਦੂ ਕੋ ਸਜਾ ਸਿੰਧ ਟੇ ਤਿਗੋ॥ ਜਗਾਪੂਦ

ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦੁ ਤੇਵੈ ਗੁ
ਰੁ ਸਵਦੁ ਸੁਣਾਇ ਤਰਹਿਗੋ ॥ ਉਸ ਕਾ ਓਸਤ ਤੇਰਾ ਸੀ ॥ ਸੋ ਕੁ
ਸ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਅਭਖਿਆ ਗਹੁ ਸਹਿ ਸਪਦਾਇ
ਤ ਸਹੀ ਤਾਂ ॥ ਓਸ ਕੀਆ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਦਾਇਸ ਤੇ ਸਹੁ ਸਹੁ ਸ
ਧੁ ਦੇਤਾ ॥ ਅਲਖ ਅਗਮ ਕੀਆ ਪਕਰੀ ਦੇਦੇ ਤਾ ॥ ਜੋਇ ਹੁ
ਤੇ ਦੇਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨਨ ਕੋਊ ਲਖ ਅਗਮ ਪ੍ਰਦਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁ
ਕੇਈ ਇਵਿਰਲੈ ਜਾਣੈਗਾ ॥ ਪਤਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਸੂਨ ਗੋ
ਜੀਤ ਆ ਜਿਤੁ ਅਠ ਦ ਸਕੀਤ ਸਰ ਚਪਾ ਤੇਸ ਤਾ ਕੂ

ਤੇਰਸੁਅਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇਡੋਰਿਕੁਤੁਸਹਿਸਿਲੈਫਣੁਡੇਖਨ
ਜੀਅਸਲੋਕੁ॥ਬੁਲਣਡਿਆਂ॥ਰਹਿਪਣੀਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਅ
ਨਿਆਈਭੀਤਰਿਦੀਆਲਹੁਸਾਈ॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਸਮ
ਧਾਡਿਸਾਗਰੁਜਲੁਕੁਪਜੈਸਲੋਸਮਾਡੀ॥ਤੁਟੈਪ
ਖਪਾਰੀਜਿਹੁਰੁਲੋਹੁਟੇਤ੍ਰਰਦਰਗਰਾਰਾਂਲੀ॥ਕੇਡੁਨ
ਸਕਾਦਿਸਗੁਰਿ...ਨਤ੍ਰਸਪਤ੍ਰੁਏਸਦੁਲੀ॥੧੫
॥ਛੁਪਜੀਪੀਤਿਹਾਂਤੋਸਨਿਹੁਪਜੀਸਕਾਡਾ॥ਜਹੁਸਟ
ਤਿਤਾਨਿਗਾਬੁਸਟਮਾਨਿਪ੍ਰੀਤਿਹੁਪਜਗੀ॥ਜਤੇਗੀ

ਪਤਿ ਮਾਨਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ॥ ਉਸ ਦੀ ਗੀਤਿ ਜੋ ਤੌ ਸੋ ਸੁਣੁ ਤੂੰ॥ ਜਬ ਰ
ਪੁੰਪੂਰ ਹੋਇ ਦਰਤੇ ਗਾ॥ ਤਬ ਓਹ ਤਰਤਨ ਗੋਜ ਮਾ ਤਿ ਰਸੂ
ਸੁਆਨ ਤੀ॥ ਕਿਤੇ ਗਾਇਆ ਨ ਤਸੂ॥ ਫੁਟੀਏ ਦਾਸ ਨੂੰ
ਪਾਈਐ॥ ਅਤੇ ਜਦਿ ਉਨ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਸੁ ਤਾਂ ਆਹਿ ਸੂਰ
ਦਿ ਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਛੁਤੇ ਓਥਿਆ॥ ਅਤੇ ਐਸਾ ਧ ਸੁ ਫ
ਸੈ ਗਏ॥ ਜੋਦ ਤੀਆਂ ਸ ਤੇ ਅਬੂਗ ਹਤਗਾ॥ ਅਤੇ ਦੀ
ਦਹੁ ਜਤ ਸ ਦਰ ਸਨੁ ਤਾਂ ਅਤੇ ਸੁਇਕਨ ਹੁ ਤਰਿਆ॥ ਸਿ
ਕਨਾਹੁਨ ਤੇਸ੍ਰ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਤੁਜੁ ਸਭ ਤਦਗਾ॥ ਅਤੇ ਹਿਨ

ਕਥੇਹਿਕ ਪੂਰੇ ਜਿਤੁ ਨਿ ਸੋਕਿ ਕੁਵਾਹਿ ਡੋ॥ਕਚੇ ਜਿਤਨਿ ਸੋ
ਅਧਾਨਗੋਸ ਏਤੁ ਗਜ ਡੋ॥ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਜੈ ਡੋ ਸੋਅ ਧਾਨਗੋ
ਜੁਏਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੋ॥ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਡੋ ਸੋ ਕਡਨਿਗੋ
ਜਤੁ ਅਧਨ ਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਡੋ॥ਸੂਸਟ ਕਾ ਕਰਤਾ ਡੋ॥ਅਤੇ
ਜੈਤੁਟ ਨੰਗੋ ਸੋ ਕਿ ਚੁਕਾ ਹਿ ਤੁਟਨ ਗੋ॥ਜੋ ਕੁਿ ਮਕੀਤਿ ਦੇਆ
ਕਾਨਗੋ॥ਮੈ ਹਿ ਜਿਨਹੀ ਮਾ ਡਿਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋ॥ਤੁਟੇ ਸੇ ਈਨ
ਨਕ ਜਤੇ ਨ ਆਂਧਾ ਦੇਆ ਲਾ॥ਸਭੁ ਕਿ ਸਾਦਿਆ ਨੂ
ਪ੍ਰਮਾਦ ਕਰਤਾ ਡੋ॥੧੫॥ਫਿਰਿ ਆਜਿਤੈ ਅ

ਤ ਦ ਸਕੋਤ ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਬ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸਾਰੀਰ ॥ ਤੇ ਰਿਨਾ ਸਾਦ ਪ
ਸ੍ਰੁ ਜੈਤ ਜੈਕਦ ਨੂ ਤੌ ॥ ਤੂ ਬਲ ਟ ਡਜਾ ॥ ਤੇ ਤੋ ਦ
ਤੋ ॥ ਜਦਲ ॥ ॥ ਬੇਤੁ ਤੁ ਪੁਜ ਨਾ ਤਿ ਬਲੁ ਮੈ ਜੋ ਤੂ ਕੁ ਜ
ਮਪੂਰਾ ਜੁ ॥ ਤੇ ਜੈਆ ਏ ਪ ਰ ਬੂ ਨਕੋ ਜੋ ਤੂ ਕਡ ਦੇ ਕੁ ਜ
ਸ ਦ ਜੂ ਪ ਤੂ ਲ ਗ ਇਆ ਜੁਤਿ ਪਰੁ ਹੈ ਰਿ ਬਹੁ ਲੋ
ਨ ਨਿ ਕ ਪ ਕ ਲ੍ਹੀ ਰਿ ਦਿ ਜਾ ਨਿ ਨ ਪ ਡੈ ਜਾ ਜ ਜਗੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤੇ
ਦ ਪਹੁ ਜ ਰ ਬੂ ॥ ਅਤੈ ਜੈ ਪਾ ਰ ਬਹੁ ਜ ਡੇ ਦਰਾ ਪਹੁ ਬ ਲ ਤ
ਅਤੈ ਰਜ ਪਰਿ ਜਦਰਾ ਬ ਬ ਦੇ ਕੁ ਡ ਦ ਜੋ ਟ ਡਾ

ੁ ਸਦੀਵੈਏਹੀਨੀਅਤਿਨਡੀਕਗਿਸਕਦਾ॥ ਜੋਕੋਤੁਸੇਦਰੁ
ਤੌਪ੍ਰਗੁਰਿਵਨਨੁਨਾਡੈ॥ ਜੋਉਸਦੇਅਪਣਾਨਿਸੋਉਸਦੇਹੋ
ਸਤਾਨਿ॥ ਤਿਨਾਦੀਚਿੰਤਆਦੇਂਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਜੋਕਰਪਾਪਿਨਾਦਾਸਦਕਉ
ਦਾਹੈ। ਤਉਓਕੌਸਜਾਦੇਂਦਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਗੁਰਿਸਤੁਸਤਿਗੁਰੂਦਾਪਾ
ਸਾ॥ ਪਤੁਨਤੁਅਮੇਤਸਕਾਹੈ॥ ਉਪਦੇਸੁਸਬਦਦਾਹੈ।
ਜਿਸੁਪਰੁਉਹੁਤਸਕਦਿਆਸਹੈ॥ ਉਸਦੇਨਾਸੁਸਾਤਗੁਰੂਤੇ
॥ਕਥਉਤੇਸਬਦੁਉਪਜਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਜਿਸਨਉਉਤਪ
ਹਉਮੈਸਉਤਦੁਨੀਆਦੇਨਿਆਂਉਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਉਤੇ
ਸੁਖਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਪਰਚਲੂਲਾਂਗਹੁਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਦਨਿ

ਆਖਿਆ ਤਗਗਨ ਜਿਨੂ ਮਾਣਨਤ੍ਰੀ॥ ਐਤੇ ਜੋਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦੀਰ
ਪਕੜਦਾ ਤੇ ਤਿਸ ਨੇ ਕਹੀ ਦਾ ਸੁ ਤਖਾਂਨ ਤ੍ਰੀ॥ ਕੋੜ੍ਹੇ ਦਾ ਸ ਤੇ ਕ
ਚਦਾ ਤੋ॥ ਨਾ ਨਰ ਪਕੜੀ ਓਰਿ ਜਾਨਿ ਨ ਪੁ ਤੇਜ ਸ ਸਮਗ੍ਰ
੨੯॥ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਅਗਦਾ ਸਕੀਤੀ॥ ਜੋ ਸਠ ਪਾਂ ਤਿ ਸਾਂ
ਤੇਗ ਕੋਸਲੂ ਤਿਆਂ॥ ਜੋ ਸਾਂ ਪਕੜੀ ਓਰਿ ਪੁਕੜੀ ਤੇ ਜ ਸ ਕ
ਦਾਸ ਦੁਗ ਤਚੀਤੇ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲ ਦਾ ਤਿਆ॥ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਨ
ਤੀ ਜੋ ਤਿਸ ਨੇ ਕਕੇ ਤੁਹਿ ਪੜ੍ਹਦੇ॥ ਕਸ ਤੇ ਠ ਤੜ ਤਦਾ॥ ਸੂ
ਨਥੇ ਪਗਨਿ ਆ ਨਕ ਗੋ॥ ਮਾ ਸਾ ਪ੍ਰਾ ਸਿ ਖੇਕ ਠ ਲੂ

ਗੋ॥ਨਾਤੀਤ ਜਾਤਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਬਚਨ ਖੋਸਲੋਂ ਦੇਡੇ
॥ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ਸਲੋਕੁ॥ਜੈਸੀ ਲੋਤਾਗਸਨੁ ਦਕੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਆਦ ਕੁ॥ਬਚਨੁ ਤਮਾਰਾ ਛੋਗਿ ਦੇਡਿਤ ਅਤੁ
ਸਕਿਆ ਸਾਕਾ॥੧੭॥ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ਭਤਾਗਸ
ਨੂੰ ਦਵੀਜ ਤਸਾਕਿਆਂ ਤੋਂ॥ਸਨੁ ਦੂਜਾ ਤਸਿ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਤੇ
॥ਅਤੇ ਓਸਦੀ ਭਤਾਗਜ ਤਸ ਸਬਦੁ ਤੋਂ॥ਭਤਾਗਜ ਲੋਟ
ਤਰਬਸ ਬਦੁ ਬੋਲਾਦਤੋ॥ਅਤੇ॥ਜੇਓਸਨੂੰ ਦਵੀਜ
ਤਗਨਾਲਿਨਾਲ ਭਡੀਰੇ ਮਤੀਲਾਵ੍ਹ ਸੀਬਲਾਪਦੀ ਤੋ॥

[illegible] ਸਹੁ ਤਿਸੁ ਨੂੰ [illegible] ਡਿਸੈ ਸ [illegible] ਹੁੰਦੇ ਡੇ ॥ [illegible]
ਸ ਏਕੁ [illegible] ਪਾਵਣ ਦਾਤ ਸਭ ਤਿਸ ਪੁਰ ॥ [illegible]
॥ ਪਉੜੀ ॥ [illegible] ਸਚੀ ਸੀਮਾਤ [illegible] ਡੀ ॥ ਸ [illegible]
ਡੀ ਧਰਲੈ [illegible] ਲੋੜਦਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ [illegible]
ਧਰਮੁ [illegible] ॥ ਓਸ ਦੇ ਪਾਤਿ ਦਿ [illegible] ਆ [illegible]
ਨਿਗੋਸਾ ॥ ਤਾ [illegible] ਤੇ ਸਧ ਰੂਪ ਸ [illegible] ਈਐ ਗਾ ॥ [illegible]
[illegible] ਸਾਲਿਸ [illegible] ਸ ਰੂਹ ਟਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਧਰ ਵੇ [illegible]
[illegible] ਮਾਨਿਆ [illegible] ॥ ਤਿਨ ਲਿਖੀ ਸਹੁ ਰਡੀ [illegible]

ਧ੍ਰਿਗੁ ੭ਸਾ ਸਾ ਹੋਰਿ ਚੋਡਿ ਨਨਰਤ ਸਤੁਕਿਆ ਸਹੁ
॥੧੮॥ ਛੋਡਿਆ ਜਿਤੈ ਅੰਗੁ ਦੇ ਸਰੀਤੀ ॥ ਜੈਸਿ ਤਰਦ
ਨਖੁਸੇ ਡੀਸ ਹਿਤੇ ਡੋਹੁ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਪੀਅੰਰ
ਦੁਅੰਤਿਆ ਬੈਠੇ ਤਾ ਹੁਰੀ ਲੁਗਾਹਿ ॥ ਤਸਖਪਰਸਿਰੀ
ਟੱਪੀਆ ਜਨਨੁ ਆਦਿ ਰਖ ਜਾਹਿ ॥ ਰਸੁ ਆਹਿ ਸੁਭੁ
ਹੁਨਸੁ ਰਿਕੀਆ ਸੁਖਿਸੁ ਲਾਤਾ ॥ ਸੁਖਿ ਕਲੋਟਸ
ਸਟੀਆ ਤੁ ਲਾਖ ਚੱਤਰ ਸੀਪਾਹਿ ॥ ਅਠਲਾਦ
ਤਿਨਨਕ ਸਨਰਕ ਪੁਗੀਰਕੁ ਜਾਤਾ ॥੧੯॥ ਤ੍ਰਿਸਟਪ

ਤਦਾ ਸਰਬਤ੍ਰ॥ ਜੋ ਸਭੇ ਧਾਤ੍ਰਿ ਸਾਨਿ॥ ਏਤੇ ਉਰਿ ਆਇ ਸਾ ਪੁ
ਗੁਰੂ ਜੋ ਤ ਜੋ ਕਰਹੁ ਤੋ॥ ਤੂੰ ਬਲਣ ਤੇਆ॥ ਏਤੇ ਮੁਦਹੁ
ਤੋ॥ ਸਚੁ ਸੁ॥ ਬੇਤ੍ਰੁ ਤ੍ਰਪੁ ਜੋ ਨਿਤਿ ਕਰਤੂ ਮੋਹੁ ਤ੍ਰਕੁ ਗੋ
ਮਪੂਰਾ ਸੂਰਾ॥ ਤੇਜ ਆ ਏ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਤੁਰ ਕਤ ਦਹੁ ਆ
ਤਦ ਸੂਧਾ ਧਾ ਤੂ ਲਗਾਇ ਆ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪੂਰ ਗੋਠੀ ਚਹੁ ਲੋ ਜਾ
ਨਾਰ ਕਥ ਕਰਤੀ ਠਾਇ ਜਾਨਿਨ ਧਤੇ ਜਾ ਮੇ ਸਗੁਰਾ॥ ੧੬॥ ਤ
ਦ ਪੂਰਾ ਰਬੂ॥ ਆਤੇ ਜੈ ਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਦਰ ਪੂਰਬ ਲਏ
ਅਤੇ ਜਾ ਚੋਰ ਜਦਰਾ ਬੁਲ ਦਹੁ ਤੇ ਦਾ ਜੋ ਦਤੇ॥ ਪੂਰ੍ਬ

ਸਰੀਰ ਏਹੀ ਜੀਅ ਤਿਨ ਡੀਕ ਗਿ ਸਕਦਾ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਚੁਕ ਦੇਵੇ
ਤਾਂ ਪੁਰਖ ਇਕਨ ਮੁਨ ਦੇ ॥ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥ ਡਾਰਿ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਰੋ
ਸਤਗਿ ॥ ਉਨਾ ਦਿ ਚਿਆ ਦੇਵਦੇ ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸੀਕਨ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੋਵੈ
ਦਾ ਤੋ ॥ ਕਛੂ ਜਾਸ ਦੇਵੈ ਦੇ ॥ ਪੂਰਨ ਜਿਸ ਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਪਤ
ਸਗ ॥ ਪਤੁਰ ਤੁਸ ਦਾ ਤਸਕਾ ਤੇ ॥ ਉਪਦੇਸ ਸੁਖ ਦਾ ਕੋ ॥
ਜਿਸ ਪੁਰਖੁ ਤੇਸਕ ਘਸ ਦੇ ॥ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਸਾਤ ਗੁਰੁ ਤੇ
॥ ਕਥ ਕਤ ਸੁਖ ਦੁਰਪਜਾਦੇ ਤੇ ॥ ਅਤੇ ਜਿ ਸੁਨ ਕਤਪ
ਤੁਲ ਜੋ ਸੇ ਕਤੁ ਦੁਕੀਆ ਕਲਿਆ ਗਾ ਤੇਰਾ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਕਤ
ਸੁਪੁਤੇਰਾ ਦੇ ॥ ਮੋਗ ਚਲੂ ਜਾਂ ਰਗੁ ਤੇਰਾ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਦਾਨੇ

ਸਾਇਆ ਸੰਗਨਿ ਭਿਰੁ ਮਾਣਨਿ ਤ੍ਰੀ॥ ਅੰਤੇ ਜੈਵ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦੀਵ
ਪਕੜਦਾ ਦੇਉ ਮਨਿ ਵਸੀ ਦਾਸੁ ਹੋਇਨਿ ਤੀ॥ ਕੇਤੁ ਦਾਸ ਤੇ
ਚਣਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਓਟ ਜਿਨਿ ਨਿਪੁ ਡੇਜਸ ਮਸੁ ੩॥
੨੮॥ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਆਣਦੁ ਸਰਣੀ ਤੀ॥ ਜੋ ਸੇਵਪਾ ਤੇ ਸਾਂ
ਤੇਗ ਵੇਸਣੁ ਹੋਆ॥ ਜੋ ਸਾਂ ਪਕੜੀ ਓਟ ਪੁਕੜੀ ਤੇਜ ਸਵ
ਰਸਨੁ ਡੇਡਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਪ੍ਰਲਾਣ ਹੋਆ॥ ਜੋ ਧਿ ਓ
ਡੀ ਜੋਤਿ ਸਕਵ ਦੇਉ ਪਰਚਦੇ॥ ਵਸਾਤੁ ਨਤਤਟਦਾ॥ ਪ੍ਰ
ਨਵੇਦ ਪਗਨਿ ਆ ਨਵੇਗਾ ੪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਵਾ ਦ ਵ੍ਹ

ਗੋ॥ਨਾਡੀਤ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਬਹੁਨਮੇਸਲੈਦਡੈ
॥ਤਿਸਦਾਪਗਸਾਖਾ॥ਸਲੋਕ॥ਜੈਸੀਲੈਡਗਸਨੁਦਕੀ
ਸਾਤਿਗੁਰਕੀਨਦਰਿ॥ਬਚਨੁਡਸਾਗਲੋਗਿਦੋਡਿਡਸਤੁ
ਸਕਿਆਸਕਾ॥੧੭॥ਤਿਸਦਾਪਾਸੁਸਾ॥ਲਡਗਸ
ਸੁੰਦਰੀਜਡਸਾਕਿਅਡੁ॥ਸਨੁੰਦੂਜਡਸਿਸਾਤਿਗੁਰੁਤੈ
॥ਅੈਤੁਰਿਸਦੀਲਡਗਜਡਸਸਬਦੁਡੋ॥ਲਡਗਜਲੋਦ
ਡੈਤਖਸਬਦੁਬੈਲਦਡੁ॥ਅੈਤਾਜੇਕਿਸਨੁਦਰੀਲ
ਡਗਨਾਲਿਲਾਲਡੀਰਿਸਤੀਲਫਸੀਬਲੋਪਦੋਡਾ॥

ਅਤੇਜਿਸਗੁਰਤਉਪ੍ਰਪ੍ਰਤਿਤਇਸੈਨਤ੍ਰਉਹੁਤੈਦਾਤੇ॥
ਸਚੀਜਿਸਈਸ੍ਰੁਤੁਗੁਰਉਸਬਰਲੋਚਾਤਸ੍ਰਗਉਸਪ੍ਰਕ
ਤੀਰਤੇ॥ਪ੍ਰਗਸਕਈਗੁਸਚੀਕੀਆਤੇਜਾਣਣਤੇ॥ਸ
ਕਉਗੀਤੇਬਰਲੋਬ੍ਰਾਹੁਲੋਚਤੇ॥ਤ੍ਰਿਸਚੀਜਿਸਈ
ਕਤਸਬ੍ਰਾਣੁਦਉਜਿਗ॥ਗੁਸਦਖਤ੍ਰਿਦਿਤਬ੍ਰੀਆਤ
ਜਣਜਿਗਜਤੇ॥ਤਉਜਿਤੇਸਬਤੁਖਸਲਈਐਗ॥
ਤਉਜਿਨਾਲਿਬ੍ਰਹਜਣਆਗੁਰੂਣਾ॥ਜਿਨੀਸਖਣਕ੍ਰਖ
ਤਿਆਆਜਿਆਜਤੇ॥ਤਿਨਲਿਕੀਸਗੁਰਤੀਆ

ਬਚਨੁ ੧ ਸ ੫ ਠਹਿੰਦੇ ਤਿਨਨ ਕਰਤ ਅਤੁ ਕਿਆ ਸਚੁ
॥ ੧੮ ॥ ਠਹਿਆ ਜਿਤੈ ਅੁਰਦਾ ਸਕੀਤੀ ॥ ਜੈਸਿਤਰਦ
ਨਮ੍ਸਕੇ ਤੀਸਾ ਇਤਿ ਤੋ ਤਿਹੁ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਧੀਸੰਗਿ
ਜੁਸਿੰਗਿਆ ਬੈਠੇ ਤਾ ਹਿਲੂਣਾਇ ॥ ਤਬਥਪਰਸਿਗੀ
ਟੇਪੀਸ ਜਨਨੁ ਆਦਿ ਰਥ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਆਇ ਸੁਗੁ
ਤੁਨਸੂ ਤਿਕੀਆ ਸੁਖਿਮਲਾਤਾ ॥ ਸੁਖਿਕਾਲੋਟਸ
ਸਟੀਆ ਤਿਲਬਰ ਭੂਰਾ ਸੀਧਾ ਹੀ ॥ ਅਰਲਆਦ
ਜਿਨ ਨਕਾ ਸਨਰਕਪੁਰ ਕਹੁ ਜਾਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤ੍ਰਿਸਟਾਥ

ਪਰਮਾਰਥੁ॥ਸਿਖਜੋਸੇਸੇਵਕਉਤਮੋਸੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਜੀ
ਕੁਤਾਲਾਸੁਣੁਸੁਨਦਪੁਰਿਕੈਦਿਖਾ॥ਕਿਪੰਡਿਤਸਫਰਵਿਸੁ ਦੁਖੁ
ਤਮੁਅਤੇਸੰਤਲਜਸੰਤਨਗੋਸਟਕੁਰਦੀਬਠਨਗੋ॥ਜੋ
ਉਸਦਿਆਂਰੂਹੂਉਨਪਾਸਆਂਵੈਗਾ॥ਤੁਸਾਂਬਦੇਵਾ
ਸੋ॥ਓਹੁਓਸਦਾਪੁਤ੍ਰਾਂਜਿਸਤਿਸੁਉਕਓਪਾਦੇਵੀ
ਗੁਨਤੇ॥ਕਿਤਨੁਗੋਸਟਿਕਿਤਿਸਨਪੁਤਸੰਤਸੁਖਗੁਰੂ
ਪਲਨਮੁ॥ਅਤੇਜਿਨਾਂਦੇਅੰਗੁਗੋਨਗੋ॥ਜਾਣਿਡਰਉਨ
ਤੀ॥ਅਤੇਵੇਹਿਦਿਖਾਵਨਾਜਾਣਓਤਗੁਰੂਜੀਓਨਾਜਾ

ਕੈਨਾਲਿ ਡੀਠੋ॥ ਅਸਾਂ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਓਤੁ ਗੁਰੂ ਅਸਾ ਹੂ ਗੁਰੂ
ਅਸਾਂ ਦਿਸਟਿ ਡੀਠਾ॥ ਆਪਣਿ ਆਪਣੀ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲਦੇ
ਸੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸੁਣਿ ਲੀਗੇ ਨਾਂਡੀ॥ ਤਉ ਅਗੋ ਦੂਤੁ ਓਨਤ
ਗੁਰੂ ਜਨਾਂ ਤਾਇ ਬੈਠੇ ਸਾ॥ ਅਲਾਹੁ ਕੀਆ ਤਾਂ ਸੋ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਬੋਲਣਿ ਕਰਨਿ ਹਿਡੋ॥ ਅਤੇ ਭੁਲੀ ਦਿਸਤ ਜਾਂਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਕਾਫਿਰ ਨਿਗੇ ਮੂਰਖ ਡੇ ਨਗੇ॥ ਫਿਰਿ ਸਿਖਿ ਸਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ
ਜਾਲਮ ਸੂਫੀ ਸਬਦ ਨਗੇ ਨਾਂਡੀ॥ ਤਿਸ ਨ ਸਡਕਾਂ ਲੇ ਤੂੰ
ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਤੇਰੂ ਗਿਪਦਾ ਨਿਗੇ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਨਉ ਰੂਹ

ਜਹੁਤੌ ਅਪਕਹੁ ਜੋਤੈ ਸੋ ਰਿਦੁ ਦਖਹੁਤੌ ॥ ਅਤੈਤੁ
ਦਖਤੁਨ ਖੁਸ਼ੈਗਾ ਸੋ ਅਗੌ ਆਤਿਆਂ ਵੈਗਾ ॥ ਅ
ਰੁਲਅੰ ਵੈਨਨਕਾ ਮਨਰਕ ਪਗੀਸੁ ਉਂਜਾ ਇਹਿ ਤੰਖ
ਮਟਾਤੇ ਇਆ ਇਨੁ ਟੇਕੀਨ ਉਤੌ ॥ ਇਨਾ ਤੇਕੁ
ਦਰੀ ਪਿਛੈ ਭੁਲੇ ਤਾਨਿ ॥ ਸਰਉਟੇ ਕੁਉਟਾ ॥ ਸੁਖ
ਖੁ ॥ ਤਰਿ ਉਪਜੇ ਤਾਰਿ ਥ ਪਾਰਕੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁ ਸਆ ਉਤਮ
ਖੁਤਆ ਅਸੰਖ ਕਥੀਜੁ ਮਖਾਤ ਮਪਾ ਕ੍ਰਿ ਸਨਨੁ ਗਗ
ਟਾਟ ਰਵਨੀ ਕਗਤ ਖੁਨਤਾਰਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗ ਖ

ਕ੍ਰੁਨਨਕ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਲੁ ਬਾ ਸੂਠੇ ਮੋ ਡਿਠਿਆ ਸ੍ਰੀਮ
੨੦॥ ਤ੍ਰਿਸੁਣ ਦਪੁਰਸ ਦੁਖਾ॥ ਜੌ ਉਠਿ ਪਜ ਡਾਰਿ ਬ ਪਗਾਏ
ਸੇਵੀਤਾ॥ ਜੇ ਚਿਤਿ ਇ ਡਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਡੀਕਾ ਰਿ ਚਿਧ ਏ ਡਤਿਆ ਡ
ਗੁਰੁ ਡੀਖੁ ਪਾਏ॥ ਕਹੀਰਿਆ ਅਹੁੰਤਾਰ ਜਡੈ ਸੋ ਕਹੁ
ਣਤਾਨਿ॥ ਜੇਕ ਈਦਰਰਗਾ ਸਡੀਸਾ ਦਰਖਿਆਡੇ॥
ਅਤੈ ਸੁਐ ਗੁਕੀਸਾ ਅਤੈ ਕਈਜੁ ਗਭੁ ਡਸਡੀਚੁ
ਸਸਮਾਣਿਆ॥ ਸਭੁ ਡਸਡੀਖੁ ਡਸੁ ਕਿਆ ਡੋ॥ ਸ
ਆਪਣਾ ਆਪ ਆਪਣੀਸਾ ਟੈ॥ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਕਹੁ

ਲਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਦੇਂਦਾ ਨਿਤ॥ ਕਈ ਜੁਗ ਗਏ ਪਰ ਕਿਸ ਨ ਤੀ
ਸਾਹਿਬਾਂ॥ ਅਤੇ ਮੂੰਆਂ ਗੁਣੀ ਕੀਆਂ॥ ਤਿਸਦੇ
ਦਰਬਾਰ ਨਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੁੰਦੇ॥ ਕਈ ਅਸੰਖ
ਭਗਤ ਕਈ ਅਸੰਖ ਸਾਧ॥ ਕਈ ਅਸੰਖ ਸਾਧ
ਕਈ ਅਸੰਖ ਰਿਖੀ॥ ਕਈ ਅਸੰਖ ਪੀਰ ਅਉਲੀਏ
ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦਾਸ ਹਨ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ
ਸਮਰਥ ਤੇ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲਗਦਾ ਹੈ॥ ਅ
ਠਾਰਾਂ ਧਨ ਰੋਕ ਦੇਂਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਕੀਤੀ ਸੋ ਹੋਇਆ

ਅੰਦਰ ਰਹਸਨੁ ਹੋਇ ਇਤੁ ਰਹਿਤੁ ਕਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਰੁ ਭੀ ਖਬਰ ਨਡੀ ॥ ਬਹੁ ਸੁਆਰ ਦੀ ਜੋ ਕਿਤ ਦੁਖਿ ਤ
ਅੰਦਰਿ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਏਤੁ ਜਗੁ ਸੁਣ ਤ ਸੁਕੀ ਤੇ ਸਮ
ਝੁਤੋ ॥ ਸੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਿ ਹੋਇ ਤੁ ਗਇਆ ਤੋ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਬ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਜਗੁ ਦੁਖ ਪੁਰ
ਸਤਿਪੁਰਖੁ ॥੨੦॥ ਅਗੰਮੀਆ ਜੀਤ ਅਉਤੇ ਕਿਛੁ ਹੁ
ਜਗ ॥ ਸਬ ਪੈਰਾ ॥ ਅਤੁ ਆਪਿਆ ਡੂ ॥ ਤਾਂ ਬ ਦੁਖ
ਲੋਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖਿ ਪੰਜ ਸਬਦਿ ਪਾਏ ਜਗੀ

ਸਰਣਿ ਪਏ ਤੇਠੇ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਗਤਿ ਕੀ ਸੂਝ ਸਾ
ਟਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀਨ ਤ੍ਰੈਪਤਿ ॥ ਗੁਰ ਕਸਸੁ ਆਦਿ ਸੁ
ਤ ਜੋ ਬੈਠੇ ਫੇਰ ਪਾਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਟਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨੀ ਜ
ਗੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਹ ਭਰਮ ਮਾਤਿ ਚਲਾਣਾ ॥੨੧॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਟ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ਜੈਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਸੂਰੀ ਖਿਧਿ
ਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸ੍ਰਹਠੇ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਪਰਗਾ ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਜੁਗੁ ਨਾਸਦਾ ਸੁ
ਕ ਇਸੁ ਤਾ ॥ ਜੋ ਕ੍ਰਿਤ ਸਭ ਧਰਤ ਪਾਇਟ ਤਾ ਨਿਸ
ਪ ਉਟ ਕੀ ਖਿਧਿ ਚੁਨ ਨਿਰਅਦਪੀਨ ਤੀ ॥ ਜੋ ਪਾ

ਗੁਲਾਮ ਜਿ ਖਿਨ ਨਸਾ ਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸੁ ਹਿਤ ਗਨ ਡੀ। ਅਤੇ ਜੋ
ਗੁਲਾਮ ਗਜਿ ਲਾ ਇਤ ਨੂੰ ਖਿਠ ਦੇ ਡਾਨਿ ਅਤੇ ਵਿਭੂ
ਤੁਲਾ ਦੇ ਦੇ ਡਾ ਡਿ। ਜਿਤੁ ਭੂ ਮਿ ਡਾ ਨਿਸ ਆ ਪਾ ਥਾਂ
ਪਰਵਿਰਡ ਦੇਦੇ ਸੀ। ਸੁ ਰਾਇਰ ਡੇ ਦੇ ਡਾ। ਜੈਡ ਅ ਦੇ
ਬਾਂਸਰਡਡਾ। ਰਾਇਤ ਪਾਸਿਆ ਵੈਹੁਸ ਨਰਾਇਣ
ਆ ਪਡੀ ਗੁਰੂ ਰਡ ਦੇ ਦੇ ਡਾ। ਅਤੇ ਜ ਗੋ ਜ ਗਾ ਤ ਵ
ਗਾਡੀ ਜ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇ। ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਵੇ ਸਭੂ ਦੇ ਵੀ ਪ
ਸਾ ਡੀ ਪਾ ਦੇ ਦੇ। ਅਤੇ ਜਗ ਜੁਗਾਤਿ ਜਡ ਸਥ

ਉਹੁ ਤੌ ॥ ਅਤੈ ਗੁਰੂ ਬਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜੌ ਤੌ ਸੈ ਬਰਖ ਉਹੁ ਹੋਤੌ ॥
ਸੁਣੁ ਸੁਰਗਾ ਤ ਜੌ ਤੌ ਸੈ ਹੋਤੌ ॥ ਅਤੈ ਗੁਰੂ ਬਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਜੌ ਤੌ ਸੰਸਾਰੁ ਤੌ ॥ ਸਭੁ ਓਨਾ ਉਪਰਿ ਠਕੀਓ ਖੁਦਾਇ ਨਾ ਤੌ
ਸਚੁ ਬਾਕੀਆ ਚਲੀ ਤਾ ॥ ਅਤੈ ਗੁਸਾਈ ਨਾ ਜਾਤਾ ਸੁਆ
ਦੁਜੈ ਢੰਢੇਰਤ ਠਹਿ ॥ ਸੋਈ ਸਬਕੀਓ ਸਾਰਨ ਤੀਜ ਸੁ
ਹੋਤੇ ॥ ਗੁਸਾਈ ਨਾ ਜਾਤਾ ਸਾਰਿਤੀ ਤਾ ॥ ਅੰਨੇ ਸੁਆ ਦੁਜਾ
ਤ ਸਕੀ ਤਾ ॥ ਸੁਆ ਦਜ ਤੌ ਸੁਇ ਸਭ ਉਚਾ ਤੀਆ ॥
ਜਾਬਏ ਢਿਰਤ ਬੁਜਗਾ ਤਿਪਾਏ ॥ ਅਸੁਰ ਸ੍ਵ

ਹੋਇ ਕਰਤੈ ਸੈ ਕੀਤੇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਗਿਆ ਕਹਿਦੈ ਸੋਈ
ਹੋਆ ॥ ਸੈਤੁ ਬੁਕਾਰਿਓਤੇ ॥ ਅਕੂਰੁ ਟਾ ਜਤ ਸਨਮੁਤੇ
ਬਾਹਰ ਤੀ ਅਪਾਰੁ ਹੋਆ ॥ ਤਉ ਜਗਾਤਿਕ ਉਪਜੈ
ਹੋਤੀ ਜਿਨਿ ਉਪਰੈ ਹਾਤਿ ਚੋਰਾਸੀ ਹੋਇ ਤੇਤ
ਹਾਰਕ ਅਤਿ ਪਾਣੀ ਸੋ ਹੂਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਜਗ ਜਾ
ਹਨ ਤੀਆ ਦੇ ਹੋਆ ॥ ਅਤੇ ਜਗਤੁ ਪਸਰਿਆ ਤੇ ਨਹਾ ॥
ਸੁਨਿ ਨਕਾਇਨਿ ਜੋ ਕੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਹੁ ਦਾ ਸ
ਤਿਨਾਹੁ ਸਾ ॥੨੧॥ ਤਾਂ ਆਜਿ ਤੇ ਆਹ ਦਾ ਸਕੀਤੀ ॥

ਕੇਰਾਗੀ ਬਿਨੋਦ ਜਾ॥ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੂਤੇ॥ਅਤੈ ਤੇਰੇ ਡੀ ਪਾਸਿ
ਅੰਦ ਅਰਦਾਸੀ ਹੋ॥ਤੈ ਡੀਏ ਡਾਤਾ ਦਿਵਹਾਰ ਪੂਸੈ
ਡਾ॥ਤਿਸਦੇ ਪੁਤ ਦਿਸਿ॥ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ ਡੋਇਆ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜੋ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਤਾ ਤਿਨ ਸਾਤਿ ਨ ਸਾਤਿਗੁਰ ਜੋ
ਤਾਂ॥ਕਿਆ ਕੋਆ ਖਡਿਆ ਬਿਦੇਖਾ ਟੋਟਾ ਤੁ ਪੁਰਦਾ ਪਰ
ਖਾਵਿਆ ਤਾਂ॥ਜਨ ਨਜਨ ਨਸ ਕ੍ਰਤ ਭਾਪਦਾ ਸੀ॥ਤਿਕੂੜੇ ਅਰ
ਦਾਸੀ॥ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮੋਆ ਬਹੁੰਗ ਨਜਾਪੇ ਰਖਪ ਜਾ ਸੋ
੨੨॥ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਂ ਦਮਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇਤ

ਕਿਆ ਮੰਗਉ ਜੋ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇਆ ਅਤੇ ਵਸਿਆ ਨਾਹੀ ਮੰਗਣੋ
ਤਿਨ ਜਨ ਮੰਗਣਾ ਤੇ॥ ਜੋ ਸਾਧੂ ਨੀਆਂ ਸਤਿ ਦਰ ਵੇਖਣੀ
ਆ॥ ਤਿਨ ਸਤਿਨਾਮ ਤਿਨ ਤੇ॥ ਸੇਵਿਆ ਨਾਮ ਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੇਵਿਆ॥ ਜੋ ਜਨ ਸੁਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ॥ ਤਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਕੀਤੀ॥ ਕਿਆ ਕਹਾਂ ਮੈਂ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਮਨੋ॥ ਗੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਿਆ ਸੇਵਿਆ ਕਰਤੇ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਸੇਵ
ਦੇ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਨ ਕੇ ਤਿਨ ਦੇਖੀ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਨੀਆ
ਤੇਰੇ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਰਕੇ ਤਾ ੧੩੧੩ ੫੯

ਗਣਤ੍ਰੀਤੋ। ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀਤਿਆਤੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟੀਤੋ। ਨਛ੍ਤ੍ਰੀਤਿਆਤੇ ਤ੍ਰਮ
ਗੁਣੀਤੋ। ਅਤੇ ਤ ਜਨ੍ਹਟੀਤਿਆਤੇ ਦੁਰਗਣ੍ਟੀਤੋ। ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁ
ਰਖਿਆਕਿਧਰਤਾਂ ਤੋ। ਜੋਗੁਸ੍ਰੀਇ ਵਿਰਦਾਤਾ ਸਾਖਿਆ ਲਿਖਦਾਤਾ ਤੋ। ਤੈ
ਤੁਸਾਨ ਸਾਥਦਾਤਾ ਜਨਕ ਈਸ਼ੀ ਅਨਖਾਗਾ ਇਵਿਚੁਰਦਾ ਤੁਸਪੁਈ
ਤ੍ਰੇਤੋ। ਅਤੈ ਜਨਨ ਅਜਨਨ ਅਮਰ ਭ੍ਰਮਣ ਪਾਏ ਨਿਜਤ ਸਖੀਤੋ।
ਜਪੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਖਰਜਨਮਤੇ ਹੁਕਮਗਾ। ਏਤਿਰਿਅਰਦ
ਸੀਵਿਛੋਗਾ। ਅਤਾਂ ਦੇਸ਼ਲਾਲੁ ਇਗਾ। ਤਬਕੁਛੁਬਕੁਛੁ ਗਨਾਕਤੀ
ਅਿਲਾ। ਬਹੁ ਗਨਜਤ ਨਖੀਤੋ। ਜਿਜਸਖਦੇ ਸਪਛੁ ਗੁ।

ਅਕਰਹੁਧਰਤੁਚਲਤੁਨਾਤੀ॥ਕਤੁਨਾਨਕਅਨੁਭਉ
ਅਪੁਤਿਗਨਿਜਮਪੁਰਗਧਪਜਾਸੀ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥
ਰੇਨਿਸੁਤੁਗੋਸੀਐਮਗਨਚਿਤ੍ਰਹੁਕਰਹਿ॥ਕਤੁਨਾਨ
ਕਛੁਗਾਇਫਸੁਲਗਨਤੋਰੂਹੋਇ॥੨੩॥ਤ੍ਰਿਸਰ
ਮਗਧ॥ਜਾਚਿਨਸੁਤੁਗਰਸੀਐਜਤਸੁਤਰਾਤੋ॥
ਤਪ੍ਰਟੀਪਾਪਕ੍ਰਹਿਦੇਤੇਪਾਪਾਨਿਓਹਿਮਨਡਾਇਜ
ਰਾਜਿਨਿਓਹਜਸੁਗਰਡਰਾਤੋ॥ਸਜਿਓਦੇਹੁਪਾ
ਮਲਹਿਤਰਾਤੋ॥ਹਿਸਾਚਿਤ੍ਰੇਪਠਮਕੀਜਾਤਉ

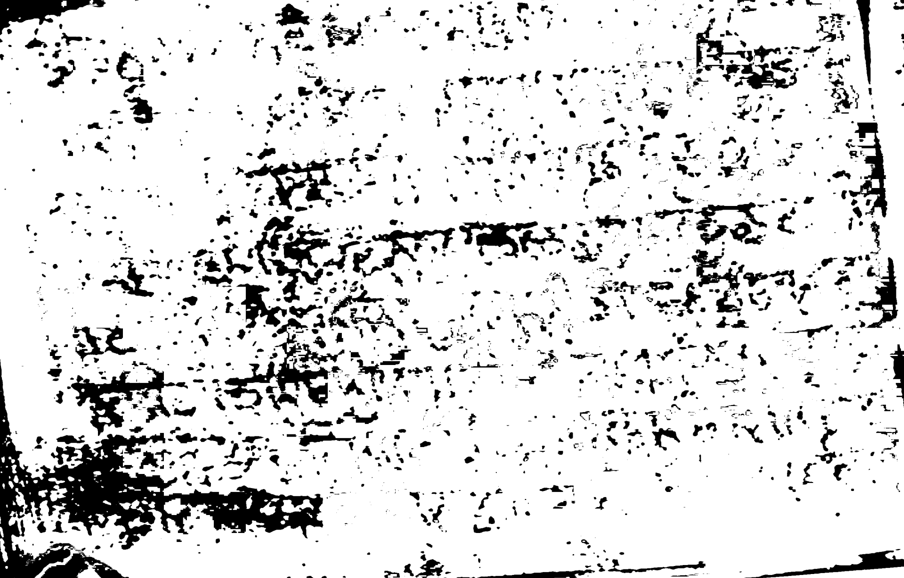

ਠਿਸੰਦੀਓ ਸਠਜੋਨਦੂਜੇਤਐਰੀਏ॥ਤ੍ਰੀਲ੍ਹੂਬ

ਗੁਰੁਪਸਾਦੇਨ੍ਹਪੁਸਾਦੇ॥ਇਤੁਪਾਣੀਦੂਰਤੁਰਤੇ॥

ਜੋਇਤੁਕਮੁਕਰੇਅਜਮੇਰਾਪਾਪ੍ਰਤਿਗੋ॥ਸਦ੍ਹੂਤਫ

ਸੁਤੇ॥ਬਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਪਰਤਿਤਰਦਨਾਂਤੀ॥ਸਤਿਫ

ਲੁਬਧੀਲਗਾਦਨਾਤੀ॥ਫੁਜਤਸਰੀਡਾਂਸੇ

ਸਾਇਆਗਪੁਪਾਤਿਤਾ॥ਸੋਇਤੁਭੀਨਾਡੀਤੈਚ

॥੨੩॥ਤੁਆਸ੍ਰਿਠਾਪਾਦ੍ਹੂਆਰਦਸਕੀਤੀ॥ਸਚੁਪ

ਸਾਤਿਚਉਨਜ਼ਿਦ੍ਹੁਦੂਤਾ॥ਅਤਕਿਆਨਉਤੇ

ਕਥੈਪਾਪੁਉਤਰਿਗਏਤੈ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਪ੍ਰ[illegible]
ਗੁਭੁਜਣੈਡਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਨਕਨਚਿਨਿਰਕਾਲੇ
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਦੂਜੀ॥ਕਹੀਜੁਗਾਦਿਚਿਟਦੇਗਤਿਆ
ਆਪਣਾਆਪਿਸੰਦਾ॥ਖਲੋਬਿਗਾਸਜੁਗਾਸਡਿਆ
ਗੁਰਨਾਖਿਆਜਾਈ॥ਇਭਦਟੈਸ੍ਵੀਤਸਕੁਚੁ
ਆਰਲੂਣਇਵਡਾਈ॥ਪੁਤਰਭਤਸਭੁਬੰਧਨਰਗੇ
ਆਣਡਾਈ॥ਤਪਤਪੋਸਰਜੁਗੀਆਗੋਰਖਸਈ
ਨਥ॥ਜਿਨਖੋਜਿਆਤਿਨਪਾਇਆਨਨਕਸਾਤੁਹੁ੦

[illegible]ਗ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਪਉਸੁ ਸੁਖਾ॥ ਨਨ ਕੁਜਨ ਤੈ ਤੇ ਸੋ
ਨਿਰਵਾਹੇਤ ਨਿਰਵਾਣਜਹੁ ਸੰਬ੍ਰਤੇ॥ ਜੈਸ੍ਰੇ ਕਗੜਦੈ
ਅਨਿੰਦ੍ਰਣੁ ਤੀ॥ ਅਬਹੂ ਜਤ ਸਕੀਤ॥ ਸਚਿ ਤੁਣਦ੍ਰੁ
ਤੋ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਹ॥ ੨ ਭਜਨ ਸ੍ਰਅ ਦਿਨ੍ਰਣ ਤੀ॥ ਤੇ ਸਕਣ
ਤ੍ਰਿਨ ਜਨ ਤੀ॥ ਨਿਰਜਨ ਜਤ ਸਕੀਤ॥ ਜਿਹੁ ਰਸ ਟੀ
ਗੋਤਤੀ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਤੀਤੇ ਸਾਟ ਬਸਤੋ॥ ਕਈਜ੍ਰਿਗ ਹਛੁਰਿ
ਅਤਹਿਸੰਭੁ ਤ੍ਰਿ॥ ਅਤੋ ਅਪੁਟ ਅਪਸਸ ਇਜ ਤੇ
ਸੇਕੀਤ॥ ਜਮਪ ਟ ਆਧਸਮਿ [illegible] ਗਤੇ ਮਾ॥ ਤੇ

ਥਿਗਮੇਲੁ ਸੰਗ ਮਾਤਿਆ ਭਯੇ ਨਾਥਿਆ ਸ੍ਰਾ
ਈ ਤੁਸਾ ਹੂੰ ਸੰਗ ਮਾ ਤਿਸੁ ਦਾ ਤਾ ਕੇ ਅਤੇ ਥਿਗ
ਅਤੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਤਾ ਹੁਤੇ ਦੇ ਤੋ।। ਪਹੁਤੁ ਸਨੇਹੁ ਸ੍ਰੀ
ਸਵਦਨ ਤੀ।। ਜਾਹਿ ਤੀ ਤਾ।। ਇਕੁ ਦਦਾ ਸ੍ਰੀ
ਵਤਿ ਜਸ ਰਹੁਦੇ ਚਤਾ ਇ ਤੀ।। ਅਾਰਹੁ ਜਸ ਚਤਾ ਇ
ਸਦੋ ਮਿਲਦੇ ਦਾ ਸੰਦ ਤਾ ਚਰਕ ਤੀਐ ਦੁਥੀ
ਵਹੁਪਕਤੀਐ।। ਜਾਣੈ ਐਸਾ।। ਇਕੁ ਦਦਾ ਸ੍ਰੀ
ਸਕਤਾ।। ਇਕੁ ਦਦਾ ਜਾਤਾ ਸਰੁ ਸਦਾ ਜਾਪੁ ਤਾ।।

ਜੇਹੁ ਸਾਦ ਨ ਉਹੁ ਤੁ ਦਾ ਦਾਡੇ॥ ਸੂਪ ਦੀਨਿਆ ਈ ਉ
ਸੁਪਤਿਆ ਇਹੁ ਡਦਾ ਡੋ ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਜਬ
ਉਸ ਪਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਇਆ ਤਬ ਜਤ ਸੋ ਸ੍ਰੀ
ਤਈ॥ ਉਸ ਦਾ ਸੋ ਰੂਹੁ ਅਪੜੀ ਲਗਾ ਬਤ ਦੇ
॥ ਸੋ ਪੁਦ ਸੋ ਰਹੁ ਜੇਤ ਸਰੀਤੋ॥ ਉਨ ਦਾ ਸਾਰਗੁ
ਜੇਤ ਸਾਹਿ ਸਹੁ ਤਤਿਦੁ ਨੀਆ ਤੋ॥ ਅਤੇ ਜਤ ਉਨ ਦ
ਬਾਨ ਤੇ ਦੇ ਗਾ॥ ਤੌ ਪੁਰ ਕਲ ਇਸ ਨ ਕੂ ਪਦ ਨਿਆ
ਦੇਤ ਨਗੇ ਪੁ ਓਤੇ ਓਹੈ ਜਗਾ ਜਾਤੀ॥ ਓਹੁ ਤੇ ਸ੧

ਗਰ ਤੇਗਾ। ਓਸੁ ਦਾ ਨਾਉ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨਿ ਮਿਨਤ
ਨਿਰਜਨ ਜੋਤੋਂ ਸੇਕੀਤੋ। ਜੋ ਤਿਸ ਕਹੁਰੇ ਸੀਲ
ਨਡੀ। ਤਿਸ ਕਾ ਸਤਿ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ਡੀ। ਕਿ
ਹੁਜਨ ਮਤ ਨ ਡੀ। ਅਠੇ ਤਪ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਅ
ਮਕਈਅ ਨੇਕ। ਜਿਨਿ ਖੋਜਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
ਆਤੇ ਗੁਰੁ ਸੁਖੇਕ। ਕਈਆ ਸੰਥਤ ਪੇਡੇ ਕਡ ਨਹੁ ਗੀ।
ਆਸੰਧ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਕਤ ਦੇ ਹਨੁ ਗੀ। ਅਤੇ ਜਿਨ
ਜਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਪੰਦੇ ਡੀਗਾ। ਜਨ

ਕੁਖੁ ਪੁਜੇ ਤਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ। ਸੋ ਬਚਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਤਾਂ ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਥ
ਜੇ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਹੋਤਾ। ਅਤੇ ਸਬਦ ਸੀ ਗਿਰ ਚਲਾਣੇ ਤਿਆਂ ਤਾ। ਅਤੇ
ਰਚਣਤੇ ਗਾ। ਅਤੇ ਓਤੁ ਜੁਗ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਮੁਬਦ ਲਾਦਿਆ ਪ੍ਰਿਆ
ਤਿਆਂ ਤੁ ਬਦਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਆਂ ਪ੍ਰਣ
ਵਣ ਵਰੈ ਮਾਨਤੀ। ਬਚਨੁ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਸ ਸੁਖ
ਦੇ ਤੇ ਸਬਦ ਬਰਣਿ ਪਾਈਏਗਾ। ਜਬ ਕਲੂ ਹੈ ਸਦੈਤਾਂ ਲਾਬਤਾ
ਗੇਸੁ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਏਹੁ। ਸਲੋਕੁ। ਸੁਖਮਨੀ। ੧ ਤੂ
ਸਭ ਸੇਖ ਪਦਾਰਥ ਬਾਣੀ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਸਦ ਸਾਧ ਕਤਾ

ਹੁਸੁਨਿਧਿਆਨੀ॥੨੫॥ਤਿਸਟਥਰਅਸਾਰ
ਜੀਤੇਆਇਕਸੁਐਸੀਆਵੈਗੀ॥ਓਹੁਜਨੁ
ਭਉਤਾ॥ਅਤੇਨੁਹੁਜਿਤਸਸਬਦਦੇਉ॥ਤਿਸਕਉਸ
ਮਾ॥ਪਜਿਉਸਰਸੁਗਰਪੁਣਿਸਮੁਲੇਗਾਤਾ॥ਤਿਸ
ਆਪੀਸਬਦਕਉਸਪੁਲੈਦੇਗਾ॥ਤਬਉਨਿਸੁਨਦੀ
ਮਨਤੇਇਸੁਡੁਜਾਇਗਾ॥ਓਸਦਖਾਤਉਨਾਦ
ਬਦੁਲਗੋਗਾਨਾਤੀ॥॥ਜੋਉਪਥਰਕਉਜਲ
ਤਰਨਾਤੀ॥ਤਿਉਂਉਨਿਨੁਲੋਗਾਗਾਨਾਤੀ॥ਜਿਉ

ਦਸਾਹਿਬੁਤੁਰਪਏ॥ ਤਿਨੂੰ ਚਉਦੀ ਬ੍ਰਿਖੁਤੇ॥ ਸੋਕਿ
ਹੈਬ੍ਰਿਗਿਬਿਰਖੁਤੇ॥ ਜੋਤੁਹੂਤੁਸਿਨੁਨਜਕਿਆਦੇਹ॥ ਤਉ
॥ ਚਸਦਪਤਗੁਰੂਹੁਤੈਨਦਾਇਆਤੁਕਰੋਗਨਡੀ॥ ਕਿ
ਉਸਤਸਨਠਬਤੁਤਕਦਿਆਤਕਕਦਨਡੀ॥ ਸੋ
ਤਸੂਨਾਏਅਨੀਸਬੈਠਗਸਾਕਤੁਕਾਰੋਬ੍ਰਠਗ॥ ਸੋ
ਨਿਸਰਬੰਸੇਗੁਜਡੋ॥ ਅਤੇਹੁਤਨੀਆਚਉਦੀਸਰਦਾ
ਸਾਕਗਨੇਸਸੁਣੇਗਨਡ॥ ਅਤੇਕੈਈਫਲਤੁਨ
ਕਸਨਡੀ॥ ਤਚਉਦੀਆਚੀਰਹਨਗ॥੫॥ ਤਾਫਿ

ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਸਕੀਤੀ ਸਭੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਤਰਫ ਸ੍ਰੀ
ਪਨਤੇ ਦੇਵ ਸਿਤੋ ਗੋਨਾ ਬਿਰਤਦੇ ਨਗੋਤੁ ਉਨੂ
ਧੁ ਪਾਤਿ ਡੇਦੇਸਾ ਖੀਨਾ ਡੀ ॥ ਤ ਖੋਲੇਣ
ਸਾਨਾ ਸਲੋਕਾ ਦ੍ਰਿਕਦੇ ਦੇਕ ਖਤੁਨਸਾ ਸ੍ਰੀਓਹਿ
ਸਪੋਨ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਆਹੀ ॥ ਕਾਂਨਾਦ ਸੁਤੁਰਾ ਲ
ਸ੍ਰੀਆ ਖਤੁਨਾਨ ਕੰਚਾਲੀਆ ਜਾਨ ਨੂ ਗਦੀ ਅਹੀ ॥
੧੦॥ ਤ੍ਰਿਸਦਾ ਪਗੁਸਾ ਗ੍ਰਖਾ ਦ੍ਰਿਕਦੇ ਦਾ ਖਤੁਨਸੀ
ਸੀਆ ਸਕੀਡੋ ॥ ਸਦਾ ਨੁ ਪਨਤੇ ਏਤੁ ਸੀਏਦਾ ਨਡੀ

ਹੋਸਦੀ ਮੁਕਤੈ ਦੀਨ ਤ੍ਰੀ ॥ ਅਤੈ ਦਨੁ ਪੁਾਇਤ ਕੀ
ਕਗਾਖਦਯਾਹੁ ਜਾਤਉਸਭੀ ਕਾਹੈ ਤ ਤੇ ਕਠਨ
ਤਸਤ੍ਰੀ ॥ ਸੁਹਜਾਇ ਤੁ ਜਦਨ ਖੇਗ ਸਕੀ ਕਹੈ ॥ ਅਤੇ
ਕਗੁਜੇ ਤਸਕਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰਾਇਤੁ ਤੀ ਇਖਜੂ ਪਦਠਤਉ ਉਬ੍ਰ
ਜੈਤਗੀਤੁ ਕਗੁਗਸਹ੍ਰੀ ਸਪੇਜਰਤਜਾ ॥ ਅਗਜਦਨੀ
ਅੰਦਜਜਤਨਤਾਨਿਸ ਗੈਭੂਗਮੁਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਨਦ ਮੁਤਕਾਂ
ਭੋਤੋਨਿ ॥ ਸੂਗਇਨਤਾ ਸੈਗਿਤਾਗਠਕਗਿ ਜਨੁਜ
ਦਗਾ ॥ ਕੁਤਨਨਕਚਾਇਆ ਜਨਮੁਗਦਾਹੈ ॥ ੨ਥ ॥

ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਤਿ ਤਉਤਿਆ ਨਹਿਚਉ ਤਉਅ ਮਰਮਮਣ
ਗਉੜੀ॥ ਨਤੁਨਨਵਜੁਗਾਖ ਪਰੁਖ ਪੈ ਮਤਿਗੁਰ ਗਵਿ
ਅਪਾਇ ਇਹ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ॥੨੭॥ ਤਿਸਦ ਪਰਸਾਦਿ ਗਰਖਾ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਤਉਤਿਆ ਜਉ ਮਰੀਡਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਵੇ ਤੀਰਥ ਮਿਲਿ
ਗੁਰਦੇਉਨਿ॥ ਸੇਉਤਿਆ ਨਉ ਤੀਜਦ ਮੁਖਿ ਤਰਦੀ॥ ਤਿ
ਸਨਿਆ ਈ ਗੁਰ ਰਗ ਪਟ ਖਰੁਦੇਨਿ॥ ਅਗਨਿ ਹਿ
ਖਰਦੇਡਾ॥ ਸਿ ਛਡੁ ਪਖ ਮੁਖਿ ਤਰਦਨਿ ਡੀ॥ ਅਤਖ
ਪੁਟੀਭੁਸਜਾਦੇ ਡਨਿ॥ ਸਰੀਖ ਮਟੀ ਛਿਰਦੇ

ਡੋਨਿ॥ ਅਰੁਖ ਪਾਨਗੇ ਸੁਕੀਆ ਪਾਨਗੇ॥ ਅਰੁਆਪ
ਆਪੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨਗੇ॥ ਜੋ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਤਿਸ ਦਾ ਫੁਰਮਾ
ਗੇ ਮਾਨਣੀ॥ ਬੁਸਨਾ ਕੇਈਆਂ ਇਸ ਦੇ ਗਾਨ ਣੀ॥
ਵਡਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੋਤਿਆ ਪੇ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਕਿਨੇ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਹਿ॥੨੭॥ ਤਾਂ ਆਖਿਓ ਅੰਗਦ ਸੁਕੀਤਾ॥
ਸ ਰੂਪਾ ਤਿਸਾਡਾ॥ ਸ੍ਰੇਠ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਡੋਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਸੁਖ
ਮਨੁਗਟਿ ਪਿਰਗੇ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਰਤਿ ਭਉ ਡਗੁਰ ਥੇਣੂ ਨ
ਡੇਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੁਖ ਮਨਗਟਿ ਜਿਨ ਨਰ ਕਰੈ॥ ਸਦਾ

ਸੰਮਸ੍ਰਿ ਨੀ ਪਉੜੀ ਚਉਤਿਸਮਾ ਸੋਰਠਿ ਵਿਚ ਗੀ
ਪੜ੍ਹਤ ਹੋ॥ ਸਬਦੁ ਹੁੰਗ੍ਰਾਮ ਸਗਾ ਤਤੇ ਰੇ ਸੇਸ ਮੁਹੁ
ਪੜ੍ਹੀ॥ ਕਿਤੁ ਨ ਨਕ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਾਚਿਸ
ਮਹੀ॥੨੮॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਸਾਦੁ ਥਾ॥ ਸੁਮਸਗੀ ਟੀ
ਜੇ ਕਰ ਤੁ ਤ ਨ ਗੋ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰਾਠਿਆ ਥਾਪ ਸਾਭੁ ਸਨਨ
ਮਾ॥ ਸਬਦੁ ਰਸੀਕ ਫੇਰਿ ਸਾ ਤਿਪਦ ਤਿਗੋ॥ ਚਉਤਾ
ਸੀਕਾ ਫੇਰਿ ਸਤ ਕਰ ਨ ਤੇ॥ ਸੋਈ ਨ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਵਚ
ਨਾਤੀ॥ ਅਤੇ ਚਉਤਿਸਾਂ ਸਾ ਜੇਤ ਸਦਨ ਆਂਤਾ

ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਜੋ ਤਸੋ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ॥ ਸੁਤੇ
ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਜੁਗਤ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਦੁ
ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਨੂੰ ਛੋੜਿਗੋ ਬਿਨਾ ਸੁਤਿ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਅਤੇ ਸਹੰ ਗੁਰ ਅਸਗਾ ਜਤ ਸਰ ਤ
ਸੰਸੀ ਕੁਰਣ ਤਾ ਹੀ ॥ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰੀਨ ਹੀ ॥ ਪਿ ਨ ਸਹਿ
ਕੁਕ ਸਰ ਖ ਤਾ ਨ ਹੀ ਆ ਟਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਸ
ਸੋ ਕਿ ਉਪਦੇਸ ਹੋ ॥ ਜਾਸ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸ
ਸਾ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੋ ਕਿ ਉਕਾ ਕਿ ਤੇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸ

ਗੁਰ ਕਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਮਾਰਗਿ ਚਲੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ
ਮਾਰਗੁ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬੂਰੁ ਹੈ॥ ਸਬੂਰ ਦਸੀ ਗਿਰਹ ਚਰਣੈ॥
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ॥ ਤਾਂ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰੂ ਨੀਸਾਣਿ
ਕਰਮ ਨਾਣਾ॥ ਵਡੁ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਸ
ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ॥੨੮॥ ਤਾਂ ਅਜਿਤੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ॥
ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤਿਨ੍ਹਿ ਖਟੀਆ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਡਿਠ ਨਗਰ ਗਾਵਦਾਨਿ ਗੋਪਤਿਨ
॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਪੁਛਿਓਸੁ॥ ਗੁਰੂ ਨੇ ਜਨਮ ਨ ਮਰਹਿ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਖ ਸੇਵੀ॥
ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ॥ ਗੁਰ ਸੇ ਦਿਨੁ ਡਿਠੈ ਕਲਿ ਛਪਾਈ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ

ਗਾਰਾਡਿਚਾਹੈ ਚਗਿਨਿਕਲਾਤਿਥ੍ਰਾਤਿਥੁਤਿਤੀਗਟਥ
ਟਾ॥ ਫਿਟੁਅਹੈਤਥਾਇਅ॥ਸਿਗਮ॥ ਨੇਮੁਤਨ੍ਹਾਪਾਰਟ
ਤਿਸਰਾਪੁਰਖ॥ ੧੪ਕੁਫਸੈਜਗੁਮਿਗਾਸਿਸੈ ਹੁਰ
ਹੁਕਗਿਗਿਗਾਸਿਸੈ॥ ਅਜਿਤੂਅ ਹੁਭੁਸਿਕਡਾਨਿਗਸਥ
ਨੂੰਡਾਨ੍ਰਿਗੋ॥ ਹੁਕਸੇਡੀਟਾਸਿਧਤ੍ਰਿਨਗੋ॥ ਹੁਸਦਲਤਿਹਿ
ਸ਼ਿਜਿਸਕਹੁਭੁਖਾਨਗੋਪੈਨਨਗੋਚਿਕਤੇਗੁਰੁਕਡਨਗੋ॥
ਤਜਾਸਲੁਹੀਸਿਖੁਡਿਦੇਗੋ॥ ਅਰਭੂਸਟੀਸਡਸਿ
ਭੀਭੁਕਡੈਗੋ॥ ਜਿਸਟਾਖਾਨਗੋਤੁਸਨੁਸਭਾਡਨਿ

ਗੋ॥ਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੂਦੇਤੁਠਿਆਨੂਗੋ॥ਤੁਰਕਆਦਿਦੇ
ਖੁ॥ਸੋਖਿਓਕਾਨੋਡਰੁ॥ਜਿਨਿਸਿਸਕਲਾਦੀਓਸੋ
ਦੀਓਸੁਦੇਤੇ॥ਤੈਥਾਨੂਭੁਲਿਆਦੇਤੇ॥ਜੀਆ
ਧਰ੍ਹਿਦੇਤਾ॥ਤਿਨ੍ਹਿਉਨਾਨਾਉਕਿਵਾਦਿਨਜੀਆਂਦੀਪਦ
ਗੀ॥ਖੁਦਾਈਅਦੁਆਲੈਜਾਇਰਹਿਗਾ॥ਜਿਤੁਖਾਨਦਸ
ਸਖਤੀਗਨੇਡਾਨੇਤੇਓਠੋਇਰਹਿਗਾਪਰਨਗੋ॥ਖਸੀਡਵ
ਨਮੋ॥ਤਿਨ੍ਹਿਖਸਾਣੀਨਾਦਦੇਖੁਦਾਈਆਲਿਜਾਇਰਹਿਗੀ
ਜਿਸਾਂਦਿਨਜਾਨਦੇਡਰਦੇਲੈਡਾਨਗੋ॥ਕਿਦਾਲਭੋ

ਦਨਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਨਗੇ॥ ਤਾਂ ਆਖਨਗੇ ਛਿਟੁ ਮੁਹੁ
ਇਸ ਖਪੈਦਾ॥ ਜਿਸੁ ਖਾਧੈ ਇਹੁ ਡਦਾਲੁ ਡੇਆ॥
ਅਸਾਡੈ ਥਾਂਵਿ॥ ਅਤੈ ਆਖਨਗੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾ ਭਿਗੁਰੂ ਤਉ
ਲੋ ਫੇਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਨਗੇ ਨਡੀ॥ ਬਖਸੀਅਸੁ
ਨਿਨਡੀ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਉ ਬੋਲਣਿ ਡੋਲ੍ਹੀਆਂ॥ ਜੋ
ਡੇਤੁ ਪੂਆ ਦੇਗਾ॥ ਛੈਪੀਰਾਂ ਗਥੰਨੂੰ ਗੀ ਟਿਦਨੋ॥
ਖਸੰਕੇ ਸਫੁਲ ਫੁਲਾਨੇ॥ ਕੋਨੈ ਭੁਹਿਆ ਸਾਗਿ
ਲਾਏਆਗੁ॥ ਕੁਤਾਨਿ ਕਚੁਰੁ ਗਸਾ ਕਿਪਾ ਦੇਕੀ ਗੁ॥

ਸ੍ਰੀ॥ ਹੈਸਣ ਦਯ ਪਰਮ ਰਖੁ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਓਨੁ ਸੇ ਮੁਗੀਦ ਤੇ
ਉਲਿਤੋਗ॥ ਫੇਰਿ ਪੀਰੁ ਦਾਰਬਸਤੁ ਹੋਇ ਦਿਦਲੇ॥ ਸਿਖੁ ਨੇ
ਉਲਿਤੋਗ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧੁ ਤੇ ਦਗਾ॥ ਸੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋ
ਨਦਰਿ ਭਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸੁਕਲਾ॥ ਗੁਰਤੇ ਦਿਰੂ ਤੋਗਾ॥ ਅ
ਤੇ ਧਨ ਸਾਰ ਜਨਕ ਗਤਿ ਗਾ॥ ਸਰਕ ਸਾਕ ਗਤਿ ਗੋ॥ ਜੋ ਸਿਖੁ ਨਾ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਜਨ ਹੈ ਭਾ॥ ਠਿਆ ਰਕਰਨੇ ਤਾਗਿ॥ ਛਦ ਦਤੁ
ਨਗਿ ਆਤ੍ਰਿਗ ਸਾਂ ਟਿਤਾ ਇਗੀ॥ ਅਤੇ ਦਦਲੇ ਨਾ ਤ
ਨਗੇ ਸੋ ਕਿਰੁ ਤੇ ਨਗੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭੁਲ ਜਾਂਗ

ਗੋ॥ਜਾਣਨੁਗੋਨਡੀ॥ਧਾਤੁਜੈਕਰਡਿਗੋਸੋਵਿਦ
ਨੀਡੀਵਿਗਡਿਗੋ॥ਪਸਿਰੰਕਸਜੇਛੁਟੂਛੁਟਾਨੇਸੋਕਿਉ
ਸਗਿਛੁਟਾਨੇ॥ਜਿਉਸਿਰੁਗੁਰੂਤੇਡਿਆਧਿਰਜ
॥ਜਿਰਛੁਟਾਬਿਹੂਣੇਜਾਨੇ॥ਤਿਉਹਿਨਾਨਾਅੰਗੁਰੂ
ਣਜਾਪੂਰੀਗਾ॥ਸੋਈਆਪਾਵੀਚੈਤੌ॥ਏਵਰੁਠੇਰਤਿਓਨ
ਡੀ॥ਮੂਤ੍ਰਿਤੁਤਿਨਾਈਆਸੀਗੁਰੂਜਿਗਾਡਾ॥ਕਿਨਿ॥ਅ
ਪਣੀਕਿਆਪਰਈਆ॥ਅਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਨ
ਉਸੈਣਡੇਨਗੋ॥ਕਉਨਨਿਕਚੁਤਿਰਸਿਕਿਧਾਈਆ

ਮਹਲਾ॥੨੦॥ਫੇਰਿਆਜਿਤੈਅਗਨਿਸਬੀਤੀ॥ਸੁਣੇਪਾ
ਤਾ॥ਡਿਕਈਆਕਿਸੋਹਸੋਸਦਕਉਹਡੋ॥ਤਘਘਣੁਣ
ਤਾ॥ਸੋਦਕਡਾਇਕਸਨਘੁਟਣੋ॥ਕ॥ਗਲੁਨਡਾਇ
ਦੀਸਦਾ॥ਕਹੁਫਟੋ॥ਕ॥ਸੋਦਾਫਿਰਿਉਕਹਿਨ
ਜੁਦੋ॥ਸੋਦਕਆਪਣੀਸੋਦਾਆਪਡੀਆਇਆ
ਲਿਖਿਆਲੇਖਨਡੀਪਾਇਣਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਲੋਹਪਤ੍ਰਾਇਗਾ॥੨੧॥ਤਿਸਨਾਥਗਾਸਹੁ॥
ਸਦਕੁਡਾਇਕਗਉਧਜਾਸਸਦੁ ਡਾ॥ਸਦਕਰਦ

ਤਾ॥ਅਤੈਵਡੈਮੈਤ੍ਰੀਕਿਛੁਤੇਅਜਾ॥ਮਨਦੈਵਿਖੈ॥ਤਿਸ
ਨੇਕੁਨਕਗੁਣਦੇਤਿਸਤਾ॥ਤਿਸਦੇਨੂੰਤਰਿਆਸਦਾ॥ਸ੍ਰ
ਤੁਤੋ॥ਅਰੁਸਦਸੰਕਰੋਗੁਰਕੀਮਨਿਚਿਤਗਰਬਾ॥
ਸੋਕਿਛੁਗੁਰੂਦੇਦਾਤਾ॥ਅਰੁਸੁਖਦੇਵਣੇਕੋਲੋਕ
ਤਉਸਦਕੂ॥ਅੰਤੁਦੇਵਨਤੀ॥ਅਰੁਭਤਸਦਕੂਆਪਣੈ
ਸਦਆਪੁਤੀਖਿਇਕੇਦੇਤਾ॥ਜਿਥਿਅਸਤੋਖੁਨਤੀ
ਪਾਸਿਗੁਆਵੀਤਾ॥ਹੁਣਦਾਸਿਰਲੇਖ॥ਜਿਥਿਅਜ੍ਰ
ਰਦਾਸਤੀ॥ਜਿਹਿਦਸਮਾਰੇਪਾਕਿਰੋਦਜਨਾ॥ਸਦਕੂਪ॥

ਗੁਰੁ ਜੈਤੇ ਸੇਟਰ ਸੁਨੇਤੋ॥ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ ਚੁਖ ਭਾਨ
ਸੁਗਾਦ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਛੇਗ ਡੇਸਗੀਡਾ॥ ਸੁ ਸੁਖ ਡਾ
ਗੁਰ ਗਰ ਸੋਤਖਾ ਸਿਉ ਖੇਠਰਡਾ॥ ਸਾਤਗੁਰੂ ਕਾਯਿ
ਨਸਤਿ॥ ਕਤਨ ਨਕਤੇ ਤੇ ਤੁਧੁ ਛੇਗੀ॥ ੧॥
ਗਿਆਨੁ ਜਿਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹੀਤੀ॥ ਨਛੇਪਾ ਤਿਸਾ ਤਿਤੇ
ਪਾਉਨਿ॥ ਤਿਨ ਦੇਖਚਨ ਅ ਧੀਟਡਾ ਨਿ॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਗਿਰ੍ਹਤੇ॥ ਤਾ ਖੇਲਣ ਤੇਆ॥ ਸ ਧਨ ਖਰ
ਟਲਡਨਿ॥ ਸਾ ਯ ਬਚਨ ਅਟਲ ਕਤਤੇ ਤਿਨ

ਦੇਖੁ ਦਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਇਕਹੁ ਪਾ
ਤਿਸੈ ਮੈ ਸੇਵਨ ਤੋਇ॥੨੨॥ ਤਿਸੁ ਦਾ ਪਰਮਾ
ਰਥੁ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਦਲ ਕਰਤੇ ਜੇ ਤਨ ਕਰ ਭੁਖ
ਹੋਇ ਜਾਇ ਦਸ ਵੀਤੋ॥ ਸਾਧ ਦੇਖ ਬਚਨ ਤੇ ਇਕ ਹੋਇ
ਸੁਪਨੀ ਕੀਜੈ ਓਇ ਸੁਪਨ ਤੋ ਇਤ ਜੋਮਨ ਕੁਥ
ਨੇਹ ਦੇਤ ਸਾਧ ਓਰਿ ਦੇਤੋ॥ ਕਿਆ ਦੁਨੀਆ ਵਾਪਕਿਆ
ਦੀਨ ਵਾ ਪੁਤ ਇਕ ਨਮਾਤ੍ਰਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖਿਆ ਇਸ ਦਾ
ਆਦ ਗੁਰੁ ਦੁਕਦੀਦਾਨ ਤੀ॥ ਇਸਦੀ ਮਕਾਜੇ ਦੀ

ਸੀਸੁ ਜੋ ਤੈ ਸੋਈ ਤੋ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਦਾ ਜ
ਗਤ ਬਖਸੁ ਪਰਗਾਸੁ ਤੈ ਦੀਨੁ ਜੀ ॥ ਬਿਨਸ
ਦਰਦ ॥ ਤੁ ਦੇਹੁ ਕੈ ਸਾ ਪਨੇ ਸਿਖ ਚੀ ॥ ੨੩ ॥
॥ ਕਲਸ ਤਿਸ ਪਹੁ ਚੇ ਜਸ ਖਤਾ ਇਕੈ ਸਿਧ
ਖੀਸ ਪਰਸਾ ॥ ਬੋਖੇ ਬਚਨ ਕਗਤ ਬਹੁਤ ਰ
ਪੁਰਨ ਬਹੁਨ ਅਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਸ ਦੂਪ
ਆਕੀਤਿਆ ਕਲਸ ॥ ਤਿਸ ਪੁਹੁ ਚੇ ਜਸ ਤਿਸੋ ॥ ਸ
ਇਸਾ ਇਆ ਕੋਬਿ ਛਤ ਗੋਤ ਦਾਤਿ ਜੋ ਸਾਇ

ਅੰਕੋਲੋਤਸਿਚ੍ਰਿਤ੍ਰਿਨਈਆਤਿਮਲੀਨ੍ਉਦਿਕਾਹਿਗੀ॥
ਅਤੇਚਾਇਉਖਨਜਨਕਰਾਤਿਸਖਖਤੋਕਗਤਿਗੇ॥ਬੇ
ਖੇਜਖਤੀਆਨਿਸਕਉਣਕੁਤੇਆਨਿ॥ਜਿਤਿਸਕਤ
ਕਰੋਲੇਖਨਾਸਾਧਿਨਖਕੀਤਦੀਤ੍ਰਾ॥ਤ੍ਰਿਖਖਖਤੋਨ
ਗਛਣਨ॥ਜਿਉਨਾਣਸਕਚਾਧਿਨਦੇਉਖੁਦੈਰਸੁਣੀਤੇ
ਧਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਕਸਚਾ॥ਸਕਰਜਨਕਤੀਸਿਸਾਕਾਨ
ਕਤੀਸੇ॥ਸਿਪਾਗਕੂਤਸਕੀਸਿਤਰਾਸਿਚਾਇਛਣਧੀਸਿ
ਅੋਤਸਿਸੰਦਾਲਿਪੂਸਿਆਤਸਾਸਹੁਪਸਨ੍ਤੇਦੋ॥ਟਕਤ

ਤੰਹਉਮੈਸਬਦੁਕਾਤਿਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਨੀਅਤਿਸਾਦਿਖੁ
ਸਧਸਾਤਿਰਾਤੋ॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਧਕੀਅਤ
ਸੁਨਜਾਟੈਤੁਇਗਾਗਭਜਨਤੀਧਾਇ॥ਤ੍ਰਿਇਬ
ਗੁਬਲਾਤਿਬਕੁਨਰੇਤੋਗ੍ਰਗੁਮਿਸੁਬਦਸ
ਇ॥ਸਰਾਤੁਜਾਗਿਗਤੁਤਿਗਿਗਿਰਾਤੇਸਾਤਸਦਥ
ਗੀ॥ਤ੍ਰਿਲਟੌਬੁਣਾਰੀਥਾਇਤ੍ਰਿਗਲਾਬ੍ਰੁਸੂਰਕਿਹੁਨਜ
ਕਤਣਾ॥ਰਭੁਨਨਰਾਤੁਸੁਧਾਪਾਤਿਤਦੇਧਗਬਾਕਿ
ਕਾਲਤਣਾ॥੨੩॥ਤਿਸਰਾਧਠਸਕੂਥਾਧੋਦਜ

ਤੈਸੇ ਸ੍ਰਿਤਗੁਰ ਦੀ ਸਿਖ ਬਿਨਾ ਕਰਤੇ ਦੈਤਾ॥ ਅਤੈ ਰੂਪ ਤਪੁ
ਨਖ ਜੋ ਬਿਚਾਰਨ ਤਾਗੀ ਤਿਨ ਨੂੰ ਚਨਕਾ ਗੈਏ ਪੁਰਨ ਸਨ
ਤੁਗੀ ਸੂਰਦੇ ਤਾ॥ ਕਰਦੇ ਤੇਜ ਏਬਿਚਨ ਕਰਦੇ ਦੇਤਿ ਸੁ
ਗਸਨੁ ਕਰਦੇ ਤੇਨਿ॥ ਇਨਾ ਵਿਚਿ ਸੰਗ ਬੂੰਸ ਤਾ॥
ਚਤੁਰਪਗਸਨੁਹੁਤੇ ਤਾ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਖਿਬਗ ਬਿਹੁਨਨੂ ਡੀ॥
ਨਖਛੁੰ ਕਲ ਦੀ ਤਕ ਏ ਸੀ ਦਿਰਲ ਕ੍ਰੇਸੇ ਗਾ ਸਕ ਤੁ
ਦੁਤ੍ਰਿਰ ਕਛੂੰ ਗਬੂਸਕ ਕੋਧੁ ਲੋਭਿ ਸ ਅਹੰਕਾਰ
ਤੇ ਤਦੇ ਗਾ ਤੁਲਦੀ ਬਾਣੀ ਜਬ ਏ ਸੋ ਕਿਸ ਭੁਏ॥ ਸਿ

ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੋ ਬਿਖੈ ਸਤ੍ਰ ਮੈਨ ਏਹੁ ਸਬਦ ਭਯੋ॥ ਅਰੁ ਚੋਰ
ਜਨ ਮਿਤ੍ਰੁ ਏਹ ਪਸਨੁ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਸਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਰਤ੍ਰੁ ਅੰਗੁ
ਸਤਿ ਸਤ੍ਰੁ ਨੀਚ ਬਾਸ ਭਯੋ॥ ਤਾਂ ਅਜ ਤਿਆਹਿਸ
ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਹੁਤ ਲਾਗ੍ਯੋ ਬ੍ਰਿਨ ਦੇਖਾ॥ ਕਛੁ ਨਿਜ ਮਾਤਿ
ਪਤਿ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲਿ ਮਕਾਲ ਭਣਿ॥ ੨੪॥
ਜਿਤ ਅਰਥ ਸਰੀਤ ਨਿਰੂਪਾਤ੍ਰ ਸਾਡੀ॥ ਕਲੁ
ਧਨ ਸਹਾਰਿ ਸਤ੍ਰਨ ਸਾਧ ਕਰੋਗਾ ਅਰੁ ਬਿਨ ਤ੍ਰਪੁ
॥ ਜਉ ਛਿਨ ਤ੍ਰਜਾਣੈ ਗਾ ਨੁਡੀ॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਬਚ

ਨਮੁਖਿਬਾਰਜੋਬੋਲੈ॥ਜੀਅਘਾਤੁਕਰੈਅਨਸਬਦਕਰਿਤੋ
ਲੋ॥ਲੈਤੋਸੁਜਾਇਦਰਗਹਿਤਿਲੇਤੇਨਢੋਈ॥ਕੂੜੁਨਨ
ਕਮਿਲੇਤੇਸੁਕਾਤਿਨਤੋਈ॥੫॥ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰ
ਥੁ॥ਸਾਧਕੇਸਨਮੁਖਿਬਾਰਜੋਬੋਲੈ॥ਜੀਅਘਾਤੁਕਰੈਅ
ਨਸਬਦਕਰਿਤੋਲੋ॥ਸਕਦਾਸੋਦਿਖਸਾਧੁਜੀਅਤਿਸੋਧ
ਗਲੋਬਲੋ॥ਸਕੀਖਿਦਰਗਤਬਤੂਆਸਲਕਬਲਟਛ
ਤਿਆ॥ਜੀਅਘਾਤੁਕਰਤਿਗੋਸਰੀਕਗੋਤੁਰਗੋ॥ਕਵਾਜਾਗ
ਸਤਿਜਸਪਕਤਦਨਗੋਸਬੀਸਤਰਤਦਨਗੋ॥ਅਤੁ

ਅ ਨਿਤ੍ਹਾ ਮਾਣਸ ਥਾ ਤਕ ਗੁਰ੍ਹਿਉ॥ ਤ੍ਹਿਨ੍ਹਾ ਰ
ਸੂ ਰੂਪੁ ਜੋਗੀ॥ ਅਗੁ ਆਨ ਖੋਜ ਤਾਡਿਓ ਸਾਰਿ
ਤਜਿ ਡੀਗਾ॥ ਸੁ ਟੂਕੁ ਤੁ ਭਨੁ ਜੀਵ ਜਾਤਿ ਗਾ॥ ਜੇਤ
ਜਾ ਹਿਟਰ ਗਾਹੁ ਡੀਗਾ ਮੁਲੈਨ ਢੇ ਈ॥ ਉਨਿ ਮਿ ਦਾਤੇ
ਤਿਨ ਡਈ॥ ਉਨਾ ਵਾਰਿ ਆਮਿ ਲੀ ਤਖੁ ਅਗੋਰ
ਰਿ ਧਰ ਕੀਆ॥ ਤਿਨ ਬਚਨੁ ਕਰੈ ਪੰਡ੍ਰਿਤੁ ਪਾਪਕ
ਦਨੈ ਸਗੁ ਵਿਛਿਤਾ॥ ਰਡ ਦੰਦ ਤਾਨੀ॥ ਤਿਤੁ ਜਕਗਨ
ਗਡ ਹਿ ਸਦੀਖ ਬਾ ਬੇਦਨੇ ਭੀ ਨ ਡੀ॥ ਅਗੁ ਉਤਨਿ

ਅਕਾਰਿਆ ਡੇਖਿਆ ਕੇਤੇਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਾਦੈਆਸਾ ਧਾਰੀਕ
ਤ੍ਰਿਹੁ ਜਣੇ ॥ ਜਿਨਿ ਇਤੁ ਕਣਾ ਤੇ ਖਣਾ ਈਤੋ ॥ ਅ
ਭੁਲਾਈ ਸਪ੍ਰੇਜਣਿ ॥ ਸੋਗੁਣ ਕਢੁਨਾ ਡੀਧੇ ਪ੍ਰੀਏ ॥ ਕੋ
ਹੁ ਧਕਦ ਬੁਲਦ ਭੀਨ ਡੀ ॥ ਅਹੁ ਕਿਹੁ ਪੇਕ ਭੀਨ
ਡੇਖਸੇ ॥ ਓਹਿ ਗੁਣ ਛਡੁਨਾਪਾ ਇਸਾ ਕਿਛ ਕਾ ਜਿਨ ਪ
ਏ ॥ ਜਿਸਾ ਤਿਹੁ ਪ੍ਰਮੁ ਹੁੰ ਮਸਾ ਇਕੇ ॥ ਜਿਸੇ ਹਿਹੁ
ਤੁਸੁ ਜਾਪਸਸਾ ਇਤਾ ਕਹੁੰਦੇ ਕਲੇਕ ਕਿਛਦਾ ਭਾਖਾ ॥
ਕਹਿਣ ਕਚਣੇ ਤਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾ ਜਿਸਾ ਤਸੁ

...ਗਿ ਆਤੋ॥ ਜੋਸਰਣਿਆਇਆਗਿਰਖਿਲੇਤੋ॥ ਜ
...ਆਸਾਗਿਗੀ ਰਾਖਿਰਤੋ॥ ਉਨਦੀਆਂ ਬਾਤਸਭ
...ਗੀ॥ ਸਦਾਕੁਰ ਰਤਨ ਓ ਗਿ ਰਤੇ ਆਤੋ ਸਦ
...ਗੀ॥ ਅਕੁਰ ਰਤੇ ਸਾਵਿਚਕਗਿ ਰਤੋ॥ ਜਿਨ
...ਤਰਤਖੀਦਿਕੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
...ਕੁਰ ਤੀਗਤੇਤਤਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉਧਿਆਇ
...ਆਸੀਗਿ ਹਮੋ॥ ਤਿਣਿਆਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ॥
...ਕਾਰਿਆਤੋ॥ ਜੀਉ ਦੁਧਾਰਿ ਰਿਸਾਇਕੁ

ਪਾਈਸਿ ਤੈਸਾ ਰਖਿਤੁ ਜਸਾ ਟੌਡਾ ਫਿਰਿਗਿਸ ਬੀਰੁ ਤਿੰਦਾ ਤੇ॥ ਰੀ
ਸਦੀ ਨਿਸ ਈਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤਸਾ ਸਿਛੁ ਜਸਾ ਆਤਿ ਤੋਈ॥
ਪ੍ਰਗਇ ਤੂ ਬਦਾ ਜਤੂ ਸੌਂ ਤਿਸਜਾ ਈ ਭੀ ਲਡ ਨੇ ਗਾ॥
ਸੌਕੈ ਸਾਸਜਾਇ॥ ਸੂ ਸੀ ਧਰਭੂਤਸ ਹੀ ਕੀ ੨੦॥ ਤੇ ਰ
ਈ ਨਿਸ ਤੋਗੀ॥ ਫ ਤ ਚਛੁ ਰੈ ਸਕਿ ਫਗਿਧ ਦੂ ਤੇਗ
ਅਰੁ ਨਰਕ ਗਾ ਮਿਕਗੀ ਆਛਿ ਗੋ॥ ਅਰੂ ਸ ਸਾਰੁ ਉਨਰ
ਮਿਲੈਗਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜ ਕਰੈਗਾ॥ ਸੁ ਰੁਖੁ ਤੈਧ ਦੇਗਾ ਸਤ
॥ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਾ ਦੇਗਾ॥ ਸੁ ਕਾਤਿ ਤਦੇਗਾ ਸਾਤੀ॥ ਕਤੁ

ਨਕਮਿਲਾਤੇਮੁਕਤਿਨ ਤੇਊ॥੨੫॥ ਤਿਆਗਿਹੈਮੁ
ਆਕੀਤੀ॥ ਨਛੱਪਾਤਿ ਸਾਂਡਿਉ ਸਦੇਖਤਾ ਕਿਸਨ
ਨਮੁਖਿਰਖੇਗਾਕਿਨਤੌ॥ ਬਚਾ ਜਿਸਦੇਪਰਮਸੁਠ
ਲਖੁਤੇਦੇਗਾਂਤਿਸਨਹੈ ਡਦੇਸਤੁਪਰਯਾਤਿਤੇਦੇਗੀ
ਸੇੂਰ॥ ਭ੍ਰੁਡਜਨਕਥਲੋਅਨਨਡੌਰਘੇਅਰਭੁਥੇਕ
ਨਮਸਕਾਰਗ੍ਰੁਰਸਦਾ॥ ਤਿਨਗੁਰਿਲਸੀਅਲੇਖਅ
ਹਾ॥੨੬॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਭ੍ਰੁਚਗ੍ਰੁਜਨਕ
ਮਨਸਾਡਿਓਬੋਅਸਟਾਵਕ੍ਰਭਾਖੇਸੋਗੁਰੁਜਨਕਥਾਕੀਓ॥

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੀ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਾਟ ਹੋਇਗੀ॥ ਤਿਸੁ ਦਾ ਅਰਥੁ ਤਿਸ
ਸਿਖਿ ਨੂੰ ਲਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਅਪਤੁ ਜਭੁ ਬੇਮਨੁ ਖੀਝੁ
ਮਾ॥ ਸਤੇ ਸਤੀ ਕਹਿ ਕਹੁਜਾਣੈ॥ ਅਖਰ ਜੋ ਤੇ ਸ ਤੇਕ
ਤੈਂ ਅੰਕਰੁ ਤੇ॥ ਸੁਸਾਟਕ ਕਰਤੇ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਭਾ ਅ
ਸਤੁ ਸਖੁ ਲੈ॥ ਕਰਨ ਮਨ ਕਾਰ ਕਾਰਿ ਸਦਾ॥ ਗੁਰੂ ਜ
ਣ ਕੂ ਸੇਵਕ ਤੇ ਦਾਤਿ ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਗਲਿਆ ਕਹਿ ਪੂਥ
ਤਿਤੇ ਦੇਗਾ॥ ਜਿਸ ਕਨਾ ਤੇ ਅਲਖ ਅਭੁ ਰਤੇ॥ ਸੋ ਸਚ
ਕਾਰਿ ਮਿਲਦਾ ਤੇ॥ ਅਨੁ ਭਜਨ ਦੇਤੇ॥ ੨੬॥

ਤਿਆ॥ ਤਿਸ
ਸੁ ਕੀਤੁ
ਸੇਰ
ਭਾ ਅ
ਗੁਰੁ ਜਾ
ਰਹਿਤੁ ਥ
॥ ਸੋਸਚ

ਜਿਨੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਡਿ॥ ਰਹਦੁ ਦੇਨਿ ਪ
ਜਲ ਦੇਤੇ॥ ਤ੍ਰਾਖੋ ਲਾਣ ਤੇਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਹੁ ਦਾ
ਜੁਗ ਰਕਿਤ ਚਲੇ॥ ਓੜਕਿ ਮੈਲੁ ਲੋਗਿਕਿ ਜਨਮਿ
ਬਿਕਤੁ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਰਹਿਆ ਤੇ ਪੰਪ ਹੁਇ ਹੋ॥ ੧੭॥
ਅਪ ਧਰਮੁ ਰਖੁ॥ ਦਾਨ ਜਗੁਰ ਕਿਤ ਦਾਸੋ ਕੀਤੁ
ਦਾ ਜਤ ਸ ਸਚਿ ਦੇਤੇ॥ ਸੋ ਸਚਿ ਦਾਸਿ ਸੁਗੁਤੇ॥
ਪਤੁ ਭਸ ਕਾਸਿ ਸਗੁਨ ਰਗ ਸਚੁ ਪਰ ਮਾਸੇ ਤਿ।
ਜਤ ਸੈਰ ਹਿਦੁ ਤੇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ

ਸੋਤ੍ਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੈਸਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੇਤੇ ਸਭ ਕੀਤੇ॥ ਸੁਣਿ ਦਰਸਨੁ ਹੋਵੈ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਨਾਹੀ॥ ਪ [illegible] ਸਮੁਖੁ ਕਰਤੇ ਦੇ
ਵਡਾ ਛੋਟਾ ਨਹੁ ਕੋ॥ ਫੇਰਿ ਜਾਨ ਸਕੈ॥ ਫੇਰਿ ਨਾਹੀ
ਸੇਵੀ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ॥ ਉਹੁ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨਿ ਵਿਚਿ ਫੇਰਿ ਆਵਦਾ
ਨਾਹੀ॥ ਉਹੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਗਇਆ॥ ਸਮਾਇ ਗਇਆ
ਜੀ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿਆ ਮਨ ਤੂ ਸੁਪਾਰੀ ਤਾ ਹੋ॥ ਉਤੇ
ਇਸ ਦੀ ਪੈਰੁ ਪਾਈ ਤਾ ਨਾਹੀ॥ ਜੋਗੀ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਲਿਆ
ਮਿਲਿਆ॥ ਇਹ ਤਨੀ ਆਖਿਆ ਤਾ ਤਾਂ ਕਰਤੇ ਦੇਵਨ ਮੇ॥

ਸਨੁਡੇ॥ ਆਨਿਗੋ॥ ਸਚੀਰਹ ਗਾਂਡਿਧੈਂ ਧੇਜਾਨਗੋ॥ ਸੋਰਿ
ਤੁਤ੍ਰਦੈ ਜਾਂਡਿਗੋ॥ ਚੀਤ੍ਰਿਖਿਅ ਜਾਂਤ੍ਰਿਕਗੀਆਡਿਗੋਨੁ
ਨਡੀ ਕਿਸਾਂ ਸਰਬੁ ਕੋਡੋਸੁ ਗੀਨਾਂਡੋ॥ ਹਡੇਖੇਖਡ
ਮਡਿਪ ਡਿਗੋ॥ ਅੁਰਪੁਡਸਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿਗੋ॥ ਸ੍ਰੀਪਾਂਰਬੁਡਮਕਤ੍ਰਸ
ਮਾਂਚੈਗ ਸਿਰਪਾਂ ਉਡੁਗੋ॥ ਸਿਡਰਕਾਂ॥ ਕਡੁਨਨਿਕਸਚੰਦ੍ਰ
ਉਡਿ ਡਿਧੈਯਨੁ ਦ੍ਵੋ॥ ਤਾਂਚੋਲਟ ਦੈਆਂ॥ ਆਗਿਤ੍ਰਿਮਤ
ਤੁਕਤਿ ਦਮਤੁਜਡਜਾਨਡਾਂਕਰਨੁਡੇਮਰੁਤੁਲਿਜਗੁ॥
ਨਮੋ ਜੁਬਿਆਂਪਜਗੁ॥ ਮਨੁਖਰੀਬਾਂਤਰਲੋਗੀਨਤ੍ਰਿ

ਤਾਂ ਫਿਰਿਆ ਜਿਤੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ॥ ਪਰ ਕੋਈ ਪਤਿ ਸਾਂਡਿ ॥
ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਤੂੰ ਜਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਪੂਰਬ ਤੇ ਸਤ੍ਰ ਰਚ ਯਨੀ
ਨੈਨੀ ਨੀਰ ਚਲੇ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਦਾ ਲਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਹੁਰਿਆ ਲੈ ਪਰਡੋ ਹੋਇ ਜਾਂ ਦੇਗਾ ॥ ਤਾਂ ਜਿਤੇ ਅਰਦ
ਸ ਕੀਤੀ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਫਿਰਿ ਭੀ ਚੀਕ ਹੁਨਲਾ ਹੋਗ
ਕਿਨਡੀ ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਬੋਲਣ ਦਾ ਲਗਿਆ ॥ ਲੋਗੋ ਗਾ ਤ੍ਰਿਪੁ ਜਾ
੨੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਬੁ ਬੂਝਿਆ ਦਰਮਸਨ ਰੱਬਭ
ਗਤ ਨਕਅਉਰਿਤਾ ॥ ਤਕਜਾ ਦਿਖ ਨਤੀ ਕਗਡਠ ਵ

ਅਣਿਆਂ ਗਾ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲੋਕੇ ਕਾਂਠ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਜਸਾਂ ਰਖਤ੍ਰਆਂ ਗਾਕ ਕਤ੍ਰ ਸਨਕਧ
ਸੀਆਸ ਪੁਰਆਂ॥ ੨੮॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਖਾ॥ ਅਗਿ
ਆਨ ਦੇਸ ਮੇ ਗੁਰੂ ਆਤਿਪ ਕਤੋਇਜ ਹੋਗਾ॥
ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੀਕਤ੍ਰ ਨ ਸੰਰਆ ਹੋਗਾ ਨ ਡੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਂਤਕ
ਹੰਗਾ॥ ਮਸ ਸਤਕ ਹਿਸੁਨ ਜੋਤਿਗਾ॥ ਤੇ ਕਸੁ ਨ
ਦੇਰਤ੍ਰਗਾ॥ ਪ੍ਰਹ ਹੁਸ ਦੇ ਜ ਗੁਪਾ ਤੇਗ ਤ ੭੭੪ਸ
੭ ਸਕਹਿ ਟ ੭੭॥ ਸਿੰਦਕ ਕਬੁ ਤੇ ਸਾਂਦ ਕ ਸਨ

ਕਟੇਕ੍ਰਭ੍ਰਗਤਨੇਕੇਅਛੁਤਾਰ॥ਅੰਧੇਰਖ੍ਰਿਛੁਰਖ੍ਰਿਛੁਲਡੀਆਂ
ਇਦਰਚੰਦਸ੍ਰਸੁਪਤਸੁਘਟੀ॥ਧਨੁਤੀਆਂਕਾਸੁਏਸੀ
ਧਾਰਬੁਤਸਕੇਭ੍ਰਗਤਤਤਗੁਪਤੁ॥ਤੁਸਦਧਾਤੇਅਖ
ਸਣਨਰਖਨਤੀਕਰਨਰੋਸਾਤੇਗੁਰਕੇਦੂਆਰ॥ਆ
ਇਕਇਰਿਆਖੁਨਤੀਕਰਡਿਗਾਕਿਤੁਟਰਖਾਸ੍ਰੁ
ਟਰਖਾ॥ਟਰਖ੍ਰਸਕਤੀਐਜਿਤੁਸਾਇਗੁਰੁਕਾਖਾਸੁ
ਇਆ॥ਤਿਸਜਾਸੇਅਰੋਠਾਫਡਜਾ॥ਅਰੁਖਨਤੀਕਰ
ਰਡਿਗਾ॥ਜੋਸੰਧਾਰਬੁਆਇਨਸੰਰਲਸਡਿਖਨਤੀਜਿ

ਗੋਇੰਦਿ ਜਾਇ ਗਏ॥ ਤਉ ਹੁਤ ਆਵਿ ਰਿਉ ਰਰਾਗਿ

ਜਾਦੁਤ ਗੋ॥ ਫਿਰਿ ਨਸਾਤ ਓਹੁ ਜਸੈ ਭਗਤ ਭੂਰਿ

ਸ੍ਰੀ॥ [illegible]

ਭਗਤ ਭੋਖਿਨ ਤਆਰ ਰਖਾਰਿ ਠਤ ਗਪੁਤ

ਜਿਰ ਪੁੰਧ ਗੁਗੁਗਾ ਜਿਦਿ ਸੁਆਕੇ ਤੁਰਾ

ਮੁਧ ਹੁਆ ਉਸ ਤ ਸਰਾ ਡੀ ਸਦਰ ਸਨ ਤਾ॥ ਫਿਰਿ

ਹੁ ਗ ਸਨਾ ਰਹਿਰਾਗਿ ਪਾ ਸੁਣੀਆ॥ ਇਸ ਭ

ਨੀ ਪਾਰ ਖੁਤਆ ਪਾਡਿ ਕੇ ਨਤਾ ਰਗ ਤਿ ਪਜ

ਸ੍ਰੀਆਖੁਪਪਸੁਗੁਰਦੇਤੇਜਾਇਸੁਗਾਗਾਕੈਰਾਗਤੇ,ਗੁਰ
ਪੁਛਾ ਕੁਸ਼ਾ ਜਟਵੀਸੰਗੁਪਤਿਭੁਗਾਤੁਸੰਭਰਦਮੁ੧੦੬
ਤਾਪੀਸਾਤੁਗਤੁਹਨੇਗਾਅਹੁਨਟੇਗਾਪਾਥੁਗਾਟਸਾਗ
ਮੁਧੁਸਾਸਾਾਤਗਾਕੁਧਾਂਸੈਨੀਆਸਕਨਾਤਾਗੁਰ

ਮਤੀਜੈ ਮੁਸਿ ਤੇਹੁ ਤ੍ਰੁਕੈ ਜਾਮੋ ਜਿਤਾ॥ ਸ੍ਰਮ
ਸ੍ਰੁਜਾਤ ਸਭ ਜਹੁ ਤਪਾਪੀ ਜੁਤਿ ਸਮੁਦ੍
ਡਿਦਾਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਸ ਸਮੁਪਾਪੀ ਤਿਦਾਤਾ॥ ਜਾਇ
ਤਜੀ ਧਰਨਸ ਪਾਰ ਲੰਘਿਓ॥ ਜੋ ਜਤ ਜਬ ਹੁਨੇ
ਪਦੈਸਭੈ ਜਲ ਤੀਦਿ ਦਿਹ ਤੁਜੀਆ ਤਿ ਫਿਰਿ
ਪਦ ਜੁਜਾ ਸਾਹੁਤ੍ਰੁਪਤਰੈਗਾ ਸੂਰ ਸਪੂਤੁ ਗਾ
ਰਸੋਂਰਹੈ ਜਲੈਗਾਨਤੀ॥ ਤ੍ਰਸੈਤ ਤਦ੍ਰਈ ਧਨ
ਪਦਗਾਨਤੀ॥ ਸ੍ਰੁਕੀ ਦਹੁਲਾ ਦਸਬਸਾ

ਦੈਪੁਰਜਾਣਾਦੋ॥ਪੁਰਜਜੋਤੇਸੋਈਤੋ॥ਇਕ
ਭੁਲਅਤੁਤੈਦੀਤੈ॥ਅਤੁਪਰੁਤ੍ਰਰੈਦਖਾਲੀਦੀਤੇ੍ਰ
ਸਚੀਨਿਆਈ॥ਜਾਂਚਉਜਣੀਐਰਾਪਰੁਾਦਿਰਜ
ਆਨੋ॥ਤੰਉਜੋਸੰਸਾਰੁਤੇਸਸਉਭੁਭਜਾ॥ਇਕ॥
ਅਰਤੁਤੇਦਖਰਤੁਰਕਾਇਦੁਸੁਤੇਸੁਬਤਤ੍ਰੂਤ
ਇਜਾ॥ਇਕਾਗਾਤਿਟਤਜੁਖਾਟਕਾ॥ਇਕਾ॥ਅਰੁਰਸ
ਦਖਤਤੁਨੁਰਕਦੀਤ੍ਰਿਸਜਸੇਕਤੁਟੇਖ॥ਅਰੁਸੁਟੇਗਾ
ਸਿਕਤਕਰੋਗਾ॥ਪੁੰਪੁਕਾਰੁਦਰਤਜਾਇਕਾ॥ਜੈਸੁਗੀ

ਗੋਸਭੁ
ਗੋਵਿਨਦ
ਗੁਪੁੰਪਪ
ਤ੍ਰੁਤਾਬਾ
ਦੇਗਾਨ
ਤਿਆਰਦ
ਸਿਆਰੁ
ਪਨਾਬੀ

ਗੋਸੂਤੁਲਜਾਇਤਿਗੋ ॥ ਤ੍ਰਿਨੁਕਤ੍ਰਿਨਦਰਮਾਸਦੈ
ਗੋ ॥ ਬਿਸਦੀਨਿ ਮੁ ਖੀ ਸਿਭੁਾਦਨਦੋਦੇ ਮੁਕਸ
ਗੁਪੁੰਪਪਨ੍ਰਤਾਤਾਤ੍ਰਿਮਾ ਦਿਚਨਦਾ ਗੋ ਭੁ
ਤ੍ਰਾਬੀਪਿਪੰਪ੍ਰਕਾਗੁਦਾਗੋਤਗਾ ॥ ਰਿਤ੍ਰਭੁਕੁ ਮੈਰ
ਦੇਗਾਨਡੀ ॥ ਦੇਸੁਦੇਸਡਣਕੋ ॥ ਕੁ ਮੀ ਰਾਹਿ
ਤਆਰਦਸਕੀਤਾਸਰਪਾਤ੍ਰਿਸ ਡਾ ॥ ਗੁਰੁਪਗੁ
ਸਿਸਗੁਡਾਵਿਨਡੀ ॥ ਤਾਖਲ ਟਤੋਸ ਮੁਲ
ਧਨ ਬੀਨੁਡਖਕਾ ॥ ਰਸਾ ਤਿਗੁਣ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥

ਅਓਤੇਗਜਨਕ ਉਠਬਹੁਟੀਆ ਉਤਿਤਿਆ ਰੇਮੀਤਾ ਚੋਰ
ਜਾਉਤੁ ਕੈਥਟ ਵਤੁ ਵਿਪਕਾਰਿ ਉਪਕਾਰੀ ਸੁਆਰਹੀ
ਸੂਐ ਗੁਪਹੁਨਰੀਆ ਜੂਪਨਜਾਨਿ ਸੈਕਰਗਾ ॥ ੪੦ ॥
ਤਿਸਟਪੈਮ ਰਖੁਤਾ ਬੂਲਟ ਤੋਆ ਆਜੀ ਆ
ਟਸਟਜਾਂਸ ਗੁਰੂ ਬੜੂ ਲੈਗਾ ਤਉਰਿਜਿਆ ਈਜੀ ਤੂ
ਨੀਅ ਵਾਹੁਤ ਟਡਾ ਅਰਗਟ ਤਿਛ ਟਿਈਤੁ ਤੋ
ਅਰੀਪਟਰਉ ਗੁਬਜਾਈਤ ਤੋ ॥ ਤਿਸਵੀਜਿਆ ਈ
ਟਨੀਅ ਤਜਟ ਜੋਇਕਾਰਿਆ ਛੁਗ ਕਤਟ ਦੂਜਿਆ

ਏਨਤੀ। ਦੁਨੀਆ ਵੀ ਲੋਆ ਜਿ ਸਭੁ ਹੁ ਨਗਰਿ ਕੋ
ਤਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਿਆ ਦੇਖੁ ਕਿਸੁ ਦੇ ਖੇਤ ਸਾਡਿਆਸ
ਮਿਕ ਵਿਹੁ ਦੇ ਡਾਡਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਡਿਠਾ। ਫਿਰਿ
ਓਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਲੇਗਾ। ਅਗੁਤਨ ਕਤਲਾਵੀਪੁ ਰ
ਹਿਆ। ਤਲ ਜਤੁ ਸਾਹਿ ਸਕਨੁ ਓਡੋ। ਜਾ ਕਿਛੁ ਕਹਿ
ਏਨਸੁ ਪੁਰ ਡਾਇਆ। ਅਗੁ ਜਿਨ ਤਾਈ ਡੁਖਾ ਤ
ਡਾਇਆ ਸੁ ਸਭ ਨਿਡਰ ਹੁ ਜਾਇਗੀ। ਕਹੁ ਦੇਨ
ਭੁਖ ਲਗੀ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਲੋ ਜਪੁ ਰਾਜਾ

ਪੈਰੀ ਲਗੁ ॥੪੧॥ ਤਾ ਫਿਰਿਆ ਜਿਹੈ ਠੌਪਾ ਟੇ ਅਠ ਦੁਸਰੀ
ਤੀ ॥ ਜਾਂ ਸਚੇ ਪਾਤ੍ਰਿਸਾ ਡਿਠਾ ॥ ਇਹੁ ਦੇਵ ਰਹੁ ਟਗੁ ਗਾ ਸ੍ਰਿਆ
ਪਿਛੁ ਭਰਮ ਸਾਹਿਆ ਜਾ ਪੁਜਾ ॥ ਤਾ ਘੁ ਭਟੁ ਟਾ ਡਿਆ
ਕਚ ਸੁਘਦੁ ਦੇਹ ਚਕਾ ਸੁਕ੍ਰ ਪੁਨਿ ਦਿਆ ਮਿਹਾ ਦਿਆ
ਮਨ ਤਿਸੀਸ ਧੀਰ ਸਾਂ ਢਹੁਗੋ ॥ ਸਘੁ ਦੁ ਪਤੁ ਕੇ ਅ ਹ
ਜਮਨਿ ਸਰਸੁ ਹਿ ॥ ਗਾਂ ਦੁ ਨਗ ਪਹੁ ਨਗ ॥ ਸੁਣਨਿ ਠੋ
ਰਿਖੁ ਸਾਹਿਬ ਰਸਾ ਹਿਸ ਰਨਿਆ ॥ ਡੀ ॥ ਤੁ ਰਹੁ ਰ
ਮੈ ਕੁਲਾ ਦਿਲੈ ਸਾਂ ਟਾ ਹਿ ਹਿ ਕਨਿ ਸਾ ਠੌ ਜਾ ॥ ਤਿ

ਸੁਬ੍ਰਿਨਲ
ਤੁਬਗਾ ॥
ਪਾਕੀ ਤੁਥ
ਨਿਕ੍ਰੁਬ
ਸਾਰਿਕ੍ਰਾ
ਗੋ ॥ ਸੁ
ਸੁਰੁਪੁ
ਠਾ ॥ ਸਾ

ਬ੍ਰਿਨਕ੍ਰਤੁ॥ਅਕੁਰਜਾਹੋਵੈਅੰਪਰੁਬਾਰ॥ਸੋਕਿਰਤਿਕ
ਦੇਵੈਗਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਰਹਿਆਦੇਗਾਨਡੋ॥ਨਿਰਦੇਆਅਸੁ
ਰੀਗੁਬਾਰੋਤੋਇਜਾਇਗੀ॥ਪਿਤਰਦਸਕੁਬੋਲੇ
ਨਕੁਬਾਡਿਗੋ॥ਤਾਂਫੇਰਿਅਜੀਤੇਅਉਰਪਛੁਜੋਤੇਦ
ਸੋਕੁਕਾਰਤੋਦੇਗਾ॥ਤੁਨਦੈਲੋਖੈਸਾਤਿਗੁਰਸੁਤ੍ਰਿਜ
ਓ॥ਅਸੁਨਦੈਲੋਖੈ॥ਸਿਖਡੇਦਾਡੇਗੋ॥ਨਦੈਲੋਖੈਸ
ਸੁਪਰਸੋਗਾ॥ਪਾਖਬਡਿਵਕਾਰੈਸਾਤ੍ਰਿਗੁਰਗੁਰਥ
ਓ॥ਸੋਕਿਅਕਰਿਬਸਿਠੁਤੇਇਆ॥ਅਰਪਾਨਬੀਰ

ਭਇਆ॥ਜਬ ਤਿਤੁਹੁਪੁਤੁ ਬਦੁਲੈਗਾ ਦ ਸਦ ਅਜਤੁ ਤੁ
ਬਹੁਤਿ ਡਰੋਈ ਧਸੀ ਠਹੁਸੁ॥ਡੋਇਗਾ ਨਡੀ॥ਅਰਬਸੀਠ
ਨੁਡਗਾ॥ਸੀਧੁਰ ਬੁਡਸੁ ਡੋਇਗਾ॥ਅਰੁ ਤੁਜੋਂ ਜਰੁ ਪੁਰ ਨੇ
ਅ॥ਡਾਇਗਾ ਸਰ ਚੁਤੁ ਭਗਾਹੁ ਡਾਇਗਾ॥ਅ॥ਗੋਤਗਾ ਸ
ਰਿਠਮਣੋਈਅ॥ਤੁੋੜ ਮ॥ਗੇਸੀਤਾ॥ਗਨਰੁਭੁਗਤਰੁਪ॥
ਅਰਪਾਨਬੀਰ॥ਜੈਡਬਰਾਗੋਇਆਭਿਆ॥ਸੋਕਿਆ॥ਸੋਭਿਆ
ਨੀਸਾਤਿਰਹੁਰੁਕਠੁਨਕੀਅ ਜੁਡਮਤੁਮਸਾ॥ਤਿਬਸਾਡਿਗੋ
॥ਤ॥ਅ॥ਗੋਤ ਗਾਨਰਾ ਭਲਾਤ ਅਰਦ ਸਰਰੋਗੀ ਸਠੁਪਾਤਿਨ॥

ਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀਤੋਂ ਰੈਤਿਆ ਥੀਐ ਬਸੀਐ। ਪੰਜੂ ਜੋ
ਸੁਨਗੋਇ ਟਤਿਤੇ ਰ ਭੁ ਦੇਤਾ ਨਾਉ ਸੀਰੂ ਪਰਤੀ
ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਸਿ ਸਾਰੁ ਪਾਪੀ ਤੈਸੁ ਪ੍ਰਟ ਤੈਸੋਂ ਕਿਲੁ
ਸਿਰਜਾ ਰਤਾ ਕਾਤਿ ਖਟੇ ਮੂਨਿ ਦੇਵ ਤਾਤਿਆ ਬੁ
ਸਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁ ਸਭੁ ਰ ਫੁਜਾਂ ਟ ਦੁਤਾ। ਸੁਣਜ
ਸਟ ਤਾਤਾ। ਕਢੁਕਤਟ ਦੀਨ ਤੀ ਜੇਬ ਤੀਐ।। ਕਿ
ਜੋ ਤਿਕਤਟੋ ਕੈਆ ਬਤਤੁ ਤਾਤਾ। ਪ੍ਰਕ ਦੀ ਰਤੀ
ਤੀ। ਹੁ ਨੁਆ ਰੀ ਤਾਤਾ। ਸੁਅ ਤ੍ਰ ਪੁਗ ਕਰੀ।। ਬੇ

ਨੈਣੀ ਦਿਠੇ ਨਹ ਧੇਣੀਆਂ ॥ ਤੈ ਭਾਂਦੇ ਕਿਤੁ ਅ ਚਿਰੁ ਆਂਣਸ ਅ
ਰਣੀਆਂ ॥ ਸੀਪ ਰਥੂ ਡ ਮਕਾਂ ਜਪੁਨਾ ਪੁਕਰਣੀਆਂ ॥ ਸੁਅ ਤ੍ਰੁਪ੍ਰਕ
ਰਣੀਐ ॥ ਨੇਤੁ ਨਰਾ ਇਣ ਕੇਹੁ ਪੂਕਸੀਐ ॥ ਸੁਐ ਰਾਸੁ ਅ
ਤੁਪ੍ਰੁ ਰਣੀਆ ਜਪਨਨਕਾਨਿਰਕੁਰਾ ॥ ਤਾਂ ਭੁਲਣ ਡਸ ॥
ਆਂ ਜਾਂ ਤਿਅ ਉਸ ਤ੍ਰੁ ਪਸੁਅ ਰੁ ਕਥ ਸੀਐ ਗਾ ॥ ਨਹੁ ਤਿ
ਗਨਕਹੁ ਧਥਣੀਐ ਗਾ ॥ ਯਠਰ ਤੁ ਤੁਅ ਹੁ ਕਥੀਅ ਉ ਤੁਕਰੋ
ਗਾ ॥ ਲਤੁ ਥਟ ਣੀਐ ਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਨਿ ਰਣ ਥਅ ਲਕਿ
ਵਿਰਜਤੁਨੁਣੀ ਤਾਂ ਅਸਟੁਗਾ ॥ ਜੈ ਜਕਹੁ ਸਟਾਂ ਜਹੁਜ

ਕੈ ਖੇਤ ਮਹਿ ਤਰਸਪਾਗ ॥ ਫੜਿ ਅਸ ਦਾਸੀਗ ਦਤਿਕ
ਅਕੇ ਦਲਿ ॥ ਨ ਲਕ ਗਨੁ ਮਿਤ ਸਿ ਲੈ ਜ ਪੁਰ ਜਾ
ਲਾ ॥੪੧॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਨ ਗੁਖਾ ॥ ਨਿਕਲੁ ਅਕੈ ਖ੍ਰਨੁ
ਅਸ ਦਤੁ ਜਤ ਸਕੀਤੋ ॥ ਨਿਰਲੈ ਬ੍ਰਜੁ ਤੇਸ ਅਭ੍ਰਸ
ਗਤੋਇ ਬੁਠਗੁ ॥ ਅੰਤੇ ਜੁਨੀਅ ਹੁ ਲਖਭੀਨ ਤੀ
ਆ ॥ ਅਗੁਲੈ ਬਜ ਤਾਸਿ ਕਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਰਬੁ ਤਸਕੀਤ
ਤੈ ਸਿਕ ਧੀ ਲਖਨਕੁ ਦੁ ਨਤੀ ॥ ਖਿਦਰਜ ਤੁਲ
ਨਭਕੀ ਖਿਰ ਖ ਜ ਟੈਗ ॥ ਲੁਤੁ ਸਕੀਘਾ ਤਿਕ

ਪੀਰਿਦੇ ਜਾਣੈ ਗਾ॥ ਮੂਲੀਕਿ ਅਸਥੂਲੁ ਜੈ ਤੈ ਸੋਸ
ਤਮਣਿ ਨਾ ਤੈ ਤਿ ਸੁਖੁ ਨੁ ਜੀਵਕੈ ਪੀਨ ਤੀਜਾ ਪੁਸਕੈਗਾ॥
ਅਉਜੈ ਸਕੁਨੁ ਜੈ ਤ ਸਉਸਕ ਸੁ ਕਰੁ ਤੋ ਪੁਗਾ॥ ਸਕ
ਦਕਣਿ ਕੈ ਹੁਸਚੁਤਿ ਸਤ ਤੁਕਣਿ ਤਿਗਾ॥ ਅਉਜ ਗਾਜ ਗੀਜ
ਧੰਨਾ॥ ਚਾਨਿਖੁ ਤਘੁ ਤੋ ਕੈ ਧਾਰਿ॥ ਸੁਕਿ ਉਂਕਾ ਤੋ ਧਾ ਠ
ਲੈਖੈਗਾ ਜਤੈ ਤੁ ਮ ਤਲੁ ਨਦੋ ਲੋ ਖੈ ਤ ਦੇਗਾ॥ ਜਣਿ
ਦਹ ਸੁਅ ਗੁਬੁਧਸਕਾ ਣਿ ਤੈ ਤੁ ਚੁ ਣ ਤੁ ਤ ਪੁਗਾ॥ ਕਤੁ
ਜੈਤੈ ਸਕਹਿ ਦੂਤੈ॥ ਜਤ ਜਰੀ ਨਿਆ ਪੀਜਹੁ ਸਮਤਲਾ

ਗਾ॥ ਸੁਧ
ਤਿਮਕ

ਲਗਾ॥ਸੁਧੁਹੁਤੇਰੈਗਾ॥ਚੜਆਸਟਗੀਗਾਢ
ਰਹਸਵਢੇਲਾ॥ਸੋਵਿਸਕੀ

ਸਬਦ ਬਣੀ ਸਿਉ ਰਚੇਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਨਕ
ਤੁਰਯ ਹੋਵੈਗਾ॥ ੪੨॥ ਤਾ ਅਜਿਤੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ॥
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬਹੁਤੁ ਗਲਾ ਕੀਤੀਆ ਹਨਿ॥ ਬੁ
ਧਾਸੁ ਲੈਣਾ॥ ਕਚੇ ਏਹੁ ਗਲਾ ਨਹੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ॥
ਜੋ ਜੀਅ ਰੋਗਿ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈਗਾ॥ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਸੀ॥ ਫੇਰਿ ਨ ਹੀ
ਦੇਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਿਆ ਚਾਕਿਆ ਬਖਸਣਾ॥ ਦੇ
ਪਾਖਣਾ ਅਚਰਜੁ ਸਦਾ ਰਹੈਣਾ॥ ਚਉ ਸਣਾ ਸੀ

ਕਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਕੋ॥ ਸਭ ਸਾਗਰਿ ਸੁਮੇਰੁ ॥ ਸੇਤੁ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਮਰਥੋ ॥ ਹਰਿ ਜੋਸੁ
ਧ ਸਤੁ ਧੇਨੁ ਸਧ ਪਲੋਆ ॥ ਇਸਮਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮਤੁ
॥੧॥ ਅਚਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਪਰਮ ਸੁਰਨਿ ਸਾ ॥ ਦੀ
ਰਹਿਆ ਲੋਚੈ ਮਰਤੁ ਹਸਾ ॥ ਸਾ ॥ ਦੇਉ ਸਾ ॥ ਦਿਸ ਹ ॥
ਸੁਹੁ ਸਹਿ ਬਿਨਸੀ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਤਾ ਤੇ ॥੧॥
ਇਕੁ ਗਾ ॥ ਦੁਜੁਗ ਤ੍ਰਿਜੁਗ ਮਹੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ
ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਗਾਹੀ ॥ ਚਉਤੀ ਤਜੁ ਗਗਿ ਬਾਧੇ ਚਉਤ

ਤਿਸੁਕੀਆਤਿਸਕਉਕੁਰਬਾਣੁਕਰਤਾਹੈ॥ਜਾਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈ
ਗਉਬੋਲੇਹੋਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਕਉ
ਤੋ॥ਕਰਰਚਾਤਿਸਦੇਹੁਤਾਸਗੁਨਸਭ॥ਜਿਤਰਚਿਆ
ਆਇਮਿਲਾਗੁਰੂਹੈਤਾ॥੨॥ਸਚਾਤਖਤੁਬਣਾਇਆਸ
ਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਧੁਹੀਜੇਹੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਿਪਾਵਹਿਸੇ॥ਮਨਿਦੇਖੈਚਲਾਇਆਤਾ॥੩॥
ਗਗਨਿਤਾਰਨਤਾਰਨਕਹੁਕੁੰਡਲਕਹਨਿਤੇਪਰਤੇ

ਗੁਰਿ ਤੇਨਾ। ਜਲ ਧਰਿ ਥੁਤੇ ਇਕੁ ਦਟਨਾ
ਅਟਿਧੁਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਤੁ ਡੋ॥੫॥ ਕਰਣ੍ਹੈਂ
ਨਸੀਸਈਂ। ਸੁਬਜੀਆ ਧੁਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਈ।
ਟਧ੍ਰਿਤਿਧਾ ਲੈਸੰਬਡੋ॥ ਜਗ੍ਰਿਧੁਰ ਨੁ ਦ੍ਰੁ
ਤਡਾ॥੬॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਤੋਲੁ ਬਅੰਤੁ
ਤਹਿ ਚਭੁਗਾਣ ਤੋ॥ ਐਹੁਨ ਡੀ ਕਿਛੁ ਧਾਰਣ
॥ਕੋਹੁ ਸਾਹੁ ਮਾਤਿਤ ਤ੍ਰਾਡੋ॥੭॥ ਲਾਡੁਗੁਲ

ਲੁੰਗੀਅਤਿਗੁਨੁ॥ ਦੀਪਕੁਪਪਤੁਗਸੁਪਾਤੈ
ਮੁਗ॥ ਅਠਾਰਹੁਪੁਪੁਪਅਨੁਪੌ॥ ਖਟ ਘੂਤਮੈਰ
ਖੇਤਕਦਾਤਾ॥੮॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤੁ
ਮਟਾਹੀ॥ ਜੁਗਜੁਗੰਤਰਿਪਸਰਖਾਹੀ॥ ਏਵੈ
ਸਗੁਏਕਤੀਏਕੋ॥ ਆਪੇਆਪਿਪੈਤਾਤਾ॥ [illegible]
ਗਤ੍ਰਿਗੁਣੀਭੀ [illegible] ਆਤੁਆਨੁਦਾਤਾ॥ ਸਮਿਆਤ
ਕਿਰਤਾਤਿਤਖਧਸੰਦੇ॥ ਅਨਿਦਰੁਪੁਆਨਤਦ

ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੰਤ ਹੋ ॥੧੦॥ ਅ
ਪਿੰਜਨ ਪੰਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਿਰਾਡੰਬੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰ
॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਬਾਣਾ ਛਿਡਾਨ
ਵੰਤ ਹੋ ॥੧੧॥ ਅਣੰਜਨੁ ਪਬਿਸਮਾ ਬਿਸਮਾਦ
ਮਤ ਦਦੁਲ ਡਹਿਆ ਦਿਜਨਾਦਾ ॥ ਆਦਿਜੁਗ
ਹੰਤ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਬੁਡਮਬੇ ਅਤ੍ਰਾ ਬਿਪਤਾ ਹੋ ॥੧੨॥
ਤਿਨ ਖਰਨਦ ਨੁਸਭੰ ਜਨਾ ਪਤਿ ਤਉਪਿਆ ਜਪ

ਪਨ੍ਯੰਜਨਨਾਸ੍ਯੋਪਛਾਇਹੁਕਾਤ੍ਰਿਮੁਕਤੀਸ
ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁਹੈ॥੧੩॥ਸੁਹਸਗਨਸੁ
ਸਤ੍ਰੁਮੂਲਖੰਧੇਜਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਗੁਰਗਿਅ
ਨਕਖੰਡੇਜਾ॥ਸਹਸਗਨਸਸਾਤਿਹਰਿਜਪੀ
ਐਸਾਤੁਮ੍ਰੋਰੇਜਨੂਪੁਹੈ॥੧੪॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀ
ਨਿਤਚਕਸੁਧਮਾ॥ਨਿਤਢਲੇਸਹੁਸਹਸਗਨ
ਮਾ॥ਸਹਸਗਨਸਤ੍ਰੁਗਸੁਖਿਧਾਰਮਾਸੋ॥ਤੁਮਹਿ

ਗੀਸ ਰੁ
ਅਗਨ ਸੁ
ਬਾਗੀ ਅ
ਸਪੀ
ਗਾਟੀ
ਗਨ
ਸੁਹਿ

ਜਿਸੁ ਬਿਗਸੰਤੂੜੇ ॥੧੫॥ ਗਾੜਤੁ ਗੰਤ੍ਰੀਗੁ
ਰੁੜੁ ਲਾਲਾ ॥ ਮੋਤਨ ਆਯੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦ੍ਵਾਇਆ
॥ ਗਅ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁ ਨੇਬਨ ਦ੍ਵਾਲੀ ॥ ਅਨਤ ਦ ਬੈਨ ਸੁ
ਤੋ ॥੧੬॥ ਮਤਨ ਸੰਦ੍ਵਗ ਕ੍ਰਿਸਨ ਨੁ ਰਾਗੀ ॥ ਨਯੇ
ਜਾ ਬਨ ਦ੍ਵਾਗੀ ॥ ਗਜਾ ਰੁਆਹੁ ਸਨਤਰਿ ਨੁਡੀ
ਪਾਗਬੂੜ ਸਆਰਡੰਤ੍ਰਾੜੋ ॥੧੭॥ ਕਿਰ ਕ੍ਰਿ ਗਿ
ਗਾਇਤੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਗਤੁ ਪਤ੍ਰੁ ਪੰਚਾਇ ਤੁ

ਤੁਪੰਤਿਸ੍ਰਿਤੋ॥ਅਗਾਸੁਅਕਾਲੁਪੁਰਖੁਸ੍ਰਿਕਾ॥
ਲਾਸਕੁਸੋਚਤਧਰਥੁਤਤੋਡਾ॥੧੮॥ਅਗੀਮ
ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਤ੍ਰਅਤਲਾ॥ਤੁਲਾਗਿਆਨਪ
ਰਮਸ਼ੁਰਤਨਿਅਸੋਜਾ॥ਅਗਾਮਅਸ਼ੁਭ੍ਰਬ
ਤਸੁਆਸੀ॥ਭੁਗਤਦੇਵਲੋਖਿਰਦੈਤ੍ਰਡਾ॥੧੯॥
ਅਖੰਡ॥ਪੂਰਨਅਗਾਤੁਆਤਿਕੁਰ॥ਅਗਾਸਅਪਾਤੁ
ਗੁਗਮਸਬਦੁਭ੍ਰਿਤਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਜੁਗੋਈ

ਸਤਗੁ
ਸੁਖਨ
ਗੁਰੁ
ਤਡਾ॥੨੦
ਵਿਸਟੀ
ਪੁਰਾਸ
ਸਚੇਸ
ਵਿਤੁ

ਸਕੁ ਜਾਗਿ ਕਿ ਨ ਦੇਤਾ ਡੋ ॥੨੦॥ ਛਿਟਾ ਟੁਕੁ ਚਾ ਸੁਰੁ
ਸਿਖਨੋ ॥ ਪਾਣੁ ਭੁਡ ਮੁਸਾ ਚਾ ਦੀਖਣੋ ॥ ਸਤਿ ਭੁਪ
ਸਟੁ ਕਾਤਿ ਸਪੇ ਰਣੁ ਖਾਣਿ ਕਾਣਿ [illegible] ਰਣਜਾ ਮਿਲੈ
ਤਡੋ ॥੨੧॥ ਸਜੁ ਸਾਲੋ ਡੀਰ ॥ ਡਿਰਣੀ ਭੀਰਾ ॥ ਅਨਟ
ਕਿਨੈ ਰੋਗੁ ਰਸੁਮਿ ਪੀਰਾ ॥ ਆਇ ਟਿਆ ਭਿਆ ਪਰੰਪੁ
ਪੁਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੀ ਸਾਟੀ ਸੁਡੰਤਾ ਡੋ ॥੨੨॥ ਜੁਦੁ ਜੁਗੁ
ਸਚੇ ਸਾਚੀ ਸਟੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਚੇ ਸਭੂ [illegible]
ਥਿਰੁ ਜੁਸ ਕੈ ਕੁਸਾ ॥ ਕਹੈ ਜੁਨੀ ਰਣ ਭਗਤੈ

ਤਾ॥੨੩॥ਸਚੈਤਮਾਤਿਕਉਤੈਅਬਲਸੀ॥ਨਿਤਚਉ
ਸਾਚਾਅਇਨਸਾਸੀ॥ਤੇਰੇਹੁਪਨਸਨੈਕਦੀ॥
ਤੁਰਨਰਚੋਜਾਰਿਖੰਤਤਾ॥੨੪॥ਅਨਦਾਕਿ
ਦੀਰਜੀਖਲੌ॥ਬਾਪੁਛੁਖਪਰਗੇਨੁਡਏ॥ਤ੍ਰਿਸਰ
ਚਡਚਡੁਤਿਸਰੇਹਿਦੇਸੁਭਰਭਰੇਤਤਾ॥੨੫॥
ਕਿਪ੍ਰਿਊਪ੍ਰਗਟੋਉਤੁਰਸੇਡੰਢੋ॥ਤੁਰਸੇਸਾਂਐਤੁ
ਕਾਮਖੇਦੋ॥ਤੁਰਸੇਸਾਂਐਤੁਰ॥ਮਿਨਿਟਜੋ॥ਖਬ

ਤਾ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰੇ ਫ਼ੈਤਾ ਤੇਡਾ ॥੨੬॥ ਪਰਖੇਤ੍ਰ ਮੁ ਤਾਰੀ
ਅਮਸਾ ॥ ਫਰਨਿ ਛਿਤ੍ਰਨਿ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿਨ
ਸਾ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰਨ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਫਰ ਤੇਡਾ ॥੨੭॥ ਅ
ਤਾ ਸਭ ਪਿਤ ਪਾਲੋ ॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਜੀਆ
ਸਮਾਲੋ ॥ ਵਡੀਆ ਤਾਇ ਰਜਾਈ ਗਨਾ
ਲੈ ਜਰਿਭ ਫੇਰ ਤੇਡਾ ॥੨੮॥ ਅਗਮ ਅਪਾ

ਤੋ॥੨੩॥ਸਚੈਤਖਤਿਬੈਠਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਿਤਛਤ੍ਰ
ਸਾਚਾਆਪਿਨਿਵਾਸੀ॥ਤੇਰੋਹੁਕਮਜਗਜੈਬੋਲੀ॥
ਹੁਕਮਕਰਿਚੋਜਦਿਖਾਂਤਾਤੋ॥੨੪॥ਅਨਦਬਿਨੋ
ਦੀਓਜੀਅਮੇਲੌ॥ਬਾਪਪੂਤਖੇਲਕੈਸੁਤੋਏ॥ਹੁਕਮਸਨ
ਫੇਤਫਤਹਿਸਾਰੇਹੁਕਮਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਤਾਤੋ॥੨੫॥
ਖਿਮਾਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਕਮਤੁਕਮਾਂਡਾਂ॥ਹੁਕਮਸਾਜੇਤਿ
ਕਮਮਹੋ॥ਹੁਕਮਸਾਜੇਤਿਕਰਿਆਨਿਵਾਜੋ॥ਬਖਿ

ਨਾ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰਭ ਢੂੰਢਤ ਡੋ॥੨੬॥ ਪਰਖੋਤਮੁ ਤਾਰੀ
ਖੁਸ਼ੁ ਅਮਸਾ॥ ਵਡਨਾ ਛਿਡਾਨੁ ਕਿਛੁ ਜਾਂਤਿਨ
ਜਾਨਮਸਾ॥ ਆਦਿ ਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਪਨ ਲ
ਖੀਐ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਵਰਤੈ ਤਾਂਡੋ॥੨੭॥ ਅ
ਸਬਡ ਨਖੁ ਸੁਖੁ ਬੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲੋ॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਜੀਆ
ਸਮਾਲੋ॥ ਵਡੀਅ ਤਾਇ ਰਜਾਈ ਗਜਾ
॥ਤੁ ਲੋਡਾ ਰਿਭ ਵਰਤਾਂ ਡੋ॥੨੮॥ ਅਗਮ ਅਪਾ

ਉਕੇਅੰਤ੍ਰਬੈਐਂਕ੍ਰਾ॥ਆਦਿਲਗਾਈਆਨਿ ਅ
ਨਾਤਰਾ॥ਅਨਤਪਵਣਪੂਣਪੂਣਕਰਿਅਨ
ਤਿਨ੍ਹਾਪਨਿਓਅੰਕਚੰਦਸੈਰਤੋ॥੨੯॥ਤਕ
ਅੰਤ੍ਰਨਜਾਣੈਕੈਹੀ॥ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਤੇਸੋਝੀਤੈਪੀ॥
ਜਿਨਗਤਿਆਸੰਕਅੰਤ੍ਰਨਡੀਪਾਈਆ॥ਤਿਨਿ
ਸਿਫਤੀਅੰਤ੍ਰੁਨਅੰਤਹੋ॥੩੦॥ਸਿਫਤਿਸ
ਸਲਾਤਰਹੁਜਾਨਿਸਤ੍ਰਾਹੋ ਫਟਿਅੰ

ਰੁਲੁਕਾਤਿਸਪਾ ਰਹੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾ
ਤੂਡੋ ॥੨੬॥ ਅਦੁਲਾਅਢੋਲਅਭੋਲਅਜ
ਈ ਦਿਅਲਾਤਿਡਨਾਕਿਦ੍ਰਿਹੁਪਨਰੇਖੀਆ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦੀਤੂੰਹੀਡੌਸੀਗੁਰਸੈਸਮੂਚਰਪਛਤੇਡੋ ॥੨੭॥
ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਗਾਡਿਰਗੀਭੀਰਾ ॥ ਸਤੁਪਰਗ
ਈਸਾਛਮੀਰਾ ॥ ਅਨਤਦ੍ਰਖਟਸੂਟਕਾਰਸਟ
ਮੁਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉਦੈਖੈਧਰਦਾਇੰਤੇਡੋ ॥੨੮॥

ਦਾਮੋਦਰੁਦੁਖਭੰਜਨੁਪੀਨਾਂਦਨਾ॥ਗੁਣਡਿਰਗੰਭੀਰੁ
ਗਤੀਗੁਸੁਜਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਸਰਣਿਆ
॥ਲੈਪੁਨਰਬੈਸੀਲਾਹਿੜਾਂਡੋ॥੫੭॥ਓਨਿਆਂ
ਸੁਨਿਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਹਿਕਿਅਕਰੁਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥
ਸੁਨਿਕਲਾਮਡਤਾਂਨ੍ਹੀਲਾਈ॥ਸੁੰਨਤੁਤੰਤੁ
ਪੰਤਾਂਡੋ॥੪੦॥ਅਕਲਕਲਾਧਿਆਂਗੁਰਸਬਦੁਦ੍ਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਅਪਰੁਆਂਰਾ॥ਨਾ

ਸਲੂਕਰੈ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸ੍ਰੂਲਤਾਨੁ

ਆਪੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ

ਦਿਖਾਇ ਦਿਖਵੰਤਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਆਤਭਾਰਾ

ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਕਾਦਰੁ ਤੋ ॥੪॥੨॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ

ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਭੈ ਕੈ ਭੂਰੇ ਗੁਣ ਟੀਅ ਪਾਰਾ ॥ ਗਾਤਮ

ਗੁਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਰਾ ॥ ਨਿਤ ਚੜੀਐ ਆਪਿ ਨਿਸ

ਤੋ ॥੪॥੩॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕਾ ॥

ਸੋਇ ਕ੍ਰਿਤ ਅੰਤ੍ਰਿ ਧੰਨੁ ਕੋ ਨਾ ਹਿਕਾ॥ ਏਵੈ ਪਤੀਜਣਾ ਨਿ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਪਨ੍ਹਾ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕਮਲੇਰੰਤੋ॥ ੪੪॥ ਪੜਲੋ
ਦੇਜਾਨਿ ਧੀ ਜੋ ਰਖਾਣੀ॥ ਡਰਟਾ ਖਸੁ ਦੇਖਿ ਰਿ ਓ ਸਿਤਸ
ਤਲੀ॥ ਸੰਤਭਗਾਤ ਡਾਰਿ ਡਰਿ ਗੁਨ ਗੋ ਵਡਿ ਡਰਿਆ
ਧਨਾ ਬਿਰਦਾ ਰਖੰਤਾ ਡੋ॥ ੪੫॥ ਭੁਮੰਤ ਦਦ ਛਲੁ ਜਿ
ਤਸਿਨਾ ਇਹੁ॥ ਤੜ ਸਿਰ ਦੇਖਿ ਦਿਖੀਆ ਰਸਾ ਇਹੁ
ਅਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਰਹੁ ਤੁਕਾ ਰਸਪਾ ਰਹੁ॥ ਅਸੰਭੋ

ਸੁਭਗਤਾਂ ਤੋ॥੪੬॥ ਅਜਾਮਲ ਏਸਵ
ਗੁਨਿਕਾ ਤਾਰੇ॥ ਬਾਲਮੀਕਿ ਤਾਰੇ ਬਟਵਾਰੇ॥ ਭਗਤਿ
ਦੇਉ ਨਾਮਦੇਉ [illegible] ਧੰਨਾ [illegible]
[illegible] ਅਨਿ [illegible]
[illegible] ਰਵਦਾਸ॥ ਸੰਤ
ਜਨ ਕਾ ਆਗਿਆ ਚਾਰੀ॥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਹੋ॥੪੮॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਬਨਬ ਨਵਰੰਗੀ॥ ਸੰਕਰ

ਸਾਰੰਗਪਰਕਰਿਤ੍ਰਾਣੀ॥ਜਿਤਚਲਾਯਆਸਤਿਸ
ਗਨਾਮਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੰਤਾਤੋਪਾਰ੍ਬ॥ਲਾ
ਕਰੁਲਾਗੁਗਸਾਗੁਆਤਿਗਹੁਡਰ੍ਹਾ॥ਸੋਦੂ
ਸੁਖ੍ਯਹੁਸੁਜਨੁਪਰਾਡੁਠ॥ਅਤਅਤੀਤਿਸੁਜੀਉ
ਸੁਰਤੁ॥ਜਿਤਚਲਨਖੜਾਤਿਸੰਤਾਤੋ॥੫੦॥
ਅਸੁਰੈਸੰਘਾਰਨੁਨਕਾਤਿਸੁਕਤੀਸੁਗ॥ਤਖਾਤਿ

ਸਿਸਚਰਾਜੇਸਹੁ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਛਿਨਡੀਠੁ
ਗ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾਂਡੋ ॥ ੫੧ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਦਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤੁ ਪਛੁਨਕਿਨਡੀਠਾ
ਇਆ ॥ ਪਰੇਤੇਪਰੈਪਰੈਪਰੇਰਾ ॥ ਪਰਣਾਪਰੁਨ
ਨਤਾਂਡੋ ॥ ੫੨ ॥ ਪਰਮਾਦਿਦੁਅਨੁ ਦੀਨਾਦਾਨੁ
ਜੀਪ੍ਰਭੁ ਅੰਕਥੰਕਦੁ ਮਦਾ ਵਾਲਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ
ਨ੍ਰਬਪੂਣਸੀ ॥ ਅਪਨੇ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾਂਡੋ ॥ ੫੩ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਕਾ ਨਕਰਤਾ ਰਾ ॥ ਮੁਕਤਦਾਨੁ ਮੁਕਤੀਸ੍ਰ
ਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਰਾਇ ਦੁਰੁਪਨਗਾਇਦੁ ॥ ਪ੍ਰਨਦੁ ਪਰਮੇ
ਪਤਾ ਤਾਪ ਸੀ ॥ ਅਬਲ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਅਲੇਖੀ ॥
ਅਕਾਲ ਮੁਰਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰਲੇਪੀ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਿਪਾਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ॥ ਅਪਰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਲਾਤਾਡੋ ॥
ਪ [illegible] ॥ ਅਬਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੀ
ਆਮ ਰੈਰਲੋਡਵੇਨ ॥ ਮਡਨਮ ਪਾਵਿ ਸਨਨੁ ਗਣੀ ॥

ਤੀਸਰ
ਰਿਮਥਿ
ਰੇਖਾ॥
ਇਆਦ
ਤੋ॥
ਰਗਿ
ਰਗੀ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਸੰਤ ਤੋ ॥੫੬॥ ਜਨ ਤਕਿ ਨਾਗਇ ਕ੍ਰਿਨਰ
ਸੰਦ੍ਰ ਰਹੁ । ... ॥ ਸੰਤ ਭੂਗਤ ਤਰਿਮ
ਗੁਰੂਪਾ ਰਹੁ ॥ ਦਾਸ ਦਹੁ ਦੇ ਪਭੁ ਜਨ ਸੂਆ ਸੀ ॥
ਸੰਤਰਜ ਸੀਸ ਤੋ ॥੫੭॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਕਰਹਿ ਭ
ਦਰਹੁ ਪਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਾਇ ਰਹੁ ਗੀਠਅ ਗੀਠਨ ॥
ਪੀਤਅਨਥਮਨ ਤਿਤਰਗੀ ॥ ਦਕ ਸੰਤ ਧੀਤਿਯ
ਸਤਤੋ ॥੫੮॥ ਜਿਤ ਕੇ ਦਰਹੁ ਜਨਤ ਬੇਦ ਕੇ ਸੁਗ ॥
ਪਾ ਛਕਹੁ ਪਰਮ ਸਰਪ੍ਰਭੁ ਗਾ ॥ ਬਾਪਰਤੁ ਸਪੋਕ ਤਿਉ

ਸਾਗੋਤ੍ਰਿਣਤੇਮੇਰੁਕਰੈਤਾਤੋ॥ਪਟੀ॥ਅਜਰਦ੍ਰਗਾਸਿ
ਸੁਜਰਨਮਰਨ॥ਸਚੁਤ੍ਰਪਤੁਸਾਚਾਜਿਸੁਪਰਨ॥
ਸੁਣਸੁਣਅਚੈਯਾਨਿਯਾਨੈਬ੍ਰਸੈ॥ਕਿਸਸੁਖਿ
ਸਮੁਖਿਸਮੰਤੋੜਾ॥੯੦॥ਅਥਪ੍ਰਥਸਾਅਣਾਏ
ਸੇਲੋ॥ਅਨਚਖਿਨਟੀਛੋਜਾਖਿਲੋ॥ਸਡਸਰਨ
ਸਤੋਰੋਗਨਨਜਾਂਡੀ॥ਨਨਕਡਰਿਗੋਗਰੈਤਾਡਾ॥
੯੧॥ਜਥਕਿਨਰਜਯਾਇਕਜਾਕੋ॥ਅੰਤ੍ਰਨਪਾਵ

ਤਿਸਕਿ
ਅੰਤ੍ਰਨ
ਅਪ
॥ਜਾ
ਸੁਪਨ
ਜੀਉ
ਸੁਖ

ਤਿਨਿ ਪਰਖ ਥਾਕੇ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਅਰੁ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ
ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ਤਿਤਾੜੋ॥੬੨॥ ਅਗਮੁ ਅਲਖੁ
ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪੂਰਨੁ ਭਗਤਿ ਵਿਆਲਾ
॥ਜਤਿ ਕਰ ਭਗਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਨ ਮੋਨ ਭਤੁ॥ ਸਕਲ ਭੂਤ
ਰੂਪਨ ਰਤਾੜੋ॥੬੩॥ ਜਹਿ ਸਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾਹਿ
ਜੀਉ ਤਰੀਆ॥ ਘਡੇ ਦਲੀ ਚੋਸੈ ਆਮੁ ਸਿਦ ਗੀਆ
ਸਭ ਜੋਤਿ ਜਿਨ ਕਾ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਪਰਗਾਟ ਕਿਰਿਆ ਪਖ

ਕੀਤੋ॥੮॥ਗਾਪਠਸਤੂਨਿਰਮੋਲੁਨਿਰਮੋਲਾ॥
ਅਲੇਖੁਪੁਰਖੁਸਭਗਾਸਿਰਲੇਖਾ॥ਕਿਆ
ਲੇਖੁਅਭੁਲੁਨਭੁਲੋ॥ਤੂੰਕਾਂਡੇਮਨਾਬਿਲਲ
ਤਾਂਡੋ॥੮॥੫॥ਸਤਿਸਗਨਸਰਹੁਗਨੈਨਤੇਰੀ॥ਐ
ਤੁਨਪਚਉਦਹੇਵਡੇਰੀ॥ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਕਹੁਸੁ
ਸਲਾਤੋ॥ਸਹੁਜੁਟਾਤਕਾਂਢੂਮਾਂਤਾਂਡੋ॥੮॥੬॥
ਸਤਿਸਗਨਾਨੁਸਾਤਿਜਿਨਪਾਇਆ॥ਉਚੀਪਉ

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨਿ ਤਰਾਇਆ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਲੋਭ ਸਾਗ
ਕਹਿਆ ਹੈ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਜਨ ਤਾਰਿ ॥ ੬੭ ॥
ਸਭਿ ਸਚਨਾ ਸਚੁ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥ ਸਭੁ
ਸਚਨਾ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨੈ ਦਿਸਿ ਲੋਭੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਤਾਰਿ ॥ ੬੮ ॥ ਸਭੁ ਸਚਨਾ ਮਿਲਿ ਧਾਤੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਨਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਸਾਧ
ਤਰੇ ਤਤੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਿ

ਤਿਨਦਰਗਸਤਾਢੋ॥ਦ੍ਰਿਗ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਪਾਤੇਪਰਗ
ਦੁਲੋਆ॥ਸਤਿਸਗਨਾਮਪ੍ਰਗਤੇਆ॥ਸੁਖੁਖ
ਵਿਤੁਪਰਾਤਿਜੋਜਿਤਬਾ॥ਸੋਜਮਪ੍ਰਖਿਲਾ
ਤੁਝੋ॥੭੦॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਦਰਗਲਾਚੀਨੈਕਣੀ॥ਸੁਣੈਸੁਣਾਏਤਿ
ਰਹੈਗਾਏ॥ਓਤਿਪੋਤਿਪਕਾਗੀਜਾਤੇ॥੭੧
ਨਾਨਕਦਾਸੁਪਾਇਹੁਤਆਗਾਹੁਸੁਗਸੁਮ

ਤੇ
ਤਿਅ
ਤੇ॥
ਨਿਸੁ
ਦ੍ਰਿ
ਸਤਿ
ਮ

ਨਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਸਾਗਾ॥ ਏ ਤੁਰ ਸੁਸੁ ਸੁਨਿ ਦਿਪ
ਇਆ ਪਾਏ॥ ਤੇਏ ਦਗ ਸਨਿ ਖੁਛੁਬ॥ ਜੈ ਜਾਤਾ
ਤਾ॥੭੨॥ ਸਤਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਪਕੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਤਸੰਗਿ
ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤਾ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਅਪ
ਇ ਮੁਕਤਾ ਤੇਏ॥ ਗੁਰਭੁ ਨਾਮੁ ਹੀ ਜਾਤਾ ਤਾ॥੭੩॥
ਸਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਪਕਾ ਤਿ ਸੋ ਸੁਖੀ ਹੋ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦੇ
ਮਤਿ ਕਦੇ ਨ ਦੁਖੀ ਹੋ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਨਾਮੁ ਸਾਤਿਗ

ਤੇ ਪਾਈਅਹਿ ਆਸਾ ਪਿਰੁ ਵੀ ਪੂਰਣ ਤਤਾਤਾ ॥੭੪॥
ਸਤਿ ਸਰਨਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤਾਤਿ ਪਿਰੁ ਹੋਗਾ ॥ ਸਤਿ ਸਰ
ਨਿ ਸੁਜਸੁ ਪਰਗਾਸ ਜਪੁ ਹੋ ॥ ਜੋਇਨ ਤਿ ਮੈਹੀ ਟਲ
ਪਾਵਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੭੫॥
ਸਤਿ ਸਰਨਿ ਸੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਟਿੰ
ਗਰ ਭੁਜੰਗਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਸਰਨਿ ਆਪਾਇਤਿ
ਸਤਾਤੇਆ ॥ ਸਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੭੬॥

ਤਸਰਨਿਸੁਪਾਵਹਿਕਿਰਤਿਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਸਰ
ਸੁਪਾਵਹਿਜਾਤਨਜਨਮਾ॥ਸਤਿਸਰਨਿਸੁਪਾਵਹਿ
ਅਲਖਅਭੇਖੰਅਤਿਅਭ੍ਰਮਿਜਾਤਹੋ॥੭੭॥
ਸਤਿਸਰਨਿਸੁਪਵਨਸੁਖਾਬਿਸਰਾਮਾ॥ਸਤਿਸਰਨਿ
ਸੁਪ੍ਰਾਨਿਡਚਲਧਾਮਾ॥ਸਤਿਸਰਨਿਸੁਪਾਵਹਿ
ਸਾਚੋਰਤਾ॥ਸਾਚਿਮਤਿਅਭਿਯੁਗਜਾਤਹੋ॥੭੮॥
ਸਤਿਸਰਨਿਸੁਪਾਵਹਿਸੁੰਨਸਮਾਧੀ॥ਸਤਿਸਰਨਿ

ਸੁਧਨੁਕਰਮਾਣਿਖਾਧੀ॥ਸਤਸਗਨਸਪਾਤਿ
ਸ੍ਰੁਣਿਆਸਾ॥ਕਿਰਖਾਸੁਮਿਨਜਾਂਤਡੋ॥੭੯॥
ਸਤਿਸਗਨਿਸਧਨੁਤਰੈਚੁੜ੍ਹਗੀ॥ਸਤਿਸਗਨਿਸ
ਧਨੁਕਰੇਨਿਪੂਗੀ॥ਸਤਿਸਗਨਿਸਧਨੁਸੁਖਸਮ
ਨਾ॥ਧਰਮੁਧੀਰੁਜੁਠਤਗਾਂਤਡੋ॥੮੦॥ਸਤਿਸਗ
ਨਿਸਧਨੁਪੂਗੀਆਸਾ॥ਨਸਤਕਟੇਮਾਣਿਕਿ
ਆਧੂਗੀਸਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸਗਨਿਤਡੀਧ

ਕਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਾ ਕਿਲੋ ਮਾਲੇ ਮਾਤ ਤਾ॥ ੫੦/
੫॥ ਆਚਿਆ ਤਿਪੁਰਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਚ ੨੫
ਤੁਹਿ ਪਜੀਸਾ ਚਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਤੁ ਅਚ ਲੂਆ
ਹਮਾ ਕੀਆ ਜਾਣਿਐ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਵਤੀਕ
ਗਤੇ॥੪੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ
ਵਾਰ ਜੈਤਸਿਰੀ ਕੀ॥ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮ:੫॥ ਪਰਮੇਸੁਰਹ
ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ

ਜਿਸ ਰੰਤ ਸੰਤ ਸਗ ਬਰਗ ਸੇ ਨਨਕ ਆਪ ਨਸ
ਸ ਗਾਈਐ ਜੁਰ ਤਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੁ ਜਨ ਨਹੁ ਨ ਚਲੈ ਸੰਗ
ਮਤਿ ਦਿਤੀਐ ਸਚੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਡੀਆ ਸੰਗ ਬਰਸੇ
ਨਨਕ ਤਜੀਐ ਗੀਰ ਗਾਰਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜ੍ਹੀ ॥ ਤਜੀਐ ਗੁਰ ਨਿ
ਰੈ ਜਨੁ ਗਾਈਐ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਸੇਈ ॥ ਕਰਟਿ ਕਰ
ਟਿ ਸਸਰਭ ਪ੍ਰਭੁ ਜਕਰਨੁ ਤਈ ॥ ਭਿਨ ਮਾਡਿਬ
ਧਿਰ ਬਧਚਾ ॥ ਤਿ ਸੁਖਿ ਨਡੀਕਈ ॥ ਮੰਰ ਬ੍ਰਿ

ਸੁਪੜਾਲਿਦੀਪਗਇਆਸਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁ
ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਵਕਸਭੀ॥ਕਿਗਮਤੁਜਨਸੋਈ॥
੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਰਚੰਤਿਜੀਅਰਚਨਮਾਤਿਗਰਭ
ਅਸਥਾਪਨੰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਮਹਾ
ਅਗਨਿਬਿਨਸਨੰ॥੧॥ਮੁਖਤਲੈਪਗਉਪਰਿਵ
ਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਇ॥ਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿਸਾਰਿ
ਓਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁ
ਕਰਿਨਿਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਉਰਧਮੁ

ਮਕਰਾਂਕੁ ਬਿਲਤ੍ਰੁ ਨਰਕਧਿ ਰਿਤੁ ਚਾਰਿਧ ਭਗਿਸਿ
ਸੰਤੁ ਤ੍ਰੁ ਨਜਾਣਿਆ ਨਿਚਨਿ ਹੈ ਧਪਰੀ ॥ ਬਿਖਨ
ਧਨ ਤ੍ਰਾਂ ਜਿਨਿ ਗੁਧਿਆ ਰਿਸੁਤਿਭੁਨਾਦਿਸਾਗੈ ॥ ਪੂ
ਭਾਬਿਸਰਤ੍ਰਸੁਵਟੋਣਾਤਿ ਜਾਸਾਤਿ ਨਨ ਸੁਤਗਿ ॥
ਦਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਾਇਦੈ ਦਨਕਰਣੈ ਸਗਚਰਆਸਾ
ਪੂਨਨਤਾ ॥ ਧਿਰਟੈ ਕੀਵਟੋਜਤਪਰਭਗਿਆਰਿ
ਨਾਨਕਨ ਤੁਰੀਣੈ ਤਾ ॥੧॥ ਤਭਰੀਆ ਣਤਿ

ਜੈਸਾਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਿ ਲਾਧੀ ਐਨੇਤ੍ਰਾ ਸੋ ਸਤ੍ਰਾ ਬਿੰਦੁ
ਕਹਿਸ ਗਣਿ ਨਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁਰਿ ਰਚਿਆ ਦੇ ਤ੍ਰਾ॥੫॥
ਨਿਧਾਨ ਤ੍ਰਪਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਗਸੁ ਭੋਗ॥ ਗਿਤ੍ਰਾ
ਮਥਅਨੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭੋਲੇ ਸੇ ਜਾ॥ ਸੁਤ ਬਾਨਿ
ਤਾਸਾਂ ਜਨਸੈ ਦੇਵ ਦੀਏ ਪੁਭਰ ਦੇਵਨ ਸੇਗਾ॥ ਸ਼ੁਧਿ
ਅਤ੍ਰਨ ਸਨ ਤਾਰਿਆ ਜਤਜਾ ਤਿਦਿਤ੍ਰ ਗਾ॥ ਸਧ
ਸੰਗ ਤਰਿ ਸੁਣਾ ਗਸਤ੍ਰਾ ਬਿਨਸੇ ਸਭਰਮਾ॥੨॥
ਸਲੋਕ॥ ਸੁਣਿ ਬਜਤਨ ਕਰਣੀ ਆਇਆ ਆਨੇ

ਉਦਮਹ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾ
ਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈਸੇ
ਤੀਰਤਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਵਿਸਰਤਤਨੁਭਸ
ਮੁਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨੁ
ਨਦੇਵਹੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁ॥ ਕਰਿਅਨਰਥ
ਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁ॥ ਜੈਸਾਬੀਜ

ਤਰਵਤੇਨੇੜਾ॥ ਸੋਸਾਈ ਜੋਦਿਸੈ ਨਾਨਕ ਸੇਤ੍ਰ ਲਖੁ

॥ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗ

ਣੇ॥ ਗ੍ਰਿਹਸੁਇਨਚੰਦਨੁਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋ

ਤੀਹੀਰੇ॥ ਮਨਇਛੇਸੁਖਮਾਣੈ ਨਾਕਿਛੁਸੰਤਾਪੇ

ਸੇ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈ ਵਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇ॥

ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇ ਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁ

ਧੀਰੇ॥੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹੰ

ਜੈਤੇਬੈਰਾਗੀਦਤਾਰਿਸਤਾ॥ਤ੍ਰਿਆਗੀਤੰਸਪਦ੍ਰ
ਪਸਾਇਆਨਨਸਅਨੰਦਰੂਪਸਾਂਪਸੰਗਾਸਤਾ॥
੧॥ਮਾਨਿਸਈਸ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਿਚਰਾਦਤੁਡਭੇਲੋਇ॥
ਨਾਨਕਤਭੁਅਰੰਥਰਗ੍ਰਾਹ੍ਲਿਅਸ੍ਰਿਟਜੀਦਨ
ਰੀਸੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਥਸਤ੍ਰਹਦੀਹੈਪਕੀ
ਰੀਗਿਸਭੁਦਿਤੋ॥ਜਾਤਿਨਪਾਤਿਨਆਦਰਹਿ
ਦਿਆਨਭੁਗਸਿਨਾ॥ਸਿਦਨਸਇਠਪਨ੍ਰਪਤੀ

ਹੁਛ ਮੰਡਨ ਸੰਨਾ॥ ਰਜਾਸ ਰਾਜੀਸਿ ਸਟਿਕਾ
ਜੀਨ ਸਮਾਗਿ ਭਿਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਰੀ ਯ੍ਰੋਗਿ ਮਤੁ ਉਪਰੋਧ
ਭੁਤੇ ਨੁਪਰਸੀਨਾ॥੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨੇਕ ਲੀਲਾਰ
ਜੋਰਸਰੂਪੰ ਵਦੁਚਮਰਤ ਪ੍ਰਤਆਸਨੰ॥ ਰਚੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ
ਗਿਆਨ ਅੰਧਤ ਨਲਕਪਨ ਸਨਠਬਸਾਇਆ॥
ਸਪਨੇ ਤਭਰੰਗ ਸਾਟਿਆ ਸਿਰਾਦਾਗਰਤੰ ਪੁ
ਭਾਨਲਕਨਸਾਦਿਤੁਟਿਆ ਨੂੰ ਦੰ ਸਾਇਆ॥੮॥

ਤ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਪਨੇਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰਖਿਲਾਇਆ
॥ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ॥ਬਿਸਰੇਰ
ਾਜਸੁਆਦਭੋਗਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ॥ਪੂਰਨਭਏਨ
ਕਾਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾ
ਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥੫॥ਬਸੰਤਿਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹ
ਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਮੀਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿ
ਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਦਿਆਨਭ

॥੮੬॥੧॥ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਿ ਕੀਨੋ ਹ੍ਰਿਤੁ ਆਸਿਆ ਤਿੰਤੀ
ਕਾਮ ਏਕਸੁ ਗੁਨ ਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕਰ ਕੇ ਹੀਨ ਰਕ ਥਰ ਥ
ਮੇਜਨਰਸ ਦੀਧ ਤਿਸ ॥ ਆਪ ਹਿਤੀ ॥ ਸਤ੍ਰਾਇ ਅ
ਨਿਹਿ ਇਆ ਨਿਨ ਨਗ ਰੁਕਰਿ ਮਿਆਨਿਆ ॥ ਸੁਠਸ
ਸਗੀਧਿਮ ਸਭੁ ਕਾਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕੇ ਅਵਿਧ
ਅਡਕ ਨ ਰਿਹਿ ਡਿਏ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰ ਲਾਗ ਸ
ਮਉ ਹੁਤਾਪ ਢੈ ਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੇ ਢ

ਗਿਗਤਿ ਸੋਤਾਨਿਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨੁ ਕਪਟ
ਭੁਪ ਕਪਟ ਪਨੁ ਕਪਟ ਕੈ ਨੁਲ ਗਗ ਬਤਾ ॥ ਸੰਤੁ
ਤਖਿਧਿਆ ਦੂਲੀ ਦੁਹਿ ਦੰ ਨਨਕਾ ਬਿਨੁ ਤਾਗੈ
ਗਿਨ ਚੁਲਤੋ ॥੧॥ ਪੰਧੀ ਟਕੋ ਕੀ ਭੁਲਤੁ ਅ
ਦਿਸ ਸੋਤਣ ॥ ਅਜੁਨ ਲੈਤ ਟਕੋ ਮੁ ਦੁ
ਨ ਲਕ ਸਾਬਿ ਨਜੁਲ ਧੁਸਾ ਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਚ ਸਾ ਰੀਸ ਸਾਬਿ ਨਚਲੋ ਸਾ ਕਿਹੁ ਸੰਸਾਰੈ

॥ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਜਾਇ ਨ ਜਾਇ ਸਤੇ ਦੰਜੀਐ ॥
ਜੀਦਿ ਸਿਰਿਐ ਕਿਛੁ ਤੇ ਪਤਾ ਦੇਨ ਸਾਰਾਂਗੀ
ਐ ਪਤਦੇ ਤਿ ਆਨਿ ਭਾਗੇ ਨਰਕ ਸਐਜੀ
ਐ ॥ ਤੈ ਡਕਿ ਪਹੁਚ ਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਤੇ
ਸੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਚਰਜ ਸਥਾਨ ਨਾਣ
ਨਛਤੇਗਾਰਸਾਂਮਿ ਸਭੰ ਨਚਾਮਿ ਸਟੈ ਸੁਖਮਾ
ਇਆ ॥ ਅਸਟੈ ਸਚ ਸਾਗਿ ਡਗਿ ਨਾਨਕ ਦਾ

ਸਭੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿਆ ਨੈ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾ
ਨਾਮ ਸੁਣਤੁ ਗਤੀਆ ॥ ਇਥੈ ਹੋਇ ਸੁਖੁ ਥੇਮ ਨਾਨਕ
ਮਿਠਤਾ ਨੇ ਪਈ ਸੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਿਠੀ ਦਿਨ ਰਹੁ
ਨਾ ਮਾਈ ਭੁਗਤ ਨਾਨਕ ਚੌਂ ਪਾਠਾ ॥ ਆਪਿ ਨਨੁ
ਆਦਿ ਸਭੁ ਫੋਕਿਆ ਕਉ ਸੰਗਿ ਗਨਉ ਦੀਠਾ ॥ ਐ
ਗਿਆਨੁ ਭਗਨੁ ਛੁਟੁ ਕਟਿਆ ॥ ਗੁਰ ਭੁ ਏਬੂ ਸੀ
ਠਾ ॥ ਚੋਗ ਨਕ ਮਲੋ ਮਨੁ ਬਾਪਿਆ ॥ ਜੇ ਉਠੁ

ਮੰਨੀਤਾ॥ ਨੀਤਿਧਿਆਨ ਅਨਤਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਿਨ
ਸੋਸਭੁਸੂਠਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੈਸੰਗੀਤਿਸ
ਨੈਤਜਾਇਦੁ ਮਿਨਿਨਾਤਿਤੈਆਗੋਚਰਕਸਿਧਾਨ
ਹਲਤਾ। ਧਰਦੇਧਾਈ ਚਉਲਕਨਾਏਅਲੇ ਧੂਧਨ
ਸੁਸਮਧਸਨਤਾ।੧॥ ਛਗਨਕਅਰਨਤੂ ਛੋਤੇਸੋਤ
ਤਾਜਨਨਕਅਨਨਉਭਛੇਤਾ॥੧॥ ਸੁਮਤੋਮੁ ਉਧਲ
ਕਦਿਤੈਆਨਨਰਭੁ ਚਿਤੁ॥ ਜੀਦਦ ਸੰਗਾ ਮਿਤਿ

ਸੁਪਸੀਤਗਿਨਨਸੰਤਾਮਿਤ੍ਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜੈਤੁਸਿਢੁਲੀਧਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣ
ਪਾਵੈ॥ਸੂੰਰਾਇਤੁਣਚਰਣਕਿਉਂਕਿਗਠਿਧ
ਤਾਵੈ॥ਨਦੁਰਜੇਰਘਾਯਿਆਸਨੋਮੁਠਿਪ
ਵੈ॥ਭਦਤੁਲੋਭੀਕੁਸਅਬਤੁਬਾਮਿਆਲੀਆ
ਪੁਬੰਪਾਵੈ॥ਤਿਤੁਸੰਤਸਦਾਤੁਗਿਪੀਤਿਤਪ
ਦਗਨੁਆਧਪਾਵੈ॥੧੨॥ਸਲੋਕ॥ਤਿਤਚੀਤਿ

ੴਗਨਕਮੂਰਤੌਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਨਤਾਨਿਤ
ਬਿਸਰੈਜੋਸੁਅਰੁਤ੍ਰਨਨਕਆਸਾਪੂਰਨਧਰਮ
ਸੁਰਤਾ॥੧॥ਸੀਤਲਾਮੰਨਿਸਹਾਈਤਨਾਨਕਨਾਥ
ਦੇਵਤਾ॥ਨਨਕਆਸਰੀ॥ਨਿਬਾਣਤਿਸਦਾਪੰਚ
ਦਸੈਸਚਪਣੀ॥੨॥ਆਸਾਦੇਤੀਆਸਿਬਾਸ
ਦੀਪੁਰੀਐ॥ਮਿਕਿਗੋਪਾਲਿਗੋਬਿੰਦਨਕਥ
ਤੁਸੁਰੀਐ॥ਦੇਤੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਹੁਲਤਸ

॥੨॥ ਚਨੁ ਗਆ ॥ ਤਾਂ ਹੋਇ ਪਾਇ ਦਿੜੁ ਸੰਗਿ ਰੁਠੰਨਿ
ਸੁ ਗੀਆਂ ਪਾਸਹੁ ਡਸਗਾਰ ਦੇ ਦੇਕੁਸੰਡ ਭਸਗੀ
ਸੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਸਨ ਠੁ ਰਸੰਤਨਸਨਰ
ਵੈਟੰਤੁ ॥ ਤਿਸਬਦੈਅ ਨੁ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਿ
ਸਟਾ ਬਲਿਡਾ ॥ ਜੇਨਾਪਿਅ ਨਪਰਬੁਡਾ
ਟਾ ॥੧॥ ਤੰਤੁ ਨੁਕ ਦੇਕੁ ਆਇਕਸਮ ਪਾਂਦੁ
ਡਸੋਂ । ਨਨਕਸੇ ਪਾਸੁ ਨਾ ਜੇਨਾਇ ਡਕੀਸਚ

Digitalised and preserved
By Punjabi Wikimedians

[signature]

16.7.22